

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ν'

Τετάρτη 12 Δεκεμβρίου 2007 (πρωί)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ.2445
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ.2446
3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 13 Δεκεμβρίου 2007, σελ.2449

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση, εφαρμογή του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, σχετικά με την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία και παιδική πορνογραφία και άλλες διατάξεις», σελ.2450

2. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2008», σελ.2473

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης:

ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ.2465
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ.2468
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α.,	σελ.2460
ΔΡΑΓΩΝΑ Θ.,	σελ.2469
ΚΑΝΤΕΡΕΣ Ν.,	σελ.2461
ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ Θ.,	σελ.2458
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ.2467
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Λ.,	σελ.2460
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β.,	σελ.2454
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ.2466
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ.,	σελ.2473,2474
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ Α.,	σελ.2450
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ.2456
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ.2474,2475
ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ Δ.,	σελ.2472
ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ Π.,	σελ.2472
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ.,	σελ.2462
ΤΖΑΚΡΗ Θ.,	σελ.2452,2454
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν.,	σελ.2450
ΤΣΟΥΡΗ Ε.,	σελ.2458
ΧΑΪΔΟΣ Χ.,	σελ.2471
ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ Σ.,	σελ.2462,2463,2472

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ν'

Τετάρτη 12 Δεκεμβρίου 2007 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 12 Δεκεμβρίου 2007, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.39' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΛΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Νικόλαο Τσουκάλη, Βουλευτή Αχαΐας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ-ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία ζητεί τη θέσπιση ειδικού τιμολογίου της Δ.Ε.Η. για τα άτομα με αναπηρία.

2) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Πύργου του Νομού Ηλείας ζητεί την ολοκλήρωση των έργων στο λιμάνι του Κατακόλου κ.λ.π..

3) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος Αυγητών του Δήμου Πηνειάς Νομού Ηλείας ζητεί την κατασκευή κατοικιών και έργων υποδομής στο νέο οικισμό του Δ.Δ.Αυγής του Δήμου Πηνειάς Νομού Ηλείας.

4) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου Πύργου του Νομού Ηλείας ζητεί την ανέγερση κτηρίου για τη στέγαση του 1ου Γυμνασίου Πύργου κ.λ.π.

5) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Ηλείας ζητεί την άμεση μετάθεση ετέρου Ειρηνοδίκου στη θέση της μετατεθείσας Ειρηνοδίκου Ολυμπίων.

6) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Δύμης του Νομού Αχαΐας ζητεί την ένταξη σε αναπτυξιακό πρόγραμμα του έργου επέκτασης του φράγματος Πηνειού.

7) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η αξιοποίηση του

πρώην τουριστικού κέντρου στην «Αρβανιτιά» Ναυπλίου.

8) Η Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Δημοπούλου Βασιλική ζητεί τη μετεγγραφή της κόρης της.

9) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Καλαμάτας ζητεί την τήρηση συμβατικών υποχρεώσεων του Υπουργείου Πολιτισμού απέναντι στη Δημοτική Επιχείρηση Πολιτιστικής Ανάπτυξης Καλαμάτας.

10) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Λεούκρου Μεσσηνίας ζητεί την αξιοποίηση υποθαλάσσιων αναβλύσεων στον όρμο Στούπας του Δήμου του.

11) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΚΟΥΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αστυνομικών Υπαλλήλων Νομού Χανίων διαμαρτύρεται για τις ελλείψεις προσωπικού από τις υπηρεσίες της ΕΛ.ΑΣ. στα Χανιά.

12) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Παράρτημα της Ανώτατης Σχολής Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης Βόλου ζητεί τη μεταστέγαση του 1ου ΕΠΑ.Λ. Βόλου από κτηριακές εγκαταστάσεις του πιό πάνω Παραρτήματος.

13) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Νέας Αγχιάλου Μαγνησίας ζητεί τη δημιουργία Βυζαντινού Μουσείου στη Νέα Αγχιάλο.

14) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κάτοικοι του Οικισμού του Ο.Ε.Κ. Θήβα III διαμαρτύρονται για τις κακοτεχνίες που έχουν προκληθεί από την κακή κατασκευή των κατοικιών τους στον πιο πάνω οικισμό.

15) Ο Βουλευτής Βοιωτίας κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανάγκη λήψης αναπτυξιακών μέτρων για το Νομό Βοιωτίας.

16) Ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εξωριστικός -Εκπολιτιστικός Σύλλογος Απανταχού Παλαιοχωριτών «Ο Προφήτης Ηλίας» ζητεί τη χωροθέτηση ενός μικρού χιονοδρομικού κέντρου στο όρος

Οξυά ή Σαράντανα της Δυτικής Φθιώτιδας.

17) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόλαος Δουίτσας, κάτοικος Αγίου Αθανασίου Πέλλας ζητεί την επίλυση ιδιοκτησιακού του προβλήματος

18) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Μόσχος ζητεί τη χορήγηση οικοδομικού επιδόματος.

19) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κνωσού ζητεί τη λήψη μέτρων προστασίας και ανάδειξης του αρχαιολογικού χώρου της Κνωσού.

20) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Παναγιώτης Ραδόπουλος, υπάλληλος της Δικαστικής Φυλακής Θεσσαλονίκης ζητεί τη μετάταξη του στον κλάδο ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού.

21) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Παπαδόπουλος ζητεί να του χορηγηθεί η πολυτεχνική ιδιότητα.

22) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Βασιλική Δημοπούλου, κάτοικος Θεσσαλονίκης ζητεί τη μετεγγραφή της κόρης της από το Τ.Ε.Ι. Σητείας στη Θεσσαλονίκη, για οικονομικούς λόγους.

23) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Διονυσία Κωσταράκη ζητεί την επίλυση ασφαλιστικού της προβλήματος προς το Τ.Ε.Β.Ε..

24) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. ΜΙΧΑΗΛ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συνοριακών Αστυνομικών Ιωαννίνων ζητεί την άμεση αντικατάσταση των παλαιών υπηρεσιακών οχημάτων των Υπηρεσιών Συνοριακής Φύλαξης, με νέα σύγχρονα.

25) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Πέτρος Δεντσίδης, κάτοικος Πέλλας ζητεί να του αποδοθούν οφειλόμενα ενοίκια από την Αρχαιολογική Υπηρεσία.

26) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε μεθόδους ανάπτυξης της βιοκαλλιέργειας στο Νομό Ηλείας.

27) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Παπαγεωργίου ζητεί την ίδρυση ρευματολογικής κλινικής σε ένα από τα Νοσοκομεία της Πέλλας.

28) Η Βουλευτής Ηλείας κ. ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας στο οποίο ζητείται η καταβολή δεδουλευμένων στους εργαζόμενους του Νοσοκομείου Πύργου Ηλείας.

29) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χρήστος Σημίτης, κάτοικος Μυλοτόπου Πέλλας ζητεί τη χορήγηση επιδόματος λόγω οικογενειακής κατάστασης.

30) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Βασιλική Δημοπούλου, κάτοικος Θεσσαλονίκης ζητεί τη μετεγγραφή της κόρης της, από το Τ.Ε.Ι. Σητείας στη Θεσσαλονίκη, για οικονομικούς λόγους.

31) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δημήτριος Δοπαρτζής,

συνταξιούχος ανάπηρος ζητεί το διορισμό του παιδιού του στο Δημόσιο.

32) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Ομοσπονδία Τυφλών ζητεί τη λήψη μέτρων οικονομικής, κοινωνικής και ασφαλιστικής στήριξης των τυφλών ατόμων.

33) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ζαχαρίας Σαββάκης διαμαρτύρεται για την άρνηση χορήγησης αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας από τη Δ.Ο.Υ. Χερσονήσου.

34) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τμήμα Ανατολικής Κρήτης του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας ζητεί την απόδοση των οφειλών του Κράτους προς το Τ.Σ.Μ.Ε.ΔΕ.

35) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Σίσκος ζητεί να πληροφορηθεί τον τρόπο συμμετοχής σε διαγωνισμό για τα νοσοκομειακά απόβλητα.

36) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ιδιοκτητών Φορτηγών Αυτοκινήτων Διεθνών Μεταφορών Γιαννιτών και Περιχώρων ζητεί τον έλεγχο των παρανομιών των αυτοκινήτων διεθνών μεταφορών Δ.Χ. των ξένων χωρών.

37) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ιωάννης Χατζηγρηγορίου, κάτοικος Τσακώνων ζητεί την αναγνώριση προυπηρεσίας του στο Δασαρχείο Αριδαίας.

38) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Ευάγγελος Κούσης ζητεί τη νομιμοποίησή του στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 758/16-10-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 62702/8-11-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σχετικά με την αντιπλημμυρική προστασία του Ν. Μαγνησίας, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Φορείς υλοποίησης μελετών και έργων συγκράτησης των εδαφών σε δασικές εκτάσεις, που η φυσική τους βλάστηση πρόσφατα έχει καταστραφεί από πυρκαγιές, αποτελούν αρμοδιότητα των κατά τόπους Περιφερειακών Δασικών Υπηρεσιών με χρηματοδότηση από τον τακτικό προϋπολογισμό της Περιφέρειας. Η παροχή κατευθύνσεων και οδηγιών στις Περιφερειακές Δασικές Υπηρεσίες αποτελεί αρμοδιότητα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Επίσης, έργα αντιπλημμυρικής προστασίας σε υδατορέματα μπορεί να μελετώνται και να εκτελούνται από τους ΟΤΑ α' και β' βαθμού εφόσον αυτά βρίσκονται εξ ολοκλήρου εντός των διοικητικών τους ορίων. Σε άλλη περίπτωση τα ως άνω αντιπλημμυρικά έργα εκτελούνται από τις αρμόδιες υπηρεσίες της οικείας Περιφέρειας.

Παράλληλα, η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων της, εκδίδει κάθε χρόνο εγκύκλιο για τη λήψη προληπτικών μέτρων και τη δρομολόγηση έργων και δράσεων για την αντιμετώπιση των πλημμυρών δίνοντας ειδική μέριμνα για τις περιοχές που η δασική τους βλάστηση καταστράφηκε πρόσφατα από πυρκαγιές.

Το ΥΠ.ΕΣ. στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του, προκειμένου να ενισχύσει τους πρωτοβάθμιους ΟΤΑ στους τομείς της αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών από επικίνδυνα καιρικά φαινόμενα, της πυροπροστασίας των δασών, της εκτέλεσης αντιπλημμυρικών έργων κλπ. έχει εντάξει ειδικές δράσεις που αφορούν

στην Πολιτική Προστασία στα προγράμματα ΣΑΤΑ και ΣΑΕ που διαχειρίζεται.

Ειδικότερα, όσον αφορά στον τομέα της αποκατάστασης των υποδομών των δήμων που επλήγησαν από φυσικές καταστροφές και της εκτέλεσης αντιπλημμυρικών έργων, το Υπουργείο επιχορήγησε το Δήμο Αφειών με το ποσό των 340.000,00 _ και το Δήμο Αργαλαστής με το ποσό 380.000,00 _ κατά τη διάρκεια του τρέχοντος έτους.

Πέραν των ανωτέρω, στους πρωτοβάθμιους ΟΤΑ παρέχεται η δυνατότητα να προτείνουν την ένταξη αντιπλημμυρικών έργων στο πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑΣ» μέσω της συμπλήρωσης ή τροποποίησης του προγράμματός τους. Στην τυπική και προγραμματική κατανομή του Αναπτυξιακού Προγράμματος Τοπικής Αυτοδιοίκησης «ΘΗΣΕΑΣ» της Περιφέρειας Θεσσαλίας, από τους Ο.Τ.Α. του Ν. Μαγνησίας έχουν ενταχθεί 16 έργα που αφορούν στην εκτέλεση εγγειοβελτιωτικών-αντιπλημμυρικών έργων, συνολικού προϋπολογισμού 1.999.885,00 _.

Τέλος, η Ν.Α. Μαγνησίας έχει εντάξει στα προγράμματά της και βρίσκεται σε διαδικασία ανάθεσης τη «Μελέτη έργων αντιπλημμυρικής προστασίας σε χείμαρρους του Κεντρικού και Νότιου Πηλίου», με προϋπολογισμό 352.235 _.

Για τα υπόλοιπα θέματα της ερώτησης, αρμόδιο να σας απαντήσει είναι το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, προς το οποίο κοινοποιούμε αντίγραφο της ερώτησης.

Ο Υφυπουργός
ΘΑΝΑΣΗΣ ΝΑΚΟΣ

2. Στην με αριθμό 774/16-10-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Κουσελά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 62703/7-11-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης και στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων μας, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

Τα ποσά που διαχειρίζεται το ΥΠ.ΕΣ. από τα διάφορα προγράμματα, είναι περιορισμένα και ικανά να καλύψουν μικρής έκτασης ζημιές που προκαλούνται από θεομηνίες και έκτακτα φαινόμενα.

Πιο συγκεκριμένα, στο πρόγραμμα ΣΑΤΑ και ΣΑΕ 055 του Υπουργείου έχουν ενταχθεί ειδικές δράσεις που αφορούν στην Πολιτική Προστασία με στόχο να ενισχύσουν τους ΟΤΑ στους τομείς της αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών από επικίνδυνα καιρικά φαινόμενα, της πυροπροστασίας των δασών, της εκτέλεσης αντιπλημμυρικών έργων κ.λ.π..

Στο πλαίσιο αυτό το ΥΠ.ΕΣ. χρηματοδότησε το Δήμο Καλαμάτας με το ποσό των 630.000,00 _ για την αντιμετώπιση των ζημιών που προκλήθηκαν από την πυρκαγιά.

Επίσης, διατέθηκε το συνολικό ποσό των 571.000,00 _ στους ΟΤΑ του Ν. Μεσσηνίας για την κάλυψη δράσεων στον τομέα της πυροπροστασίας.

Πέραν των ανωτέρω στους πρωτοβάθμιους ΟΤΑ παρέχεται η δυνατότητα να προτείνουν την ένταξη έργων στο Αναπτυξιακό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης «ΘΗΣΕΑΣ», μέσω της συμπλήρωσης ή τροποποίησης του προγράμματός τους για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που μνημονεύονται στην παραπάνω ερώτηση.

Κατά τα λοιπά αρμόδιο να απαντήσει είναι το συνενωτικό Υπουργείο Π.Ε.Χ.Δ.Ε..

Ο Υφυπουργός
ΘΑΝΑΣΗΣ ΝΑΚΟΣ

3. Στην με αριθμό 862/18-10-07 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Φώτη Κουβέλη, Ιωάννου Δραγασάκη, Ευαγγελίας Αμμανατίδου – Πασχαλίδου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 62695/7-11-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της παραπάνω ερώτησης, αναφορικά με το αντικείμενο του θέματος και κατόπιν σχετικού εγγράφου της Περιφέρειας Πελοποννήσου, σας πληροφορούμε τα εξής:

Αρμόδια Υπηρεσία για την συντήρηση της Εθνικής Οδού

Καλαμάτας - Σπάρτης είναι η Δ.Ε.Σ.Ε. Περιφέρειας Πελοποννήσου.

Η ανωτέρω Υπηρεσία, για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των καταπτώσεων από τα βραχύδη πρηνή της Εθνικής Οδού (Ε.Ο.), συντάσσει οικονομοτεχνική μελέτη τοποθέτησης σε αυτά «κουρτινών» (δηλαδή μεταλλικών δικτύων ανάρτησης καταπτώσεων στο οδόστρωμα της Ε.Ο.), για την προεκτίμηση της απαιτούμενης χρηματοδότησης, την οποία θα υποβάλει αρμοδίως με το αίτημα να εγκριθεί πίστωση προς δημοπράτηση των σχετικών εργασιών.

Κατά την υλοποίηση της στοιχειώδους συντήρησης της υπόψη Ε.Ο., στα πλαίσια των διαθεσίμων για το 2007 πιστώσεων, η Δ.Ε.Σ.Ε. προέβη στην εκτέλεση εργασιών καθαρισμού των τάφρων και επισκευής των λίθινων στηθαίων, κατά μήκος του ορεινού και δυσχερούς υποτιμήματος της Ε.Ο., παρά την χαράδρα του Νέδοντα (τον παρελθόντα μήνα Σεπτέμβριο). Στη συνέχεια εντός του φθινοπώρου η Δ.Ε.Σ.Ε. θα προχωρήσει στην ολοκλήρωση του καθαρισμού τάφρων κατά μήκος της οδού, όπου απαιτείται, πέραν της αμέσου αποκατάστασης που μέχρι σήμερα έχει πραγματοποιήσει, με την προϋπόθεση της διάθεσης των αναγκαίων πιστώσεων της στοιχειώδους συντήρησης.

Στην παρελθούσα θερινή/φθινοπωρινή περίοδο, στα πλαίσια εγκατεστημένης εργολαβίας της τακτικής συντήρησης του Ε.Ο.Δ. των νομών Λακωνίας και Μεσσηνίας, εκτελέστηκαν οι προβλεπόμενες εργασίες συντήρησης και βελτίωσης των ασφαλικών επιφανειών κυλίσεως των οχημάτων επί της εθνικής οδού Καλαμάτας-Σπάρτης με τις διατεθείσες πιστώσεις για το έτος 2007.

Η Εθνική Οδός Καλαμάτας -Σπάρτης συντηρείται κανονικά τα τελευταία έτη, με στόχο να ελαχιστοποιούνται οι κίνδυνοι πρόκλησης ατυχημάτων στην εν λόγω οδό και η κυκλοφορία να είναι ασφαλής με την εγκατεστημένη σήμανση.

Ο Υφυπουργός
ΑΘΑΝ. ΝΑΚΟΣ

4. Στην με αριθμό 848/17.10.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Κατρίνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 175 Β/8.11.07 έγγραφο από Υφυπουργό Π.Ε.Χ.Δ.Ε. η ακόλουθη απάντηση:

«Για το παραπάνω θέμα, σας ενημερώνουμε ότι:

Η συμβολή του ΥΠΕΧΩΔΕ στην υποστήριξη των πληγισίων περιοχών του νομού Ηλείας, περιλαμβάνει όσον αφορά το χωροταξικό σχεδιασμό, τις πιο κάτω δράσεις, που προβλέπεται να προωθηθούν κατά προτεραιότητα:

α) ολοκλήρωση του χωροταξικού σχεδιασμού εθνικού επιπέδου με τη θεσμοθέτηση του Γενικού και των Ειδικών Πλαισίων
β) τροποποίηση-συμπλήρωση των εγκεκριμένου Περιφερειακού Πλαισίου Δυτικής Ελλάδας, με στόχο την προσαρμογή του, όπου απαιτείται, στις κατευθύνσεις του χωροταξικού σχεδιασμού εθνικού επιπέδου, στα νεώτερα δεδομένα και στην παροχή πλέον συγκεκριμένων κατευθύνσεων χωρικής ανάπτυξης με έμφαση στις πυρόπληκτες περιοχές.

Στο πλαίσιο αυτό θα εξεταστεί περαιτέρω σε συνεργασία με το ΥΠ.ΟΙ.Ο και τα άλλα εμπλεκόμενα Υπουργεία και η αναγκαιότητα εφαρμογής του άρθρου 11 του νόμου 2742/99 περί Περιοχών Ειδικών Χωρικών Παρεμβάσεων, στο νομό Ηλείας.

Επιπλέον, από την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος διενεργείται Διαγωνισμός, με Αναθέτουσα Αρχή την Δ/ση ΠΕΧΩΔΕ, για την ανάθεση 13 μελετών ΣΧΟΟΑΠ (Σχέδια Χωρικής και Οικιστικής Οργάνωσης Ανοικτής Πόλης) στους Δήμους Πύργου, Αμαλιάδος, Ζαχάρως, Σκιλούντας Τραγανού, Αρχ. Ολυμπίας, Βαρθολομίου, Κάστρου - Κυλλήνης, Ανδραβίδας, Γαστούνης, Βώλακος, Ιαργάνου και Λεχαινών. Οι μελέτες αυτές περιλαμβάνουν και γεωλογικές μελέτες με τις οποίες εντοπίζονται οι ακατάλληλες προς δόμηση περιοχές ώστε να διασφαλίζεται η βιώσιμη οικιστική ανάπτυξη (ΦΕΚ 1902Β/14.09.07).

Ο Υφυπουργός
ΣΤΑΥΡΟΣ ΕΛ. ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

5. Στην με αριθμό 768/16.10.07 ερώτηση του Βουλευτή κ.

Ιωάννου Μαγκριώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β13-529/9.11.07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ι. Μαγκριώτης, με θέμα «Αύξηση των τιμών σε βασικά είδη διατροφής», και κατά το μέρος που τα διαλαμβανόμενα σε αυτή εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της Γ.Γ.Εμπορίου - Γ.Γ. Καταναλωτή σας γνωστοποιούμε τα ακόλουθα:

Από το 1992 και μετά, δυνάμει της Α.Δ. 16/92, οι τιμές πώλησης στο σύνολο σχεδόν των τροφίμων και ποτών διαμορφώνονται ελεύθερα, με βάση την προσφορά, ζήτηση και τους κανόνες του υγιούς ανταγωνισμού, σε όλα τα στάδια εμπορίας τους (βιομηχανία, βιοτεχνία, εισαγωγές, χονδρέμπορος, λιανοπωλητής), με μόνη εξαίρεση τα οπωρολαχανικά και τις παιδικές τροφές, των οποίων οι τιμές τελούν ακόμα υπό το καθεστώς των ελεγχόμενων ειδών.

Η απελευθέρωση των τιμών ήταν απόρροια της επιτακτικής ανάγκης εναρμόνισης της οικονομίας της ελληνικής αγοράς προς τις αντίστοιχες οικονομίες των άλλων Κρατών-Μελών της Ε.Ε., αφ' ενός μεν γιατί κάτι τέτοιο επιτάσσει η συνθήκη ένταξης της χώρας μας στην Ε.Ε. και αφετέρου γιατί με την απελευθέρωση αυτή διασφαλίστηκε η οικονομική επιβίωση των ελληνικών επιχειρήσεων απέναντι στις ανταγωνιστικές συνθήκες στην Ευρωπαϊκή και Παγκόσμια Αγορά, που είναι αισθητές αλλά και για να δοθούν κίνητρα στις επιχειρήσεις αυτές να δραστηριοποιηθούν και ανταγωνιστικά μεταξύ τους, προς όφελος των ιδίων και του καταναλωτικού κοινού.

Το γεγονός ότι οι τιμές διαμορφώνονται ελεύθερα, δε σημαίνει ότι δεν υφίσταται μηχανισμός ελέγχου αυτών, αφού σε ισχύ ευρίσκεται το ισχυρό νομικό πλαίσιο του Ν. 703/77 «Περί προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, που εφαρμόζεται από την αρμόδια Επιτροπή Ανταγωνισμού, νόμος που θεσπίζει κανόνες περί τη λειτουργία της αγοράς μέσα από υγιείς συνθήκες ανταγωνισμού και επιβάλλει κυρώσεις σε επιχειρήσεις, που για ίδιο και μόνο οικονομικό όφελος, εφαρμόζουν συμπεριφορές και πρακτικές που διαστρεβλώνουν τον ανταγωνισμό (κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, εναρμονισμένες πρακτικές τιμών, ολιγοπωλιακές ή μονοπωλιακές καταστάσεις κ.λπ.).

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, ο ανταγωνισμός υπαγορεύει στον καταναλωτή την ανάγκη όπως, για την προστασία του και διασφάλιση των οικονομικών του συμφερόντων, ερευνά την αγορά, για επιλογή των προϊόντων της αρεσκείας του και στις συμφέρουσες γι' αυτόν τιμές.

Όσον αφορά το σκέλος της ερώτησής σχετικά με ανατιμήσεις που έχουν γίνει στην τιμή του ψωμιού και του γάλακτος τίθενται υπ' όψη σας τα εξής:

Α) Οι πολύ υψηλές τιμές διαμόρφωσης των δημητριακών, αφ' ενός μεν λόγω της παρατεταμένης ξηρασίας στην Χώρα μας και αφ' ετέρου λόγω της υψηλής ζήτησης που παρατηρήθηκε στην Κίνα και Ινδία για τα προϊόντα αυτά, είχαν σαν συνέπεια ν' αυξηθούν σημαντικά οι διεθνείς τιμές του είδους, αίτια που επέδρασαν αυξητικά στις τιμές των παραγώγων προϊόντων των δημητριακών (άλευρα, άρτος κ.λπ.).

Β) Οι αυξήσεις των εισαγωγικών τιμών του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, που συμπαράσφουσαν αυξητικά και τις τιμές των αντίστοιχων εγχωρίων.

Όσον αφορά το σκέλος της ερώτησης σχετικά με τις τιμές των οπωρολαχανικών που έχουν φθάσει στα ύψη σας κάνουμε γνωστό ότι δυνάμει της Α.Δ. 16/92 οι τιμές πώλησης των οπωρολαχανικών όπως προαναφέραμε τελούν ακόμη υπό το καθεστώς των ελεγχόμενων ειδών.

Από αγορανομικής πλευράς στο επίπεδο παραγωγού οι τιμές πώλησης στα οπωρολαχανικά διαμορφώνονται ελεύθερα, σε αντίθεση με τις εμπορικές τιμές, που ελέγχονται για την απαίτηση ή είσπραξη υπερβολικού κέρδους (λεμόνια, πορτοκάλια, μανταρίνια, μήλα, αχλάδια), κατά το άρθρο 30 του Α.Κ.. Η περίπτωση αυτή τιμωρείται μόνο με διοικητικό πρόστιμο από 200 έως 6.000 ευρώ. Επίσης για όλα τα υπόλοιπα οπωρολαχανικά, που ελέγχονται για το εμπορικό τους κέρδος (χονδρέμπορος-

λιανοπωλητής), όπως αυτό ορίζεται από το άρθρο 3 της Α.Δ. 14/89, η περίπτωση αυτή τιμωρείται με το άρθρο 32 παράγρ. 6 του Α.Κ. με φυλάκιση τουλάχιστον 3 μηνών και χρηματική ποινή.

Από πλευράς αρμοδιότητας της Διεύθυνσης Τιμών Τροφίμων - Ποτών της Γ. Γ. Εμπορίου του Υπουργείου Ανάπτυξης ισχύουν μηχανισμοί, μέσω των οποίων παρακολουθείται η διαμόρφωση και εξέλιξη των τιμών τροφίμων και ποτών στην εγχώρια αγορά, όπως:

α) Η Α.Δ. 5/05, με την οποία επιβάλλεται η υποχρέωση σε βιομηχανίες, βιοτεχνίες και εισαγωγείς μεγάλης οικονομικής επιφάνειας (υψηλός κύκλος εργασιών) όπως, επί εκδηλούμενης πρόθεσής τους να μεταβάλλουν τις τιμές των τροφίμων και ποτών (που απαριθμούνται σε 57 προϊόντα), ενημερώνουν απευθείας την αρμόδια Διεύθυνση 10 ημέρες τουλάχιστον, πριν τη μεταβολή αυτή, υποβάλλοντας προς τούτο τον τιμοκατάλογο με τις νέες τιμές.

β) Η σε τακτά χρονικά διαστήματα διενέργεια τιμοληψίας σε βασικά είδη διατροφής από επιλεγμένες πηγές πληροφόρησης (Σούπερ Μάρκετ) της Πρωτεύουσας.

γ) Ο καθημερινός αγορανομικός και τιμοληπτικός έλεγχος στις τιμές οπωρολαχανικών που διαμορφώνονται στις Λαϊκές Αγορές της Πρωτεύουσας.

δ) Η λειτουργία του θεσμού «ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΙΜΩΝ», όπου καταγράφονται οι τιμές λαχανικών που διαμορφώνονται στις Κεντρικές Αγορές δρεμπορίου και στις Λιανικές (Σούπερ-Μάρκετ, Οπωροπωλεία και Λαϊκές Αγορές).

Όλα τα στοιχεία τιμών που συλλέγονται από τους παραπάνω μηχανισμούς καταγράφονται παρακολουθούνται και αξιολογούνται έτσι ώστε να υπάρχει κάθε φορά μια σαφής εικόνα στις τάσεις της αγοράς από πλευράς τιμών και επί τούτων ενημερώνεται η Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Ο αγορανομικός έλεγχος ως προς την κανονικότητα ή μη των τιμών, υπό τη στενή του έννοια, διενεργείται μόνο στις τιμές των οπωρολαχανικών και παιδικών τροφών, επειδή τα είδη αυτά, όπως προαναφέρεται, υπάγονται στην κατηγορία «των ελεγχόμενων ειδών».

Σε όλα τα υπόλοιπα είδη τροφίμων και ποτών η κανονικότητα των τιμών συνδέεται ευθέως με το Ν. 703/77 αρμοδιότητας της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Τέλος ο έλεγχος για την εφαρμογή των διατάξεων του Αγορανομικού Κώδικα και των κατ' εξουσιοδότηση αυτού ισχυουσών Αγορανομικών Διατάξεων εντάσσεται μέσα στα ημερήσια καθήκοντα των Αρχών που ασκούν αγορανομικούς ελέγχους και όπου διαπιστώνονται παραβάσεις από τους υπόχρεους εφαρμογής των διατάξεων αυτών, κινούνται οι διαδικασίες εφαρμογής των νομίμων κατά των παραβατών.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ»

6. Στην με αριθμό 963/22.10.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Σπηλιόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Α.Π.Φ.21/121/ΑΣ3025δ/16.11.07 έγγραφο από την Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

«Το εντεινόμενο φαινόμενο της λαθρομετανάστευσης, στο οποίο εντάσσεται και το πρόβλημα που αντιμετωπίζει η πόλη και η κοινωνία της Πάτρας, είναι ιδιαίτερα σύνθετο και πολύπλοκο, τόσο όσον αφορά στα αίτια όσο και στον τρόπο αντιμετώπισής του.

Η αποτελεσματική του αντιμετώπιση απαιτεί σύντονες και με μακροπρόθεσμο ορίζοντα προσπάθειες, τόσο στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και στο πλαίσιο άλλων μορφών διεθνούς συνεργασίας, μεταξύ των χωρών στις οποίες κατευθύνονται οι λαθρομετανάστες, των χωρών προέλευσης καθώς και των χωρών διέλευσης των λαθρομεταναστών.

Η χώρα μας, ενεργώντας σε εθνικό επίπεδο αλλά και στο πλαίσιο της Ε.Ε., έχει καταστήσει την καταπολέμηση της λαθρομετανάστευσης, είτε με άμεσα αποτρεπτικά μέσα, νομικού και πρακτικού χαρακτήρα, είτε και με έμμεσες προσπάθειες να μειωθούν οι λόγοι που την προκαλούν στην πηγή της,

δηλαδή να βελτιωθούν οι συνθήκες ζωής στις χώρες από τις οποίες κυρίως προέρχονται τα μεταναστευτικά κύματα, θέμα προτεραιότητας. Αυτό αποδεικνύει και η πρόσφατη συντονιστική διυπουργική συνάντηση, που έλαβε χώρα στις 9 Οκτωβρίου τ.ε. με πρωτοβουλία του Υπουργείου Εξωτερικών, στην οποία τονίστηκε η ανάγκη να υπάρχει, σε εθνικό επίπεδο, ο μεγαλύτερος δυνατός συντονισμός των συναρμόδιων Υπουργείων και φορέων, καθώς και να ενισχυθεί περαιτέρω η συνεργασία με και η στήριξη από την Ε.Ε.

Δεδομένου ότι τα ανατολικά σύνορα της Ελλάδας στο σύνολό τους, αλλά και τα βόρεια στο μεγαλύτερο μέρος τους, συνιστούν ταυτόχρονα και εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από τα οποία διέρχεται σημαντικός αριθμός λαθρομεταναστών, η Ελλάδα αποδίδει βαρύνουσα σημασία στην καθιέρωση ολοκληρωμένου συστήματος αποτελεσματικού ελέγχου και διαχείρισης των εξωτερικών συνόρων της Ε.Ε., με έμφαση στην εντατικοποίηση της επιχειρησιακής συνεργασίας σε όλη τη Μεσόγειο.

Σ' αυτό το ευρωπαϊκό πλαίσιο, η χώρα μας έχει ενεργό παρουσία στη διαμόρφωση και την υλοποίηση των αποφάσεων, αλλά και στην ανάληψη πρωτοβουλιών. Μεταξύ αυτών αναφέρω ως σημαντικότερες:

- τη συμβολή στη δημιουργία ενός αποτελεσματικού συστήματος ελέγχου και επιτήρησης των θαλασσίων συνόρων της Ε.Ε. Σήμερα, έπειτα από εντατικές διαπραγματεύσεις, συστάθηκε και λειτουργεί από τον περασμένο Μάιο ένα Ευρωπαϊκό παράκτιο δίκτυο περιπολιών στη Μεσόγειο θάλασσα.

- τη συμμετοχή στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για τη Διαχείριση και την Επιχειρησιακή Συνεργασία στα εξωτερικά σύνορα των κρατών - μελών, γνωστό ως FRONTEX, στα πλαίσια του οποίου δημιουργούνται Συνοριακές Ομάδες Ταχείας Επέμβασης

- τη συμμετοχή στη σύσταση ενός Ευρωπαϊκού Συστήματος Επιτήρησης των εξωτερικών συνόρων (EUROSUR)

- την ανάδειξη των δυνατοτήτων του Ελληνικού Κέντρου Θαλασσίων Συνόρων στον Πειραιά, στο ανωτέρω πλαίσιο.

Η χώρα μας δίνει ιδιαίτερο βάρος και σκοπεύει να προσπαθήσει να αξιοποιήσει στο έπακρο τους πόρους που προβλέπονται από το νεοσυσταθέν Ταμείο Εξωτερικών Συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επιπλέον, η Ελλάδα καταβάλλει κάθε προσπάθεια για την ουσιαστική εφαρμογή του ελληνoturκικού πρωτοκόλλου επανεισδοχής του 2002, δεδομένου ότι η Τουρκία δεν ανταποκρίνεται ουσιαστικά στις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει στο πλαίσιο αυτό. Γι' αυτό το λόγο η χώρα μας επιδιώκει με κάθε τρόπο την ταχεία σύναψη της Συμφωνίας επανεισδοχής Ε.Ε. - Τουρκίας. Αντιθέτως αρκετά καλή είναι η συνεργασία Ελλάδας Αλβανίας στο πλαίσιο του αντίστοιχου διμερούς πρωτοκόλλου επανεισδοχής.

Πέρα από τις προσπάθειες αποτελεσματικής διαχείρισης του λαθρομεταναστευτικού φαινομένου στα σύνορα, ιδιαίτερη σημασία αποδίδεται πλέον, τόσο σε επίπεδο Ε. Ένωσης όσο και από τη χώρα μας στην αντιμετώπιση των αιτιών που το προκαλούν στην πηγή του, στις χώρες καταγωγής. Η αντίληψη αυτή οδήγησε την Ε. Ένωση στην προσπάθεια να αναπτύξει μια σφαιρική αντιμετώπιση της μετανάστευσης, με σκοπό την προώθηση των συνεργειών μεταξύ μετανάστευσης και ανάπτυξης και με βάση μια μακροπρόθεσμη στρατηγική για την αντιμετώπιση των βαθύτερων αιτιών της αναγκαστικής μετανάστευσης.

Η χώρα μας, αντιλαμβανόμενη πλήρως την σημασία καταπολέμησης των φαινομένων λαθρομετανάστευσης στην πηγή, συμβάλλει με όλους τους δυνατούς τρόπους στην διαμόρφωση των ευρωπαϊκών θέσεων και πολιτικών για μία ολοκληρωμένη

διαχείριση της μετανάστευσης και τονίζει ιδιαίτερα τη σημασία στενής συνεργασίας, στο πλαίσιο αυτό, με τις γειτονικές χώρες.

Αγαπητέ κ. συνάδελφε, σας διαβεβαιώνω και πάλι ότι, για την αποτελεσματικότερη και ορθολογικότερη διαχείριση του λαθρομεταναστευτικού φαινομένου, όλοι οι αρμόδιοι εθνικοί φορείς εντείνουμε τις προσπάθειές μας για την υπεράσπιση των εθνικών συμφερόντων με τακτικές συναντήσεις και ουσιαστικές αποφάσεις, σε εθνικό, διμερές αλλά και διεθνές επίπεδο.

Η Υπουργός
ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 13 Δεκεμβρίου 2007.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 359/10-12-2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Φωτεινής Πιπιλή προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τη συγχώνευση των Ασφαλιστικών Ταμείων κ.λπ..

2. Η με αριθμό 349/10-12-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Ρόβλια προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τις προσλήψεις υπαλλήλων στο Υπουργείο εκτός Α.Σ.Ε.Π. κ.λπ..

3. Η με αριθμό 357/10-12-2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ελπίδας Παντελάκη προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την τουριστική επένδυση στην περιοχή της Μονής Τοπλού στο Νομό Λασιθίου κ.λπ..

4. Η με αριθμό 361/10-12-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη προς τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με την Ολυμπιακή Αεροπορία κ.λπ..

5. Η με αριθμό 352/10-12-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς την Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με το πυρηνικό πρόγραμμα των Σκοπίων κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 345/10-12-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Παναγιώτη Μπεγλίτη προς τους Υπουργούς Εξωτερικών και Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την υιοθέτηση νέας δέσμης στρατιωτικών μέτρων οικοδόμησης εμπιστοσύνης Ελλάδας-Τουρκίας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 358/10-12-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την παρακολούθηση των συγκεντρώσεων από την Αστυνομία κ.λπ..

3. Η με αριθμό 360/10-12-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχάλη Παπαγιαννάκη προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν τα παιδιά με αυτισμό κ.λπ..

4. Η με αριθμό 353/10-12-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατίδη προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τις διαφημίσεις σε εφημερίδες για απόδοση ίσων δικαιωμάτων στους Αλβανούς κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση, εφαρμογή του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, σχετικά με την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία και παιδική πορνογραφία και άλλες διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, στις 6.12.2007, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε τρεις συνεδριάσεις.

Στη σημερινή συνεδρίαση θα συζητηθεί το νομοσχέδιο επί της αρχής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, για λόγους στοιχειώδους πολιτικής συμπάρστασης στους εκατοντάδες χιλιάδες που διαδηλώνουν έξω δηλώνω ως αγορητής και ως εκπρόσωπος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ότι στην πρωινή συνεδρίαση δεν θα μιλήσουμε. Επιφυλάσσομαι να μιλήσω στην απογευματινή συνεδρίαση και αύριο το πρωί. Δεν θα είμαστε παρόντες σε αυτήν τη συνεδρίαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αϊβαλιώτης ορίζει ως ειδικό αγορητή τον κ. Αθανάσιο Πλεύρη.

Το λόγο έχει η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Παπακώστα-Σιδηροπούλου.

ΔΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα εξαιρετικό κρίσιμο ζήτημα, ένα θέμα ιδιαίτερος ευαίσθητο. Επικαιροποιήθηκε, μάλιστα, το θέμα αυτό τις τελευταίες μέρες και αφορά στην ενίσχυση του θεσμικού μας οπλοστασίου με τη σύναψη του παρόντος Προαιρετικού Πρωτοκόλλου της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, σχετικά με την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία και παιδική πορνογραφία και άλλες διατάξεις.

Η Κύρωση αυτή γίνεται στα πλαίσια των διεθνών υποχρεώσεων και δεσμεύσεων που έχει η χώρα μας, ώστε να υλοποιηθούν οι σκοποί της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και, βεβαίως, αφορά κυρίως και πρωτίστως το συμφέρον του παιδιού, την προστασία της παιδικής ηλικίας και της παιδικής αθωότητας εναντίον ενός διεθνούς φαινομένου με πρωτοφανείς διαστάσεις το οποίο αυξάνεται διαρκώς, δηλαδή του φαινομένου της εμπορίας παιδιών, της παιδικής πορνείας και της παιδικής πορνογραφίας.

Με το παρόν νομοσχέδιο γίνεται και η εναρμόνιση των διατάξεων της ελληνικής νομοθεσίας προς το περιεχόμενο που αφορά το σχετικό Προαιρετικό Πρωτόκολλο, με στόχο και σκοπό την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση του κοινωνικού φαινομένου του εμπορίου παιδιών, της παιδικής πορνείας και της παιδικής πορνογραφίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι οι ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου αποβλέπουν κατά κύριο λόγο στην προστασία των δικαιωμάτων των ανηλίκων παιδιών θυμάτων του εμπορίου, της παιδικής πορνείας της παιδικής πορνογραφίας. Επεκτείνονται δε και στην προστασία των δικαιωμάτων των ανηλίκων θυμάτων των εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ζωής και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, λόγω της συγγενειάς τους με αυτά.

Επίσης, το παρόν σχέδιο νόμου το οποίο είναι και αναγκαίο και απαραίτητο και καινοτόμο και ανταποκρίνεται στην ανάγκη προστασίας με αποτελεσματικό τρόπο της παιδικής ηλικίας, περιλαμβάνει διατάξεις οι οποίες θωρακίζουν την προστασία των παιδιών, των ανηλίκων από όσους σκέπτονται να επιβουλεύουν την αθωότητά τους.

Αυστηροποιούνται οι διατάξεις και επαπειλούνται για όσους

παραβιάζουν τον σεβασμό -τον αυτονόητο κατά τα άλλα, ο οποίος όμως πλέον πρέπει να θωρακιστεί και θεσμικά- που πρέπει να υπάρχει προς τα παιδιά προβλέποντας αυστηρότατες ποινές, ώστε η θωράκιση αυτή να είναι και πιο αποτελεσματική.

Πρέπει να πω προς την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι ήταν εισηγήση και του ίδιου του Πρωθυπουργού και βεβαίως τιμά και την πολιτική ηγεσία του καθ' ύλην αρμοδίου Υπουργείου το οποίο έχει και τη νομοθετική πρωτοβουλία, εισάγοντας το παρόν νομοσχέδιο στη Βουλή, δηλαδή η επανεξέταση και η αυστηροποίηση του θεσμικού πλαισίου για ορισμένα αδικήματα που έχουν σχέση με την κακομεταχείριση των παιδιών.

Το σχέδιο νόμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περιλαμβάνει επτά συνολικά άρθρα. Στο πρώτο άρθρο ορίζονται οι κατ' ιδίαν διατάξεις του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου και εναρμόνιση της Ελληνικής νομοθεσίας προς το Προαιρετικό αυτό Πρωτόκολλο.

Στο δεύτερο και τρίτο άρθρο ορίζονται οι τροποποιήσεις των διατάξεων του Ποινικού μας Κώδικα, αλλά και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντιστοίχως, ώστε να μπορέσουμε να εναρμονιστούμε με τις διατάξεις του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου, δηλαδή και η εσωτερική μας νομοθεσία.

Στο τέταρτο άρθρο καθιερώνεται η ποινική και διοικητική ευθύνη των φυσικών προσώπων, εκπροσώπων ή αρμοδίων οργάνων Ν.Π.Ι.Δ..

Στο πέμπτο άρθρο προβλέπεται η αναγκαιότητα της σύντομης εκδίκησης υποθέσεων ανηλίκων θυμάτων για προσβολή της προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας.

Στο έκτο άρθρο προβλέπονται τροπολογίες – προσθήκες του ν. 3226/2004 και του άρθρου 71 του εισαγωγικού νόμου του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Τέλος, στο έβδομο άρθρο, ορίζεται τεχνικά και η έναρξη ισχύος του παρόντος σχεδίου νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά επί της αρχής, θα σας δώσω το δείγμα γραφής του παρόντος νομοσχεδίου, κάνοντας -επειδή επιφυλάσσομαι για την κατ' άρθρον συζήτηση- ακροθιγώς αναφορά σε όλες εκείνες τις κρίσιμες διατάξεις οι οποίες έχουν ως κύριο στόχο και διακύβευμα την προστασία της παιδικής ηλικίας, και της παιδικής αθωότητας, από όσους την επιβουλεύονται ή ενδεχομένως επιδιώκουν να την επιβουλεύονται.

Θα σας πω ότι στο κείμενο της σύμβασης, προβλέπονται οι υποχρεώσεις εκ μέρους των κρατών-μελών, δηλαδή όλοι εκείνοι οι οποίοι συμμετέχουν και προσυπογράφουν την παρούσα σύμβαση στο να απαγορεύουν την εμπορία των παιδιών, στο να θωρακίζουν θεσμικά το δικαίό μας σύστημα και το θεσμικό μας πλαίσιο απέναντι στην παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία.

Δίνεται, με βάση την παρούσα σύμβαση, με βάση το παρόν Προαιρετικό Πρωτόκολλο, ο ορισμός με σαφήνεια του τι είναι εμπορία παιδιών, τι ακριβώς ορίζεται ως παιδική πορνεία και βεβαίως και ως παιδική πορνογραφία. Υποδεικνύονται οι πράξεις και οι δραστηριότητες που τα κράτη-μέλη τουλάχιστον, κατ' ελάχιστον δηλαδή πρέπει να προβλέπουν στο ποινικό τους δίκαιο για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της εμπορίας παιδιών, της παιδικής πορνείας, της παιδικής πορνογραφίας, ανεξαρτήτως -και εδώ σε αυτό το σημείο, πρέπει να εστιάσουμε- εάν τα εγκλήματα αυτά τελούνται εγχωρίως ή διεθνώς ή σε μεμονωμένη ή σε οργανωμένη βάση, δηλαδή είτε από φυσικά πρόσωπα είτε από νομικά πρόσωπα, εταιρείες κά..

Ορίζεται επίσης από το παρόν προαιρετικό πρωτόκολλο, ότι το ίδιο θα ισχύει, δηλαδή το ίδιο θεσμικό πλαίσιο, κατά συνέπεια και οι κυρώσεις οι οποίες το ακολουθούν, για την απόπειρα τέλεσης, για τη συνενοχή και τη συμμετοχή σε οποιαδήποτε από τις παραπάνω πράξεις, δηλαδή είτε αφορά εμπορία παιδιών είτε αφορά παιδική πορνεία είτε αφορά παιδική πορνογραφία υπό τον όρο των διατάξεων του Εθνικού Δικαίου.

Υποδεικνύεται επίσης η θέσπιση ευθύνης νομικών προσώπων για τα εγκλήματα της παραγράφου 1, δηλαδή για την παιδική πορνεία, παιδική πορνογραφία και εμπόριο παιδιών, που μπορεί να είναι αστική, ποινική, αλλά και διοικητική.

Επιβάλλεται επίσης, με βάση το παρόν Πρωτόκολλο, το οποίο εισάγεται στο θεσμικό μας οπλοστάσιο, ώστε να προστα-

τέψουμε την παιδική ηλικία και την παιδική αθωότητα, η εκ μέρους κάθε κράτους-μέλους υποχρέωση να λαμβάνει μέτρα για την εδραίωση της δικαιοδοσίας του για εγκλήματα του άρθρου 3, παράγραφος 1 του παρόντος Προαιρετικού Πρωτοκόλλου.

Θα πρέπει να σας πω ότι επίσης με το παρόν Πρωτόκολλο όλα αυτά τα εγκλήματα θεωρούνται ως εκδόσιμα, σε κάθε συνθήκη έκδοσης που υφίσταται μεταξύ των κρατών-μερών και θα περιλαμβάνονται ως εκδόσιμα σε κάθε συνθήκη έκδοσης η οποία θα συναφθεί από εδώ και στο εξής, δηλαδή μεταγενέστερα.

Ρυθμίζεται η υποχρέωση των κρατών-μελών για παροχή συνδρομής μεταξύ τους ώστε, όσον αφορά τις έρευνες, τις ποινικές διαδικασίες, τις διαδικασίες έκδοσης, καθώς επίσης και τις διαδικασίες για τη λήψη αποδεικτικών στοιχείων να υπάρχει η υποχρέωση παροχής συνδρομής μεταξύ των κρατών-μελών που συμμετέχουν, συμφωνούν και προσυπογράφουν το παρόν Πρωτόκολλο.

Επιβάλλεται η υποχρέωση στα κράτη-μέλη να παίρνουν μέτρα, όπως την κατάσχεση και δήμευση αγαθών και ειδών που χρησιμοποιούνται είτε για την τέλεση, είτε για την διευκόλυνση των εν λόγω εγκλημάτων, καθώς και των εσόδων που αποκομίζονται -και πρέπει να σας πω πως είναι τεράστια από τα εν λόγω εγκλήματα, της εμπορίας παιδιών, της παιδικής πορνείας, της παιδικής πορνογραφίας- καθώς επίσης και η εκτέλεση των αιτήσεων άλλου κράτους-μέλους για δήμευση και κατάσχεση και το κλείσιμο χώρων που χρησιμοποιούνται για την τέλεση των εν λόγω εγκλημάτων.

Υποδεικνύεται επίσης η λήψη και η ανάληψη κατάλληλων μέτρων από τα κράτη-μέλη για την προστασία των δικαιωμάτων και συμφερόντων των παιδιών σε όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας, αναγνωρίζοντας την ευπάθεια και τις ιδιαίτερες ανάγκες των παιδιών - θυμάτων. Τα ενημερώνουμε για τα δικαιώματά τους, για το ρόλο τους, για τη διαδικασία και την έκβαση των υποθέσεών τους. Επιτρέπουμε την παρουσία των απόψεων, των αναγκών, των ανησυχιών τους σε όλη τη διαδικασία. Προστατεύουμε την ιδιωτική ζωή και την ταυτότητά τους με την κύρωση του παρόντος Προαιρετικού Πρωτοκόλλου. Μεριμνούμε για την ασφάλειά τους, καθώς και για την ασφάλεια των οικογενειών τους. Είναι ένα σημαντικό και κρίσιμο ζήτημα στην όλη διαδικασία η μέριμνα για την ασφάλεια παιδιών -θυμάτων, αλλά και των οικογενειών τους. Αποφεύγεται η άσκοπη καθυστέρηση στην ολοκλήρωση των υποθέσεων και η εκτέλεση διατάξεων ή αποφάσεων που παρέχουν αποζημίωση σε αυτά, να διεξάγεται αμέσως και να απονέμεται αμέσως η δικαιοσύνη. Επίσης, καθιερώνεται η υποχρέωση αντιμετώπισης των παιδιών -θυμάτων σύμφωνα και πρωτίστως πάντοτε με το συμφέρον του παιδιού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η σύμβαση, αυτό το Προαιρετικό Πρωτόκολλο έχει ως φιλοσοφία και ως στόχο και ως διακύβευμα την προστασία του παιδιού και της παιδικής ηλικίας. Γι' αυτό λοιπόν υποδεικνύεται, μέσα από αυτό η εξασφάλιση κατάλληλης εκπαίδευσης, νομικής, ψυχολογικής και ό,τι άλλο απαιτείται των προσώπων εκείνων τα οποία ασχολούνται με τα παιδιά - θύματα του παρόντος Προαιρετικού Πρωτοκόλλου.

Προβλέπεται, επίσης, με το παρόν Προαιρετικό Πρωτόκολλο ότι τα κράτη-μέλη για την αντιμετώπιση του εγκλήματος του εμπορίου παιδιών, της παιδικής πορνείας και της παιδικής πορνογραφίας, έχουν τις εξής υποχρεώσεις: Να υιοθετούν, να ενισχύουν, να εφαρμόζουν και να διαδίδουν νόμους, διοικητικά μέτρα, κοινωνικές πολιτικές και προγράμματα πρόληψης. Να προάγουν την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης, των συμπολιτών μας, να εκπαιδεύουμε, να καταρτίζουμε, σχετικά με τα προληπτικά μέτρα και τις επιβλαβείς επιπτώσεις τους. Και βεβαίως να εξασφαλίζουμε την κατάλληλη αρωγή προς τα παιδιά - θύματα, να εξασφαλίζουμε την πρόσβαση των παιδιών - θυμάτων σε επαρκείς διαδικασίες για αναζήτηση αποζημίωσης από το νόμο, από τους υπεύθυνους σύμφωνα με το νόμο. Να απαγορεύουμε να παράγεται και να διαδίδεται υλικό που διαφημίζει τα εγκλήματα του παρόντος προαιρετικού Πρωτοκόλλου.

λου, δηλαδή την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία, την παιδική πορνογραφία.

Παράλληλα, θεσμοθετείται με το παρόν Προαιρετικό Πρωτόκολλο, το οποίο καλείται σήμερα η Εθνική μας Αντιπροσωπεία να κυρώσει, η υποχρέωση των κρατών-μελών να ενισχύουν και να προάγουν τη διεθνή συνεργασία, η οποία θα αφορά την ανακάλυψη, τη διερεύνηση, τη δίωξη και την τιμωρία των δραστών του παρόντος Προαιρετικού Πρωτοκόλλου για το συντονισμό των αρχών μεταξύ τους, των διεθνών και εθνικών μη κυβερνητικών οργανώσεων που μπαίνουν σ' αυτήν τη διαδικασία και των διεθνών οργανισμών να βοηθήσουν τα παιδιά-θύματα στη ψυχολογική και σωματική ανάρρωσή τους, στην κοινωνική τους επανένταξη και στον επαναπατρισμό τους να αντιμετωπίσουμε τα αίτια του προβλήματος που συμβάλλουν στην ευπάθεια των παιδιών ως προς τα εν λόγω εγκλήματα, να παρέχουμε οικονομική συνδρομή. Κάποιοι μιλούν για πόρους. Ασφαλώς χρειάζεται η οικονομική συνδρομή, αλλά και η τεχνική συνδρομή μέσα από τα υφιστάμενα πολυμερή, περιφερειακά, διμερή ή άλλα προγράμματα.

Πρέπει να σας πω ότι καμμία διάταξη του παρόντος Προαιρετικού Πρωτοκόλλου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν επηρεάζει διατάξεις που συμβάλλουν περισσότερο στην υλοποίηση των δικαιωμάτων του παιδιού και περιέχονται στη νομοθεσία του κράτους ή στο Διεθνές Δίκαιο, που ισχύει για το εν λόγω κράτος. Δηλαδή, με απλά λόγια, οι διατάξεις εκείνες των εσωτερικών δικαίων των κρατών-μελών που συμμετέχουν στην προσπάθεια της πάταξης των εγκλημάτων κατά της εμπορίας παιδιών, της παιδικής πορνείας και της παιδικής πορνογραφίας, εφ' όσον είναι αυστηρότερες και εφ' όσον συμβάλλουν προς αυτήν την κατεύθυνση, δεν παρεμποδίζονται από την κύρωση του προαιρετικού τούτου Πρωτοκόλλου.

Προβλέπεται, επίσης, για κάθε κράτος-μέλος η υποχρέωση υποβολής έκθεσης, και εδώ είναι τα μετρήσιμα αποτελέσματα από την προσπάθεια την οποία πρέπει να κάνουν οι χώρες-μέλη. Δεν είναι δηλαδή ένα Πρωτόκολλο, το οποίο απλά κυρώνουμε και μένει στα χαρτιά. Απαιτείται με βάση τη Συνθήκη την οποία θα κυρώσουμε η υποχρεωτική υποβολή έκθεσης, σχετικά με τα μέτρα που πήραμε για την εφαρμογή του παρόντος Προαιρετικού Πρωτοκόλλου προς την Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Παιδιού, μέσα σε δύο χρόνια από τη θέση του σε ισχύ. Προβλέπεται, επίσης, η υποβολή συμπληρωματικών πληροφοριών που αφορούν στην εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου στις εκθέσεις, που μετά από την πλήρη έκθεση υποβάλλει στην ίδια Επιτροπή κάθε κράτος-μέλος. Εμπεριέχεται, επίσης, η δυνατότητα η Επιτροπή αυτή για τα Δικαιώματα του Παιδιού να ζητήσει περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος Πρωτοκόλλου.

Επίσης, ορίζεται ότι κάθε κράτος που είναι μέλος της Σύμβασης ή την έχει υπογράψει μπορεί να υπογράψει και το παρόν Προαιρετικό Πρωτόκολλο και ότι αυτό υπόκειται σε επικύρωση και είναι ανοιχτό για προσχώρηση από οποιοδήποτε κράτος είναι μέλος της Σύμβασης ή την έχει υπογράψει και ότι τα κείμενα επικύρωσης θα κατατίθενται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών. Ορίζεται η θέση σε ισχύ του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου -αυτά είναι τα τεχνικά ζητήματα- τρεις μήνες μετά την κατάθεση του κειμένου επικύρωσης ή προσχώρησης, προβλέπεται ο τρόπος καταγγελίας του παρόντος Προαιρετικού Πρωτοκόλλου και ο χρόνος ισχύος του. Προβλέπεται η δυνατότητα πρότασης τροποποίησης από κάθε κράτος-μέλος προς το Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών και η υποχρέωση του τελευταίου να τη γνωστοποιήσει στα κράτη-μέλη, ζητώντας, αν θέλουν, σύγκληση διάσκεψης και σε περίπτωση που το 1/3 των κρατών-μερών τάσσονται υπέρ αυτής, τότε συγκαλείται η διάσκεψη υπό την αιγίδα, υπό την ομπρέλα των Ηνωμένων Εθνών. Τέλος, ορίζεται η δεσμευτικότητα της τροποποίησης για όλα τα κράτη-μέλη που την αποδέχθηκαν από τότε που θα τεθεί σε ισχύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο, το οποίο αφορά την κύρωση και την εφαρμογή του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού σχετικά με την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία και την

παιδική πορνογραφία, είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο εισάγεται με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, η οποία έχει και τη νομοθετική πρωτοβουλία προς την Εθνική Αντιπροσωπεία. Είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο έχει ως διακύβευμα την προστασία και το συμφέρον των παιδιών, της παιδικής ηλικίας και της παιδικής αθωότητας και νομίζω πως είναι καθήκον και υποχρέωσή μας να το υπερψηφίσουν όλες οι πτέρυγες της Βουλής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε την κ. Παπακώστα.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρος Χαλβατζής ορίζει ειδική αγορήτρια τη Βουλευτή κ. Νικολαΐδου.

Στον κ. Σπύρο Χαλβατζή που γιορτάζει, επίσης στους κυρίους συναδέλφους Γεωργιάδη, Λιβανό και Κουβέλη, ευχόμαστε «Χρόνια Πολλά» καθώς και σε όλες τις εορτάζουσες και τους εορτάζοντες.

Το λόγο έχει η κ. Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι παρόν κατά τη συζήτηση αυτού του πολύ σημαντικού νομοσχεδίου, γιατί η λειτουργία της Βουλής θεωρούμε πως δίνει τη δυνατότητα στους πολίτες να εκφράσουν τη δυσανεξία και την αγανάκτησή τους για την αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης, όπως πολύ επιτυχώς κάνουν σήμερα με τη συμμετοχή τους στη μεγάλη πανελλαδική απεργία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο καλούμαστε να ψηφίσουμε σήμερα κατ' αρχήν, κινείται προς την ορθή κατεύθυνση, την κατεύθυνση δηλαδή της προστασίας των δικαιωμάτων μιας ευάλωτης ομάδας του πληθυσμού, των παιδιών και της καταπολέμησης της σεξουαλικής εκμετάλλευσης και κακοποίησής τους.

Με τις διατάξεις του νόμου αυτού επιδιώκεται η εναρμόνιση με τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης για τα δικαιώματα του παιδιού και του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στην εν λόγω Σύμβαση που πραγματεύεται τα ζητήματα της εμπορίας παιδιών, της παιδικής πορνείας και της παιδικής πορνογραφίας. Και εν τέλει, η προστασία των θυμάτων-παιδιών από τα εγκλήματα που προσβάλλουν το έννομο αγαθό της γενετήσιας ελευθερίας, είτε αυτά τα εγκλήματα αποσκοπούν στην οικονομική εκμετάλλευση της γενετήσιας ζωής του ανήλικου είτε διαπράττονται από τα ίδια τα άτομα του στενού οικογενειακού περιβάλλοντός του.

Το πρόβλημα της παιδοφιλίας έχει αρχίσει να λαμβάνει ανησυχητικές διαστάσεις και στη χώρα μας, όπου οι εκτιμήσεις των ειδικών, αλλά και η απόλυτη αλήθεια των στατιστικών δεδομένων καταδεικνύουν ότι και στη χώρα μας τα παιδιά δεινοπαθούν στα χέρια των μεγάλων.

Μπορεί, βεβαίως, να μην είμαστε Ταϊλάνδη ή Βέλγιο ή Ολλανδία, αλλά σύμφωνα με έρευνα που έγινε από το Ινστιτούτο Υγείας του Παιδιού, το 15% των αγοριών και το 11% των κοριτσιών έχουν δεχθεί σεξουαλική παρενόχληση και κακοποίηση ακόμη στα τρυφερά χρόνια της παιδικής τους ηλικίας.

Σε κάθε περίπτωση, στα εγκλήματα αυτού του τύπου προσβάλλεται η ανηλικότητα και η αξιοπρέπεια του παιδιού και στιγματίζεται ανεξίτηλα ο συναισθηματικός και ψυχικός του κόσμος στην πιο τρυφερή ηλικία της ζωής του, όπως αποδεικνύουν επιστημονικές έρευνες, με χαμηλή αυτοεκτίμηση, εξάρτηση από ουσίες, κατάθλιψη, ψυχιατρικά συμπτώματα, τάσεις αυτοκτονίας και αυτοκαταστροφής, λανθάνουσα σεξουαλική συμπεριφορά και κακοποίηση, είναι κάποιες από τις συνέπειες αυτές.

Σκοπός του νόμου είναι αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση αυτών των εγκληματικών συμπεριφορών και η παροχή κατάλληλης αγωγής, στήριξης στα θύματα. Στα πλαίσια του παραπάνω σκοπού η προτεινόμενη τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και της Ποινικής Δικονομίας κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση. Υπάρχουν, όμως και σημεία του νόμου τα οποία είναι προβληματικά και χρήζουν περαιτέρω επεξεργασίας.

Για την ακρίβεια, ορθά τροποποιείται η διάταξη του άρθρου 8, εδάφιο ζ' του Ποινικού Κώδικα με την οποία επεκτείνεται η

διεθνής δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων και για τις παραβάσεις ασέλγειας σε ανήλικο έναντι αμοιβής, διενέργειας ταξιδιού προς επίτευξη συνουσίας ή άλλων ασελγών πράξεων σε βάρος ανηλίκων και της παιδικής πορνογραφίας, εκτός ελληνικής επικράτειας.

Επίσης, ορθά προστίθεται στο άρθρο 113, παράγραφος 6 του Ποινικού Κώδικα διάταξη, που προβλέπει την αναστολή της προθεσμίας παραγραφής για τα αδικήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας, όταν αυτά στρέφονται σε βάρος ανηλίκου μέχρι την ενηλικίωση του θύματος και για ένα χρόνο μετά, εφόσον πρόκειται για πλημμελήματα και για τρία χρόνια μετά, εφόσον πρόκειται για κακουργήματα. Με τη σημείωση όμως ότι αναφορικά με τα κακουργήματα, η αναστολή της παραγραφής και δη για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, δεν ήταν ιδιαίτερα αναγκαία λόγω του ήδη μεγάλου χρονικού διαστήματος που προβλέπει ο νόμος για την παραγραφή των κακουργημάτων.

Προβληματική, όμως, φαίνεται να είναι η επιχειρούμενη εξομείωση των ορίων ηλικίας με τη δικαιοπρακτική ικανότητα του Αστικού Δικαίου, δηλαδή η θεσμοθέτηση του ορίου των δεκαοχτώ ετών ως όριο για την ενηλικίωση και την ποινική ευθύνη του ανήλικου. Τούτο είναι θετικό κάθε φορά που με αυτήν την εξομείωση προστατεύονται καλύτερα τα δικαιώματα του ανήλικου.

Όμως, το δικαίωμα υποβολής εγκλήσεως για πράξεις κατά του ανήλικου ως σήμερα ανήκει αποκλειστικά στον ανήλικο μέχρι να κλείσει τα δεκαεπτά του έτη και δεν καταλαμβάνουμε για ποιο λόγο πρέπει και οι γονείς, οι έχοντες τη γονική μέριμνα αυτού, να έχουν συντρεχόντως με τον ανήλικο δικαίωμα εγκλήσεως για ένα ακόμη έτος, ήτοι μέχρι ο ανήλικος να συμπληρώσει τα δεκαοχτώ του έτη. Άλλωστε, με τις σημερινές συνθήκες ο ανήλικος έχει τη δυνατότητα να κατανοεί την πραγματικότητα και τις σε βάρος αυτού πράξεις πολύ περισσότερο απ' ό,τι στο παρελθόν και να αντιδρά ανάλογα, δεδομένης της εξέλιξης της κοινωνίας μας, ώστε δεν γίνεται κατανοητό γιατί θα πρέπει να του αφαιρέσουμε το δικαίωμα μόνο αυτός να μπορεί να υποβάλει έγκληση για ό,τι τον αφορά και κανένας άλλος, τη στιγμή μάλιστα που ο ίδιος ο Αστικός Κώδικας αναγνωρίζει στον ανήλικο μία περιορισμένη δικαιοπρακτική ικανότητα για ορισμένες δικαιοπραξίες.

Περαιτέρω, επιχειρείται τροποποίηση του άρθρου 323Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, που αντιμετωπίζει το έγκλημα της εμπορίας ανθρώπων και που αποτελεί την τρίτη μεγαλύτερη σε κερδοφορία εμπορική επιχείρηση μετά την παράνομη εμπορία ναρκωτικών και όπλων και εξαιτίας της οποίας, σύμφωνα με τη UNICEF, ένα εκατομμύριο παιδιά προωθούνται κατά μέσο όρο κατ' έτος στην πορνεία και ορθώς περιλαμβάνεται περίπτωση επιβαρυντική του εγκλήματος αν η πράξη έχει ως αποτέλεσμα το θάνατο του θύματος.

Προβληματική όμως είναι η παράγραφος 5 του ίδιου άρθρου, με την οποία προστίθεται άρθρο για την καταπολέμηση του σεξουαλικού τουρισμού, όσον αφορά τα άτομα που μετέχουν στα αντίστοιχα ταξίδια, καθώς η διατύπωση είναι γενική και αόριστη και ο δράστης φαίνεται να είναι ο οποιοσδήποτε ταξιδιώτης που έχει κλείσει θέση σε επίμαχο ταξιδιωτικό γραφείο, χωρίς να προσδιορίζεται αν αυτός συμμετέχει εν γνώσει του και με σκοπό τη συμμετοχή του σε ανάλογες δραστηριότητες, καθώς και αν αυτός πράγματι έκανε σεξουαλικό τουρισμό. Γιατί αλλιώς θα φθάναμε να καταδικάζουμε και μόνο την πρόθεση κάποιου να ταξιδέψει με τέτοιο σκοπό, χωρίς να εξετάζουμε την πιθανότητα ο εν λόγω ταξιδιώτης την τελευταία στιγμή να υπαναχώρησε και να μην προέβη σε καμιά αξιόποινη συμπεριφορά.

Περαιτέρω στην ορθή κατεύθυνση κινούνται και οι προτεινόμενες τροποποιήσεις των άρθρων 338 παράγραφος 2, η πρόσθεση τρίτης παραγράφου στο άρθρο 338 και η αντικατάσταση του άρθρου 339 παράγραφος 2, που απ' ενός μεν τιμωρούν την κατάχρηση, με ελαφρότερες προσβολές της γενετήσιας ελευθερίας, όπως οι ασελγείς χειρωνακτικές ή προτάσεις, με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον έξι μηνών, την ταυτίζουν με την τέλεση ασελγούς πράξης, απ' ετέρου προβλέπεται και η επιβαρυντική περίπτωση της από κοινού τέλεσης της πράξης της κατάχρησης σε ασέλγεια, με τη μορφή της εξώγαμης συνουσίας και

της παρά φύσιν ασέλγειας από περισσότερους, να τιμωρείται με την ποινή που επιβάλλεται για τον ομαδικό βιασμό.

Τέλος, στο άρθρο 339 παράγραφος 2 προστίθεται παράγραφος που ορίζει ότι όταν ο δράστης της αποπλάνησης ανήλικου είναι επίσης ανήλικος κάτω από 18 ετών το δικαστήριο μπορεί να του επιβάλλει μόνο αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα, ανεβάζοντας και πάλι το όριο ηλικίας του δράστη από τα 17 στα 18 χρόνια. Μπορεί μ' αυτό τον τρόπο να εναρμονιζώμαστε με το νέο άρθρο 121 του Ποινικού Κώδικα για το όριο ηλικίας ποινικής ευθύνης των ανηλίκων, δηλαδή τα 18 χρόνια, ωστόσο παραγνώνουμε την ωριμότητα των ανηλίκων και την σεξουαλική τους ωριμότητα σήμερα, που ασφαλώς δεν αντιστοιχεί στο όριο των 18 ετών.

Περαιτέρω, με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 345 του Ποινικού Κώδικα ορθώς γίνεται διαβάθμιση της ποινής του ανιόντος δράστη της αιμομιξίας ανάλογα με την ηλικία του κατιόντος θύματος και ορίζεται ότι ο ανιών τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών, αν το κατιόν θύμα δεν είχε συμπληρώσει τα δεκαπέντε έτη, με κάθειρξη πέντε - δέκα ετών αν ο κατιών είχε συμπληρώσει τα δεκαπέντε και όχι τα δεκαοκτώ και με φυλάκιση, αν ο κατιών ήταν ενήλικος. Προβληματικό παραμένει, όμως, το γιατί δεν επιχειρείται η ίδια διαβάθμιση ανάλογα με την ηλικία του θύματος όταν δράστης δεν είναι ο ανιών, αλλά κάποιος αδελφός, ετεροθαλής ή αμφιθαλής, οπότε συλλήβδην ορίζει ποινή φυλάκισης έως δύο ετών και παραγνώνουμε την περίπτωση το θύμα αδελφός να είναι κάτω από δεκαπέντε ετών.

Στην προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 346 η τέλεση άλλης ασελγούς πράξης μεταξύ συγγενών, εκτός δηλαδή από τη συνουσία, τιμωρείται πλέον με τις ίδιες ποινές της αιμομιξίας, δηλαδή της συνουσίας μεταξύ συγγενών, ακολουθώντας αντίστοιχα τις τροποποιήσεις του ν. 3500/2006 στα αδικήματα του βιασμού και της κατάχρησης σε ασέλγεια. Κι αυτή η διάταξη κινείται προς την ορθή κατεύθυνση.

Περαιτέρω επιχειρείται να αντικατασταθεί το άρθρο 348 Α' του Ποινικού Κώδικα που αφορά την πορνογραφία ανηλίκων και τούτο είναι ορθό, καθώς ορθά αφαιρείται το δυσασπώδικο στοιχείο της υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης, σύμφωνα με το οποίο οι πράξεις αυτές πρέπει να πηγάζουν από κερδοσκοπία, γεγονός που οδηγούσε σε απαλλαγή ή σε πολύ χαμηλές ποινές στους δράστες του εγκλήματος με οργανωμένη υποδομή κι επαγγελματική δράση και εισάγεται η πρόβλεψη που αφορά την επιβαρυντική περίπτωση κυκλοφορίας, διακίνησης κ.λπ. πορνογραφικού υλικού με την χρήση υπολογιστή στο Διαδίκτυο, λόγω της ευχέρειας πρόσβασης, όπως επίσης και η επιβαρυντική περίπτωση που επιτείνει την ποινή της κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια τέλεσης της πράξης του εγκλήματος, έννοιες που μπορούν πλέον να αξιολογηθούν δικαστικά βάσει του άρθρου 13 του Ποινικού Κώδικα χωρίς να αντιμετωπίζουν το δυσασπώδικο σκόπελο της έννοιας της κερδοσκοπίας.

Στο άρθρο 352 προστίθεται νέα διάταξη, το 352 Α' του Ποινικού Κώδικα, με την οποία θεσπίζεται η ψυχοδιαγνωστική εξέταση του καταγγελλόμενου ως δράστη κάποιου από τα εγκλήματα γενετήσιας ελευθερίας σε βάρος του ανήλικου και μάλιστα θεσπίζει τη δυνατότητα αυτή ακόμη και για τον ύποπτο κι όχι μόνο για τον κατηγορούμενο, απαιτώντας φυσικά και τη συναίνεσή του, κάτι που συνιστά βέβαια ελάχιστη προστασία των δικαιωμάτων του ύποπτου, που ακόμη δεν έχει γίνει καν κατηγορούμενος.

Βέβαια διατάσσεται η ψυχοδιαγνωστική παρακολούθηση του δράστη και μετά την καταδίκη του και τούτο είναι ορθό. Όπως ορθό είναι το να παρακολουθείται και το ανήλικο. Ενώ τέλος ορίζει ότι για την προστασία του ανήλικου ο εισαγγελέας, ο ανακριτής ή το δικαστήριο μπορούν να διατάξουν την απομάκρυνση του ανήλικου ή του δράστη από την οικία ή την απαγόρευση επικοινωνίας του παιδιού με το δράστη, χωρίς όμως να ορίζει πώς θα μπορέσουν τα παραπάνω δικαστικά όργανα να εφαρμόσουν δικονομικά τις ρυθμίσεις αυτές. Και συγκεκριμένα, αν επιβληθούν οι παραπάνω ψυχοδιαγνωστικές εξετάσεις ή τα μέτρα απομάκρυνσης του ανήλικου από την οικία του από το δικαστήριο, τα άτομα που τους αφορούν θα μπορούν βεβαίως

να ασκήσουν ένα ένδικο μέσο.

Τι θα γίνει, όμως, αν αυτά τα μέτρα διαταχθούν με διάταξη του Εισαγγελέα ή του ανακριτή; Πώς θα προστατευτούν τα άτομα που αφορά η διάταξη αυτή; Ποια ένδικα μέσα θα μπορούν να ασκήσουν ή ποια μέσα αναμόρφωσης, μεταρρύθμισης των διατάξεων αυτών, ενόψει του γεγονότος ότι η Ποινική Δικονομία δεν προβλέπει καμιά τέτοια δυνατότητα;

Επίσης, προβλέπεται απομάκρυνση του δράστη από το περιβάλλον του ανήλικου και αυτή είναι προβληματική. Σε τι στάδιο θα γίνει αυτή; Από την καταγγελία της πράξης; Κατά την προδικασία ή με την τελεσίδικη απόφαση; Πρακτικά, είναι εφικτή η πραγμάτωσή της; Πού θα πάει ο δράστης ύποπτος; Υπάρχει δυνατότητα εξεύρεσης προστατευμένου περιβάλλοντος για τον ανήλικο, όταν ήδη απορρίπτονται αιτήσεις, λόγω έλλειψης επάρκειας χώρων σε παιδικά χωριά, οργανισμούς, όπως είναι το «Χαμόγελο του Παιδιού»;

Περαιτέρω, επιχειρείται τροποποίηση και στην Ποινική Δικονομία, όπου αρχικά, ορθώς τροποποιείται το άρθρο 108 της Ποινικής Δικονομίας και δίνει δικαίωμα στον ανήλικο να ασκεί τα δικαιώματα του πολιτικού ενάγοντα, ακόμα και χωρίς να δηλώσει παράσταση πολιτικής αγωγής, γιατί πραγματικά επιθυμεί να εξεταστεί μόνο ως μάρτυρας. Ορίζεται, ακόμη, ότι ο ανήλικος θα εξετάζεται από παιδοψυχιάτρους, για να κρίνουν και την αντίληψή του ή ακόμη και την ειλικρίνεια των καταγγελιών του.

Ζητήματα που προκύπτουν: Πρώτον, ο καταγγελλόμενος θα δικαιούται να λάβει γνώση της ανωτέρω εκθέσεως ή μήπως αυτή θα παραμένει απόρρητη;

Δεύτερον, εισάγεται ως μόνο αποδεικτικό μέσο η έγγραφη κατάθεση του ανήλικου στην προδικασία, που θα διαβάζεται πάντα στο ακροατήριο, ενώ σε όποιο δικαστήριο υπάρχουν μέσα βιντεοσκόπησης και προβολής, θα λαμβάνεται και προφορική κατάθεση του ανήλικου μάρτυρα.

Καταλύεται, όμως, η αρχή της προφορικότητας της διαδικασίας και η δυνατότητα του κατηγορουμένου να υποβάλλει ερωτήσεις, αλλά και το δικαίωμα του δικαστή να κρίνει την αξιοπιστία του ανήλικου και έτσι, να κρίνει τη διαφορά. Άλλωστε, είναι γνωστό ότι δεν υπάρχουν υποδομές που να καλύπτουν όλη την επικράτεια για την εφαρμογή της διαδικασίας της βιντεοσκόπησης, πλην, ενδεχομένως, της περιοχής της πρωτεύουσας και Θεσσαλονίκης. Οπότε στο σύνολο των δικαστηρίων της χώρας μας θα δικάζονται άνθρωποι για σοβαρότατα εγκλήματα, με μόνη την έγγραφη κατάθεση του καταγγελλόμενου ανήλικου. Όταν δεν θα υπάρχει αίτημα για συμπληρωματική εξέταση του ανήλικου, αυτή θα πραγματοποιείται με γραπτές ερωτήσεις που θα υποβάλλει στον ανήλικο ένας ειδικός ανακριτικός υπάλληλος, διορισμένος από τον Πρόεδρο του δικαστηρίου.

Οι δε απαντήσεις του ανήλικου, που θα εξετάζεται χωριστά και όχι στην αίθουσα του δικαστηρίου, θα μεταφέρονται και πάλι εγγράφως στο ακροατήριο. Δηλαδή, θα γίνει το εξής εξωφρενικό: Οι δικαστές που θα δικάζουν την καταγγελία του ανήλικου, δεν θα έχουν καμιά φυσική επαφή μαζί του, δεν θα τον γνωρίζουν καν. Έτσι, όμως, καταλύεται η αρχή της ηθικής αποδείξεως του άρθρου 177 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, σύμφωνα με την οποία ο δικαστής αξιολογεί το αποδεικτικό υλικό και κρίνει αυτός τις γνωματεύσεις των ψυχιάτρων και των κάθε λογής πραγματογνωμόνων, αλλά και την αξιοπιστία καταγγέλλοντος και κατηγορουμένου και μαρτύρων.

Πρέπει να επισημανθεί ότι, εάν τούτο θα δικαιολογούνταν για έναν ανήλικο κάτω των δώδεκα ετών, με ποια λογική θα πρέπει να επιτρέπεται, όταν ο καταγγέλλων ανήλικος είναι από δεκατρία έως δεκαοκτώ ετών; Μήπως δεν έχουν υπάρξει περιπτώσεις που ένα παιδί δασκαλεμένο από τον ένα γονέα, καταγγέλλει για ανήκουστες πράξεις τον άλλο, ενεργώντας ως όργανο εκδίκησης ή σκοπιμότητας του άλλου γονέα;

Πώς θα διασφαλιστεί η ορθή απονομή της δικαιοσύνης, αν ο δικαστής θα πρέπει να στηριχθεί μόνο σε έγγραφες καταθέσεις και δεν θα μπορεί να εξετάσει τον ίδιο τον καταγγέλλοντα και πώς θα διασφαλιστεί το δικαίωμα ακροάσεως και του κατηγορουμένου, αν δεν μπορεί να εξετάσει τον καταγγέλλοντα ανήλικο; Ο νόμος δεν πρέπει να καλύπτει μόνο το συνήθως συμβαίνον, αλλά να προβλέπει για την κάθε περίπτωση.

Ωστόσο, θα ήθελα να επισημάνω ότι η αποτελεσματικότητα των εναλλακτικών δυνατοτήτων εξέτασης μαρτύρων, των ανηλίκων ως μαρτύρων, εξαρτάται σημαντικά από την εκπαίδευση, τις γνώσεις και τις ιδιαίτερες ικανότητες των χειριστών του. Είναι σημαντικό, εκείνοι που θα έλθουν σε επαφή με τον ανήλικο, να έχουν τις κατάλληλες εκείνες γνώσεις που θα τους επιτρέψουν να επιτελέσουν το έργο τους με τον καλύτερο τρόπο.

Σε διεθνές επίπεδο, τονίζεται η αναγκαιότητα της ειδικής εκπαίδευσης της Αστυνομίας, των ανακριτικών και των δικαστικών υπαλλήλων και της παροχής ψυχολογικής στήριξης στα παιδιά που καταθέτουν ως μάρτυρες.

Τέλος, στη σωστή κατεύθυνση κινείται και η διάταξη που ορίζει οικονομική ευθύνη των νομικών προσώπων στα εγκλήματα γενετήσιας ελευθερίας, των ανηλίκων και ορίζει πρόστιμα ικανά να πλήξουν τη μεγάλη οικονομική εκμετάλλευση των ανηλίκων θυμάτων, ενώ οι διατάξεις για γρήγορη περαίωση των υποθέσεων των ανηλίκων και για τη δωρεάν παροχή νομικής συνδρομής είναι επίσης ορθές και ευθυγραμμίζονται με τους σκοπούς της συνθήκης για την προστασία των παιδιών.

Αυτό, όμως, που σε κάθε περίπτωση πρέπει να γίνει, είναι να δημιουργηθούν οι υποδομές για την προστασία των ανηλίκων και δη στέγης υποδοχής των ανηλίκων θυμάτων κακοποίησης, για να μην αναγκάζεται το «Χαμόγελο του Παιδιού» να απορρίπτει τις μισές και πλέον αιτήσεις προστασίας παιδιών, ελλείψει δυνατοτήτων στέγασης.

Πρέπει οι υπηρεσίες πρόνοιας να επανδρωθούν ανάλογα, γιατί όσους νόμους και αν θεσπίσουμε και όσες τροποποιήσεις κι αν επιφέρουμε στους ισχύοντες νόμους, όλοι θα μείνουν ανεφάρμοστοι, αν δεν υπάρχει ένα κοινωνικό σύστημα οργανωμένο και ικανό να προστατεύσει αποτελεσματικά τα παιδιά, ως θύματα κακοποίησης κάθε μορφής.

Ακόμα, δεν υπάρχει ένα εθνικό κέντρο για την αναγνώριση και παρακολούθηση της παιδικής κακοποίησης στη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα χρειαστώ ακόμα μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Έναν τέτοιο ρόλο θα μπορούσε να παίξει το Ινστιτούτο του Παιδιού, αρκεί να του ανατεθεί από την ελληνική πολιτεία αυτός ο ρόλος.

Επίσης, δεν υπάρχουν οι μηχανισμοί υποστήριξης για τους εκπαιδευτικούς οι οποίοι θα διακρίνουν ότι κάποιο παιδί στην τάξη τους είναι θύμα κακοποίησης ή παραμέλησης. Το Υπουργείο Παιδείας πρέπει να επιμορφώσει κατάλληλα τους εκπαιδευτικούς.

Επίσης, παρά το γεγονός ότι από το 1986 έχουν προβλεφθεί με νόμο τα οικογενειακά δικαστήρια –η εκδίκαση, δηλαδή, οικογενειακών υποθέσεων από δικαστές εξειδικευμένους στην προσέγγιση ανηλίκων– στην πράξη αυτός ο θεσμός δεν έχει υλοποιηθεί, με αποτέλεσμα να θίγονται τα δικαιώματα του παιδιού.

Η ολιγωρία της ελληνικής πολιτείας στα παραπάνω θέματα έχει ως αποτέλεσμα το σύστημα πρόνοιας και παιδικής προστασίας να πάσχει σε καίρια σημεία του.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν μας είπατε, κυρία Τζάκρη, ψηφίζετε το νομοσχέδιο;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Το είπα από την πρώτη στιγμή, επί της αρχής, κύριε Υπουργέ, ότι το ψηφίζουμε.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Τότε να σας χειροκροτήσουμε επί τόπου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Μάλιστα, κυρία Τζάκρη.

Η κ. Νικολαΐδου, ειδική αγορήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος και Αντιπρόεδρος της Βουλής, έχει το λόγο.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα μου επιτρέψετε πρώτα απ' όλα και με την ευκαιρία της σημερινής πανελλαδικής εικοσιτετράωρης απεργίας σε όλη τη χώρα από εργαζόμενους, συνταξιούχους, αγρότες, νέους, γυναίκες, απ' όλο τον πληθυσμό, με αιτήματα το ασφαλιστικό, το συνταξιοδοτικό, τα δημοκρατικά

δικαιώματα και τις ελευθερίες –φαντάζομαι ότι θα βουλιάζουν οι πόλεις και οι πλατείες στη χώρα μας– να πω, πως είναι αυτόνομο ότι συμπαραστέκομαι παρ' ότι για πρώτη φορά δεν είναι δυνατόν λόγω της σημερινής συζήτησης να είμαι και παρούσα.

Όμως, πιστεύω ότι ένα από τα αιτήματα θα είναι να φύγουν από παντού οι κάμερες που σίγουρα αυτή τη στιγμή θα βρίσκονται σε διατεταγμένη υπηρεσία, όπως ακριβώς στην τελευταία διαδήλωση του Πολυτεχνείου.

Η Κυβέρνηση, υλοποιώντας τις σχετικές οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αξιοποιώντας σε μεγάλο βαθμό, θα έλεγα, την προεργασία των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχει καταθέσει μία τροπολογία. Επί της ουσίας, βέβαια, θα τοποθετηθούμε αύριο. Νομίζουμε, όμως, ότι θα πρέπει, κύριε Υπουργέ, να την αποσύρετε αυτήν την τροπολογία, η οποία πολύ απλά έρχεται να νομιμοποιήσει τη σημερινή κατάσταση σε βάρος των εργαζομένων, σε βάρος των δημοκρατικών ελευθεριών.

Θέλω, επίσης, να κάνω μία διευκρίνιση. Η έκθεση –τουλάχιστον όπως εγώ την είδα– της Διαρκούς Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, αναφέρει στην προτελευταία παράγραφο ότι η Επιτροπή και τα μέλη της αποδέχθηκε ομόφωνα το ως άνω σχέδιο νόμου κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολό του.

Δεν είναι ακριβώς έτσι. Όσον αφορά τουλάχιστον το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, δήλωσα ότι συμφωνούμε επί της αρχής με αρκετές παρατηρήσεις. Επίσης, επί των άρθρων έχω δηλώσει –και φαίνεται και στα Πρακτικά– σε ποια συμφωνούμε και σε ποια διαφωνούμε και διατήρησα, φυσικά, το δικαίωμα κατά την αναλυτική συζήτηση στα άρθρα –βλέποντας κάποιες από τις παρατηρήσεις σας, μέχρι στιγμής δεν έχει φανεί κάτι τέτοιο– να τοποθετηθούμε συγκεκριμένα σχετικά με το πού συμφωνούμε και πού διαφωνούμε. Δεν είναι, λοιπόν, ομόφωνο.

Τώρα, θα αναφερθώ επί του νομοσχεδίου, σχετικά με την Κύρωση, δηλαδή, και την εφαρμογή του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού σχετικά με την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία, την παιδική πορνογραφία και άλλες διατάξεις.

Πρώτα απ' όλα, σε σχέση με το πρωτόκολλο, νομίζουμε ότι σωστά μέσω αυτού του πρωτοκόλλου ο Ο.Η.Ε. επισημαίνει –και αυτό φαίνεται από την πρώτη σελίδα της αιτιολογικής έκθεσης– και ανησυχεί για τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν τα παιδιά σε σχέση με την εκμετάλλευσή τους, είτε με τη μορφή εμπορίας είτε με τη μορφή πορνείας είτε με τη μορφή παιδικής πορνογραφίας και με βάση τους νέους μοντέρνους τρόπους ανάπτυξης της σχετικής εγκληματικότητας σε βάρος των παιδιών, όπως ο σεξουαλικός τουρισμός, η πορνογραφία μέσω διαδικτύου κ.λπ..

Βέβαια, πρέπει να σημειώσουμε ότι δεν ανησυχεί μόνο ο Ο.Η.Ε., ανησυχούμε όλοι. Μόνο που η πορνεία για ενήλικους έχει αναβαθμιστεί σε επάγγελμα και είναι σαν να θέλουμε να προστατέψουμε την παιδική πορνεία, δηλαδή, μέχρι τα δεκαοκτώ. Και μετά, όταν ο έφηβος γίνει πλέον ενήλικος, δηλαδή, δεκαοκτώ χρονών συν έστω μία μέρα, τι θα έχουμε;

Όσον αφορά στην παιδική πορνογραφία, νομίζω καταλαβαίνουμε ότι είναι σχεδόν αδύνατον να αντιμετωπιστεί, από τη στιγμή που στα Μ.Μ.Ε. και ιδιαίτερα στη δορυφορική τηλεόραση υπάρχουν περίπου χίλια διακόσια κανάλια ελεύθερα, ενώ σε όλα τα περίπτερα κρέμονται περιοδικά και εφημερίδες γύρω από τα συγκεκριμένα θέματα και φυσικά μέσω του διαδικτύου και των δυνατοτήτων που έχει το συγκεκριμένο μέσο, μπορούμε να καταλάβουμε τι είναι αυτό που παρακολουθούν τα παιδιά μέσα σε ελάχιστα λεπτά.

Όσον αφορά στο εμπόριο των παιδιών, θέλω να σημειώσω πως είναι γνωστό ότι ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες το δουλεμπόριο αποτελεί το τρίτο κομμάτι των συναλλαγών, μετά τα όπλα και τα ναρκωτικά, με τεράστια κέρδη. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, τι συμφέροντα κρύβονται πίσω απ' όλα αυτά και ότι αν δεν αντιμετωπιστούν τα πραγματικά αίτια και αν δεν υπάρξουν συγκρούσεις και αλλαγές συσχετισμών, δεν πρόκειται ουσιαστικά να υλοποιηθεί κάτι, αλλά θα μείνουν τα πάντα σαν ευχολόγια και θα υπάρχει μία ακόμα διακήρυξη ή ένας ακόμα νόμος.

Μάλιστα, δεν σας κρύβω ότι στην αιτιολογική έκθεση –στην

τριάκοστή σελίδα του προοιμίου- με εντυπωσίασε η δεύτερη παράγραφος, όπου με μία καταπληκτική διπλωματική, θα έλεγα, γλώσσα περιγράφει το πώς πρέπει να γίνει η αντιμετώπιση των προβλημάτων. Πολύ σύντομα, λοιπόν, λέει τα εξής: «η εξάλειψη της εμπορίας παιδιών, της παιδικής πορνείας και της παιδικής πορνογραφίας θα διευκολυνθεί με την υιοθέτηση ολιστικής προσέγγισης που να αντιμετωπίζει τους παράγοντες που ευνοούν τις ανωτέρω καταστάσεις». Και μέσα σ' αυτούς τους παράγοντες έχει την υπανάπτυξη, τη φτώχεια, τις οικονομικές ανομοιότητες, την άδικη κοινωνικοοικονομική διάρθρωση, τις δυσλειτουργικές οικογένειες, την έλλειψη εκπαίδευσης, αστικής και αγροτικής, και φτάνει μέχρι τις ένοπλες συγκρούσεις και τη διακίνηση παιδιών. Πώς, πού, σε ποιο έδαφος; Σε ποια χώρα μπορούν να αντιμετωπιστούν; Και «αντιμετώπιση» σημαίνει διαχείριση.

Κοιτάξτε, αυτή η περιγραφή πραγματικά είναι μία πλήρης περιγραφή του καπιταλιστικού συστήματος και μάλιστα, στη βάση που βρίσκεται σήμερα ο καπιταλισμός, δηλαδή, στο ιμπεριαλιστικό του στάδιο. Μέσα σ' ένα σύστημα που κυριαρχεί η εκμετάλλευση και θεοποιείται το κέρδος, μέσα σ' ένα σύστημα που η πορνεία ενηλίκων είναι απολύτως νόμιμη, μέσα σ' ένα σύστημα που η παιδική ψυχή βομβαρδίζεται καθημερινά από όλα τα Μ.Μ.Ε. από τη βία, ακόμα και τη σεξουαλική ανωμαλία, μέσα σ' ένα σύστημα και άσκοπο χρήμα, πιστεύουμε ότι δεν μπορεί να γίνει πρόληψη επί της ουσίας, γιατί δεν αντιμετωπίζονται τα αίτια.

Σε άλλο σημείο του προοιμίου, επίσης πολύ σωστά ο Ο.Η.Ε. επισημαίνει ότι η αντιμετώπιση της εμπορίας παιδιών, της παιδικής πορνείας και παιδικής πορνογραφίας θα διευκολυνθεί με την αντιμετώπιση των παραγόντων που ευνοούν τις πιο πάνω καταστάσεις. Δεν θέλω να προσθέσω τίποτα παραπάνω σ' αυτό.

Την ίδια ώρα στο προοίμιο, στη σελίδα 30, υπάρχει μία αναφορά η οποία κατά την άποψή μου είναι αρκετά κυνική, γιατί δείχνει πραγματικά σε τι είδους και σε τι ποιότητα κοινωνίας ζούμε. Γίνεται λόγος, αγαπητοί συνάδελφοι, για τη μείωση της καταναλωτικής ζήτησης, για την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία, παιδική πορνογραφία κλπ., λες και πρόκειται για κατανάλωση ενός οποιοδήποτε προϊόντος. Δηλαδή, με όρους supermarket θα αντιμετωπιστεί το τόσο σοβαρό πρόβλημα που κουβεντιάζουμε;

Όμως, είναι ξεκάθαρο ότι στο σύγχρονο καπιταλισμό η ανθρώπινη αξιοπρέπεια και σάρκα αναγορεύονται σε εμπόρευμα, γεγονός που επίσης συνηγείται ότι το πιο πιθανό είναι αυτό το πρωτόκολλο μέσα σ' αυτό το περιβάλλον να παραμείνει ως αισιόδοξες προβλέψεις, δηλώσεις και σαν νόμος στα χαρτιά.

Επίσης, αναφέρεται στο προοίμιο το δικαίωμα της προστασίας του παιδιού από την εκμετάλλευση εργασίας που είναι πιθανόν να είναι επικίνδυνη ή επιβλαβής για την υγεία ή και δυσχεραίνει την εκπαίδευσή του. Αναρωτιέται κανείς τι σχέση έχει το ένα ζήτημα με το άλλο, εκτός αν η παιδική πορνεία αντιμετωπίζεται ως επικίνδυνη παιδική εργασία, σύμφωνα πάντα με τη φιλοσοφία του πρωτοκόλλου και γι' αυτό πρέπει να απαγορευτεί και μάλιστα, να απαγορευθεί τελείως. Νομίζω ότι είναι τελείως απαράδεκτο και κυνικό το συγκεκριμένο κομμάτι του προοιμίου.

Την ίδια ακριβώς απορία και για τους ίδιους λόγους μας προκαλεί και η αναφορά του προοιμίου στη σύμβαση 182 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την απαγόρευση και την άμεση δράση για την εξάλειψη των χειρότερων μορφών παιδικής εργασίας. Φαίνεται ότι το πρωτόκολλο υιοθετεί την παιδική εργασία, πράγμα για το οποίο εμείς διαφωνούμε ριζικά.

Φαίνεται, επίσης, ότι ενώ το πρωτόκολλο κάνει λόγο για απαγόρευση της εμπορίας παιδιών και δίνει το ορισμό της εμπορίας παιδιών ως κάθε πράξη ή συναλλαγή με την οποία ένα παιδί μεταβιβάζεται από οποιοδήποτε πρόσωπο ή ομάδα προσώπων σε άλλο πρόσωπο έναντι αμοιβής ή άλλου τιμήματος, η πράξη της εμπορίας παιδιών, με σκοπό την παράνομη υιοθέτηση από τους ίδιους τους γονείς του, δεν αντιμετωπίζεται από το πρωτόκολλο. Και αυτό γιατί στο άρθρο 3 του πρωτοκόλλου

αναφορικά με την εμπορία παιδιών γίνεται λόγος για την προ-σφορά παιδιού, με σκοπό τη γενετήσια εκμετάλλευση, τη μετα-φορά οργάνων, τη συμμετοχή του παιδιού σε καταναγκαστική εργασία.

Η παράνομη υιοθέτηση απασχολεί το πρωτόκολλο μόνο ως προς την ανάρμωση πρόκληση συγκατάθεσης από μεσολαβητή. Ειδικότερα σε σχέση με την εμπορία παιδιών, αυτό που το πρωτόκολλο φαίνεται ότι θεωρεί ως τέτοια, δηλαδή ως εμπορία, είναι η προσφορά παιδιού για συμμετοχή του σε καταναγκαστική εργασία. Και σε άλλα σημεία φαίνεται ότι δεν αποκλείει, αλλά απλώς απαγορεύει την παιδική καταναγκαστική εργασία.

Πιστεύουμε ότι θέλει πολύ μεγάλη προσοχή και είμαστε επιφυλακτικοί ως προς αυτό που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 του πρωτοκόλλου για συμμετοχή των παιδιών, ιδίως των ηλικιών του δημοτικού, σε προγράμματα ενημέρωσης γύρω από την εμπορία παιδιών, παιδικής πορνείας κ.λπ.. Είμαστε επιφυλακτικοί έχοντας υπόψη παρόμοιο θέμα, για παράδειγμα την ενημέρωση που μπορεί να έχουν τα παιδιά γύρω από τα ναρκωτικά. Και αυτό γιατί σ' αυτές τις ηλικίες είναι γνωστό ότι τα παιδιά και ωριμότητα δεν έχουν, για να αντιμετωπίσουν τόσο σοβαρά θέματα, και κυριαρχούνται από περιέργεια και μμητι-σμό.

Τελικά για το πρωτόκολλο αναρωτιόμαστε γιατί χρησιμοποιείται –από τον τίτλο του- ο όρος «προαιρετικό». Μήπως γιατί λίγοι πρόθυμοι θα το υιοθετήσουν; Ή το αφήνει ελεύθερο να το υιοθετήσουν όσοι θέλουν;

Σε σχέση με το πρωτόκολλο θα ήθελα να κάνω άλλη μία παρατήρηση στο άρθρο 9, αλλά μάλλον προς το παρόν θα την αφήσω, για να αναφερθώ αναλυτικότερα αύριο στη συζήτηση επί των άρθρων.

Θέλω, όμως, να πω δυο κουβέντες σε σχέση με την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στο πρωτόκολλο. Δεδομένου ότι δεν φαίνεται να απασχολεί το πρωτόκολλο ως μορφή εμπορίας παιδιών το δόσιμο ενός παιδιού επ' αμοιβή ή με άλλο αντάλλαγμα για παράνομη υιοθέτηση σε άτεκνο ζευγάρι από τους ίδιους τους γονείς, δεν παρατηρείται οποιαδήποτε παρέμβαση στην ελληνική ποινική νομοθεσία γύρω από το ζήτημα αυτό. Έτσι βλέπουμε να μην τροποποιείται και να παραμένει ανέπαφο το άρθρο 10 του ν. 2446/ 1996, που αντιμετωπίζει τη σχετική αξιόποινη πράξη ως απλώς πλημμεληματική και σε σχέση με τη φυλάκιση –τουλάχιστον ενός έτους- και χρηματική ποινή μέχρι 3.000 ευρώ τόσο για τους γονείς όσο και για τον τυχόν τρίτο μεσολαβητή. Μόνο η κατ' επαγγελματία τέλεση των πιο πάνω πράξεων ή με πρόθεση κερδοσκοπίας τιμωρείται ως κακούργημα με κάθειρξη μέχρι δέκα έτη και επιπλέον χρηματική ποινή μέχρι 15.000 ευρώ. Πρόκειται για χρηματική ποινή που -ειδικά σε περίπτωση κυκλωμάτων πώλησης βρεφών- είναι στην κυριολεξία αστεία.

Γενικά, διαπιστώνει κανείς ότι η Κυβέρνηση είναι πολύ φειδωλή στην επιβολή πιο αυστηρών ποινών στις περιπτώσεις όπου υπάρχουν οργανωμένα κυκλώματα –και εννοούμε τις επιχειρήσεις- που προβαίνουν σε εγκλήματα που αφορούν την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία.

Για παράδειγμα σε σχέση με το σεξουαλικό τουρισμό που είναι, κατ' αρχήν, αρκετά δύσκολο να αποδειχθεί, πιστεύουμε ότι πρέπει να διατυπωθεί έτσι ώστε να μπορεί να προσδιορίζεται.

Στους οργανωτές ταξιδιών σεξουαλικού τουρισμού, που ασφαλώς είναι μεγάλες εταιρείες με τεράστια κέρδη, επιβάλλει ποινή κάθειρξης μέχρι δέκα ετών και μ' ένα ελαφρυντικό μπορεί να μετατραπεί σε φυλάκιση και τελικά να εξαγοραστεί, ενώ ταυτόχρονα δεν προβλέπεται ίχνος χρηματικής ποινής.

Για την ευθύνη νομικών προσώπων πάλι οι διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται είναι πολύ ελαφριές. Εμείς θα λέγαμε ότι μπορεί να προχωρήσει ακόμα πάρα πέρα η Κυβέρνηση όχι μόνο στην προσωρινή αφαίρεση της άδειας λειτουργίας για ένα μήνα, αλλά άμεσα να αφαιρεθεί η άδεια και να αποκλειστεί απ' όλες τις δημόσιες παροχές, ενισχύσεις, με μεγαλύτερα πρόστιμα και να της απαγορευτούν φυσικά να παίρνει μέρος σε οποι-

ονδύποτε διαγωνισμό υπάρχει προγραμματισμένος ή προγραμματίζεται.

Επίσης, νομίζουμε ότι πρέπει να δοθεί μεγάλη προσοχή στο ποιος φορέας θα κάνει τη διαγνωστική εξέταση της ψυχογενετικής κατάστασης του δρόστη.

Εδώ προτείνουμε ο φορέας αυτός να είναι αποκλειστικά δημόσιος, που θα έχει μεγαλύτερες εγγυήσεις. Πιστεύουμε ότι έτσι θα αποφευχθεί αυτό που ζούμε και βιώνουμε στο πρόβλημα των ναρκωτικών.

Ένα τελευταίο -γιατί στα άλλα θα δοθεί η δυνατότητα να αναφερθούμε αύριο αναλυτικότερα- σε σχέση με το άρθρο 5 και με την κατάληξη ότι μπορεί να αντιμετωπιστεί η όλη διαδικασία από την τέλεση της πράξης, νομίζουμε ότι αυτό είναι πολύ αισιόδοξο. Φυσικά δεν θα διαφωνήσουμε, αλλά χρειάζεται να εξασφαλιστούν ορισμένες προϋποθέσεις, που εάν δεν εξασφαλιστούν, θα παραμείνει και αυτό ένα ευχολόγιο. Αυτές είναι γνωστές:

Πρώτα από όλα η απαραίτητη υποδομή τόσο σε προσωπικό -είναι πάρα πολλά είναι τα κενά των δικαστών, των δικαστικών υπαλλήλων, χθες ακόμα υπήρχε απεργία για τους δικαστικούς υπαλλήλους για προβλήματα παρεμφερή- αλλά και στην υλική υποδομή είναι πολλά τα κενά σε κτήρια, αίθουσες, μηχανολογικό εξοπλισμό κ.λπ.. Ακριβώς για να μη μείνει και αυτό στα χαρτιά, νομίζουμε ότι πρέπει να εξασφαλιστούν αυτές οι προϋποθέσεις.

Παρά τις αρκετές παρατηρήσεις και διαφορετικές προτάσεις που έχουμε, γενικά βλέπουμε και πιστεύουμε ότι είναι σε θετική κατεύθυνση, γι' αυτό και συμφωνούμε επί της αρχής και φυσικά θα τοποθετηθούμε αναλυτικά στα άρθρα στην επόμενη συνεδρίαση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κυρία Νικολαΐδου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση των άρθρων θα γίνει το απόγευμα και προχωρώντας την πρωινή διαδικασία, θα δούμε τι ώρα θα διακόψουμε το μεσημέρι τη συνεδρίαση, κατά τις 14.00' ή 14.30', εξαρτάται.

Η απογευματινή συνεδρίαση θα γίνει στις 18.00', όπου θα συζητηθούν τα άρθρα και αύριο θα συζητηθούν οι τροπολογίες, για να υπάρχει και η άνεση χρόνου.

Ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Πλευρής, έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Είναι λυπηρό που η συζήτηση για ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο γίνεται σε μία μέρα που υπάρχουν όλες αυτές οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις για τα αιτήματα ομάδων που διεκδικούν σχετικά με τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα και είναι λυπηρό γιατί αυτή η συζήτηση θα έπρεπε να γίνεται σε γεμάτα έδρανα, ώστε να ακουστούν οι απόψεις. Και αυτό γιατί το λέω: Διότι και η δική μου εκτίμηση πριν βρεθώ στην επιτροπή, ήταν ότι αυτό το θέμα της παιδικής πορνογραφίας υπάρχει βέβαια ανεπτυγμένο στην Ελλάδα, αλλά κυρίως είναι ένα φαινόμενο που το αντιμετωπίζουν άλλες χώρες, τύπου Ολλανδία, όπου πρόκειται να προχωρήσουν και σε ίδρυση κόμματος όσοι έχουν αυτήν τη διαστροφή της παιδεραστίας, είτε σε κάποιες άλλες φτωχές χώρες στα ανατολικά, όπου πάλι όσοι έχουν τη διαστροφή της παιδεραστίας, διενεργούν ταξίδια προς αυτές τις κατευθύνσεις.

Από την ακρόαση των φορέων είδαμε όμως -και χαρακτηριστικά εμένα με τρώαζε όταν άκουσα το «Χαμόγελο του παιδιού»- ότι στη χώρα μας αυτήν τη στιγμή είμαστε πρωταθλητές στην παιδική πορνογραφία συγκριτικά με τη λοιπή Ευρώπη.

Από την προσεκτική ακρόαση κατέστη εφικτό να αντιληφθούμε ότι πραγματικά αυτό που βλέπουμε στην Ελλάδα είναι η κορυφή ενός παγόβουνου που δεν ξέρουμε πού θα μας οδηγήσει και γι' αυτόν το λόγο θα πρέπει να υπάρξουν δραστηριότητες μέτρα.

Κατ' αρχάς ψηφίζουμε το νομοσχέδιο -όπως είπαμε και στην επιτροπή- και πραγματικά πιστεύουμε ότι κινείται στη σωστή κατεύθυνση για έναν επιπλέον λόγο. Συνήθως όταν έχουμε κύρωση ενός πρωτοκόλλου αυτό που παρατηρούμε, κύριε Υπουργέ, είναι απλώς να έρχεται ο εκάστοτε Υπουργός, να

κυρώνει το πρωτόκολλο και να γίνεται μία μικρή συζήτηση η οποία εξαντλείται απλώς με την ψήφιση. Πράγματι φάνηκε ότι σας απασχόλησε έντονα στο Υπουργείο το θέμα αυτό, με αποτέλεσμα να μην προβείτε σε μία απλή κύρωση πρωτοκόλλου, αλλά αυτομάτως να προσπαθήσετε να το εφαρμόσετε στην ελληνική έννομη τάξη διότι όσοι έχουν κάνει δικηγορική πρακτική ξέρουν ότι τα πρωτόκολλα και οι συμβάσεις σπάνια εφαρμόζονται στα δικαστήρια. Αυτά που εφαρμόζονται είναι ο Ποινικός Κώδικας, ο Αστικός Κώδικας και τα εκάστοτε νομοθετήματα. Γι' αυτόν το λόγο είναι σημαντικό το ότι τις θετικές ρυθμίσεις και το πνεύμα του πρωτοκόλλου που είναι η «αυστηροποίηση» των ποινών για την παιδεραστία, η αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος και η αναζήτηση των αιτιών που το δημιουργούν, τα περάσατε στα άρθρα του Ποινικού Κώδικα, στα άρθρα της Ποινικής και Πολιτικής Δικονομίας και μάλιστα φθάσατε μέχρι και την ευθύνη στα νομικά πρόσωπα. Συνεπώς κατά την άποψή μας το νομοσχέδιο κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Για το πρωτόκολλο δεν θα ήθελα να κάνω πολλά σχόλια. Αντιλαμβάνομαι ότι ως νομοθετικό Σώμα κυρώνουμε ένα πρωτόκολλο και ξέρετε λίγο-πολύ ότι τα πρωτόκολλα είναι ένα ευχολόγιο. Δίνουν μία κατεύθυνση και εναπόκειται στον κοινό νομοθέτη πλέον το πώς θα τα εφαρμόσει.

Θα ήθελα να πω ότι είναι σημαντικό το άρθρο 6 που αναφέρεται στην διακρατική πλέον συνεργασία για την πάταξη του φαινομένου της παιδεραστίας, καθώς επίσης και το άρθρο 16 που δίνει τη δυνατότητα εάν ένα κράτος-μέλος της σύμβασης θέλει να προχωρήσει σε τροποποίηση του πρωτοκόλλου, να κάνει έγγραφες προτάσεις. Πραγματικά θα χαίρομουν κάποια στιγμή η Ελλάδα να είναι έτοιμη να κάνει προτάσεις για αναθεωρήσεις πρωτοκόλλων και να μην είμαστε πάντα η χώρα που απλώς κυρώνει και ακολουθεί τα πρωτόκολλα.

Για τις επί μέρους διατάξεις των άρθρων, κατά την άποψή μας είναι πάρα πολύ σημαντικό το ότι για πρώτη φορά έχουμε επέκταση του αξιόποινου και σε πράξεις «σεξουαλικού τουρισμού» όπου ουσιαστικά ποινικοποιούνται και όσοι διενεργούν ταξίδια προς ταλαιπωρημένες και φτωχές χώρες προκειμένου να ικανοποιήσουν αυτήν τους τη διαστροφή. Είναι σημαντική αυτή η ποινικοποίηση διότι αν θες να σέβεσαι τα ανθρώπινα δικαιώματα, δεν πρέπει να κλείνουμε μόνο στα στενά σύνορα της πατρίδας σου, στο στενό Ποινικό Δίκαιο της Ελλάδας και να επιτρέπεις στους συμπολίτες σου να κάνουν αυτές τις αποτρόπαιες πράξεις σε χώρες που μπορούν να εκμεταλλευθούν.

Παράλληλα, ένα πάρα πολύ σημαντικό θέμα που το αντιμετωπίζαμε και στη δικηγορική πρακτική είναι η αναστολή της παραγραφής καθ' όλη τη διάρκεια της «ανηλικότητας». Στην επιτροπή επισημάναμε ότι η δυνατότητα που δίνεται για ένα έτος στα πλημμελήματα και τρία έτη στα κακουργήματα μετά την ενηλικίωση θα μπορούσε να αυξηθεί ειδικώς ως προς τα πλημμελήματα, κύριε Υπουργέ. Τα κακουργήματα λίγο-πολύ δεν κινδυνεύουν άμεσα με παραγραφή, όμως στα πλημμελήματα υπάρχει μικρός χρόνος παραγραφής και ενδεχομένως το παιδί που θα φτάσει στην ηλικία των δεκαοκτώ ετών να μην είναι σε θέση ακόμα να αποφασίσει αν θα στραφεί ενδεχομένως ακόμα και κατά οικείων, συγγενικών του προσώπων. Ας του δώσουμε μία δυνατότητα τριετίας και στα πλημμελήματα. Θα ήθελα να δείτε με προσοχή αυτό το θέμα.

Όσον αφορά την πορνογραφία ανηλίκων, θα ήθελα να κάνω κάποιες επισημάνσεις. Βέβαια στην κατ' άρθρο συζήτηση θα μπορούσαμε να συζητήσουμε πιο διεξοδικά, αλλά θα ήθελα να επισημάνω ότι κατά την άποψή μας υπάρχει δυνατότητα για πιο αυστηρό νομικό πλαίσιο. Οποσδήποτε είναι ένα καλύτερο νομικό πλαίσιο από το προηγούμενο. Για πρώτη φορά αναφέρεται ρητώς και το διαδίκτυο. Αναφέρεται η δυνατότητα και της επιβαρυντικής περίπτωσης ισόβιας κάθειρξης. Αν μου επιτρέπετε, κύριε Υπουργέ, η ισόβια κάθειρξη αναφέρεται μόνο στην περίπτωση που πρόκειται για εκμετάλλευση της νοητικής καθυστέρησης του ανηλίκου ή κάποιων άλλων παραγόντων και όχι στην περίπτωση της κατ' επάγγελμα παραγωγής πορνογραφικού υλικού.

Πρέπει να υπάρξει και αυτή η επιβαρυντική περίπτωση. Όταν κάποιος κατ' επάγγελμα προχωρεί στο πορνογραφικό υλικό

ανηλίκων και οδηγηθεί ένας ανήλικος είτε σε βαριά σωματική βλάβη είτε σε θάνατο θα πρέπει και εκεί να υπάρχει επιβαρυντική περίπτωση. Γενικότερα, πιστεύουμε ότι υπάρχουν οι δυνατότητες για πιο αυστηρό νομικό πλαίσιο στο θέμα της πορνογραφίας ανηλίκων.

Αναφέρονται και κάποια θέματα που ενδεχομένως προκαλούν και ένα νομικό προβληματισμό, όπως συγκεκριμένα στη δυνατότητα αντικατάστασης της φυσικής παρουσίας του ανηλίκου. Πράγματι, από τη στιγμή που ο ανήλικος θα μπει σε μια διαδικασία στο ακροατήριο κατά τη διάρκεια, ενδεχομένως, ερωτήσεων από την πλευρά της υπεράσπισης ή και από την πολιτική αγωγή, δημιουργείται ένα πολύ σοβαρό πρόβλημα. Κατά την άποψή μας, είναι πολύ σωστό που επιτρέπεται να υπάρχει η μαγνητοσκόπηση, να υπάρχει η έγγραφη κατάθεση του ανηλίκου και να μην εξεταστεί αυτός στο ακροατήριο.

Γεννιούνται, βέβαια, κάποια θέματα υπεράσπισης του κατηγορουμένου. Κατά την άποψή μας, στη συγκεκριμένη περίπτωση, σ' αυτήν την αναλογία προστασίας της παιδικής ηλικίας, όπου από τη μία πλευρά το παιδί βρίσκεται σε μια ευάλωτη κατάσταση, δεν είναι ένας ενήλικος και από την άλλη έχουμε την πλήρη προστασία του δικαιώματος εξέτασης του κατηγορουμένου, πιστεύουμε ότι η αναλογία κείται υπέρ της παιδικής ηλικίας και σε καμμία περίπτωση δεν τίθεται θέμα προσβολής δικαιωμάτων του κατηγορουμένου. Γι' αυτόν το λόγο, επικροτούμε αυτή την τροποποίηση που έχετε εισάγει, με τη μοναδική επιφύλαξη που σας είπαμε ότι, ενδεχομένως, ο ανήλικος μπορεί να βρίσκεται σε μια ηλικία που να θέλει να παραστεί στο ακροατήριο.

Θα μπορούσατε, λοιπόν, όταν λέτε ότι αντικαθίσταται η φυσική παρουσία του ανηλίκου, να πείτε «εάν το ίδιος το επιθυμεί», διότι ένας ανήλικος στα δεκαέξι έτη και στα δεκαεπτά έτη μπορεί να έχει πλήρη συνείδηση του τι έχει συμβεί εις βάρος του και να θέλει ο ίδιος να βρεθεί στο ακροατήριο για να στραφεί κατά του θύτη που του προκάλεσε ό,τι του προκάλεσε.

Πολύ σημαντική είναι και αυτή η ψυχοθεραπεία η οποία αναφέρεται. Όταν κάποιος είναι ύποπτος ή κατηγορούμενος, με τη συναίνεσή του μπορεί να συμμετάσχει σε ένα πρόγραμμα ψυχοθεραπείας. Μάλιστα, στην παράγραφο 2 αναφέρεται ότι αυτό μπορεί να συμβεί και όταν πια θα υπάρξει καταδικαστική απόφαση. Βέβαια, το θέμα είναι ότι αυτή η ψυχοθεραπεία μπορεί να λάβει χώρα μόνο εάν συναινεί ο καθ' ου αφορά η ψυχοθεραπεία.

Εδώ γεννιέται ένα πολύ μεγάλο θέμα, κύριε Υπουργέ. Το θέμα έχει ως εξής: Σύμφωνα και με την ακρόαση των φορέων, αλλά και γενικότερα από την πρακτική που υπάρχει και από τις έρευνες που έχουν γίνει, ο βιαστής παιδιών, που είναι μια κατηγορία μεγαλύτερης απαξίας από την απλή παιδεραστία, βρίσκεται σε μια κατάσταση όπου ό,τι ποινή και να του επιβληθεί, είναι βέβαιο ότι εάν δεν γίνει η ανάλογη ψυχοθεραπεία, όταν αυτός βγει από τη φυλακή θα ξανακάνει με μαθηματική ακρίβεια την ίδια πράξη. Δεν γνωρίζω να υπάρχει ούτε μια περίπτωση -προσέξτε, δεν σας μιλάω για ποσοστό- όπου κάποιος να έχει αποφυλακιστεί και να μην έχει οδηγηθεί στην ίδια πράξη.

Συνεπώς τι γίνεται αυτήν τη στιγμή; Έχουμε μια κινούμενη βόμβα. Είναι κάποιος που θα φυλακιστεί με βαρύτατη ποινή, θα εκτίσει τα 3/5 της ποινής του, θα δείξει καλή συμπεριφορά και κάποια στιγμή θα αποφυλακιστεί. Σκεφτείτε τη βαρύτερη ποινή που μπορεί να επιβληθεί. Ξέρετε ότι με τη βαρύτερη των ποινών στα δώδεκα χρόνια -εάν τυχόν πάει και σε ισόβια κάθειρξη στα δεκαοχτώ χρόνια- θα αποφυλακιστεί. Θα αποφυλακιστεί εις γνώση μας ότι δεν έχει θεραπευτεί.

Αυτό, λοιπόν, σημαίνει ότι με το που αποφυλακιστεί θα κάνουμε το σταυρό μας να μη συναντήσει το δικό μας παιδί. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Πρόκειται για ένα αδίκημα που δεν είναι ιδιοκτησιακό, δεν είναι περιουσιακό, αν θέλετε δεν έχει και την έννοια της ανθρωποκτονίας, που κάποιος μπορεί να το έκανε μια φορά για συγκεκριμένο λόγο και να μην το επαναλάβει. Είναι κάτι που με μαθηματική ακρίβεια έως βεβαιότητα θα γίνει.

Πώς μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε αυτό; Υπήρξε διαστρέβλωση κάποιων δηλώσεών μου. Μάλιστα, λυπούμαι να δια-

στρεβλώνονται οι δηλώσεις μου. Από δημοσιογράφους μπορεί να συμβεί αυτό, αλλά άνθρωποι της νομικής παιδείας, οι οποίοι θέλουν να παρουσιάζονται πως γνωρίζουν τι ισχύει στα νομοθετικά πλαίσια, να μιλάνε για νόμους του Χαμουραμπί και για Ισλαμικό Δίκαιο;

Εγώ σας ανέπτυξα, κύριε Υπουργέ, μια προβληματική, η οποία εφαρμόζεται στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, εφαρμόζεται σε σκανδιναβικές χώρες σε πειραματικό στάδιο και έχει αποτελέσει θέμα μεγάλης συζήτησης του Πανεπιστημίου της Χαϊδελβέργης, στο οποίο είχα την τιμή να σπουδάσω και που, βέβαια, όποιος έχει νομική παιδεία ξέρει ότι το Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης δεν είναι ούτε το Πανεπιστήμιο του Ιράν ούτε το Πανεπιστήμιο του Αφγανιστάν.

Η προβληματική, λοιπόν, που έχει αναπτυχθεί, είναι ότι από τη στιγμή που έχουμε να κάνουμε μ' έναν άνθρωπο, ο οποίος ουσιαστικά πάσχει από κάποια ασθένεια, θα πρέπει να εξετάσουμε το ενδεχόμενο, εάν μπορούμε με φαρμακευτική αγωγή να του αποτρέψουμε αυτήν την επιθυμία ή αυτήν την ικανότητα. Πρόκειται για ξεκάθαρη φαρμακευτική αγωγή και όχι για ό,τι αναφέρθηκε και από συναδέλφους στο Κοινοβούλιο οι οποίοι, βέβαια, επειδή έπρεπε να είναι στην επιτροπή και δεν ήταν, δεν άκουσαν τη συζήτηση, αλλά την έμαθαν από τους δημοσιογράφους και βγήκαν και είπαν για ευνουχισμό ή για σιτιδίοτε άλλο.

Κατά την άποψή μας και με το νομοθετικό πλαίσιο, όπως αυτό έρχεται, αυτή η δυνατότητα υπάρχει. Γιατί, όταν αναφέρεται ότι μπορεί να γίνεται ψυχογενετήσιος έλεγχος -βέβαια, πάντα με τη συναίνεσή του- τότε κατά την άποψή μας υπάρχει η δυνατότητα σ' αυτόν τον ψυχογενετήσιο έλεγχο να τεθεί το θέμα και να του πουν «κύριε, εσύ πάσχεις απ' αυτό το πρόβλημα».

Η ανθρωπιστική πλευρά, που την ακούσαμε μέσα στην επιτροπή, τι λέει; Να του απαγορευτούν οι έξοδοι, να υπάρχουν βαρύτατες ποινές. Κοιτάξτε τι λέει η ανθρωπιστική πλευρά. Λέει ότι καταδικάζουμε κάποιον σε δέκα χρόνια, μένει δέκα χρόνια μέσα, δεν παίρνει καμμία άδεια, βγαίνει έξω, ξανακάνει το αδίκημα, τον ξαναβάζουμε ισόβια και δεν βγαίνει ποτέ. Αυτή είναι η ανθρωπιστική πλευρά.

Η άλλη πλευρά, την οποία είπαμε ως προβληματισμό -διότι δεν είμαστε ειδικοί να δούμε εάν μπορεί να εφαρμοστεί και τι αποτελέσματα θα έχει, αλλά το Υπουργείο σας σε συνεργασία ενδεχομένως με το Υπουργείο Υγείας θα μπορούσε να το εξετάσει- είναι η εξής: Σε αυτόν τον άνθρωπο, ο οποίος πραγματικά είναι ένα τέρας, ο οποίος όμως πάσχει από κάποια ασθένεια, παράλληλα με την ποινή και όταν θα τεθεί το θέμα της υπ' όρον απόλυσης να του αναφέρεται ότι υπάρχει η δυνατότητα να συμμετάσχει σε μια φαρμακευτική αγωγή, ώστε να καταστέλλονται αυτές οι ορμές και οι επιθυμίες που του προκαλούν αυτό το πράγμα. Σε αυτή την περίπτωση -πιστέψτε με- γίνεται η δυνατότητα και σ' αυτό το téρας να βγει έξω, να συνεχίσει τη ζωή του και το μόνο που θα κάνει, είναι να μη συμμετέχει σε μια λειτουργία, η οποία θα τον οδηγήσει στο να καταστρέψει αθώες ζωές παιδιών, στο να καταστρέψει τις οικογένειες των παιδιών -διότι όλοι γνωρίζουμε τι θα πάθει μια οικογένεια και σκεφθείτε την οικογένειά σας, εάν σας συμβεί ένα τέτοιο θέμα- και ίσως αυτός να ξαναοδηγηθεί στη φυλακή.

Για εμένα, η ανθρωπιστική λύση σ' αυτήν τη ζυγαριά είναι πρώτον, η προστασία της παιδικής ηλικίας, δεύτερον, η προστασία εν γένει της κοινωνίας, του ατόμου και των γονέων του ανηλίκου τέκνου που θα έχει υποστεί αυτόν το βιασμό ή ενδεχομένως άλλης φύσεως αδικήματα και μετά, υπάρχει και η ειδική πρόληψη, που -πιστέψτε με- η ειδική πρόληψη για το θύτη σε καμμία περίπτωση δεν λαμβάνει χώρα με ποινή η οποία να είναι να μην ξαναβγει ποτέ από τη φυλακή ή όταν τυχόν βγει, να κάνουμε το σταυρό μας να μη συναντήσει τα παιδιά μας. Η ειδική πρόληψη μπορεί να λάβει χώρα μόνο εάν κατασταλεί αυτή η επιθυμία του.

Εάν εσείς θεωρείτε ανθρωπιστικό να πάρετε έναν άνθρωπο να τον βάλετε φυλακή και να μην τον ξαναβγάλετε ποτέ και νομίζετε ότι αυτός είναι ο δικτικός νομικός πολιτισμός, κάντε το και βάλτε τέτοιες ποινές που να μην ξαναβγει ποτέ. Αυτήν τη στιγμή, όπως είναι το νομοθετικό πλαίσιο, κύριε Υπουργέ,

ξέρουμε ότι κάποια στιγμή θα βγει και κάποια στιγμή, βεβαίως, θα ξανακάνει αυτό το αδίκημα.

Αντιθέτως, αυτό που είπαμε εμείς καλύπτει και τον τιμωρητικό χαρακτήρα που πρέπει να έχει, όταν κάνει μια πράξη απαξίας, αλλά και εν συνεχεία, εάν εκτίσει την ποινή του, να μπορεί να συνεχίζει τη ζωή του, έχοντας καταστείλει αυτήν τη διαστροφή του, χωρίς να καταστρέφει άλλες ζωές και να μπορεί να συμμετάσχει στην ενεργή ζωή.

Πιστεύω ότι αυτή η άποψη είναι προς εξέταση και δεν έχει κανένα χαρακτηρισμό ακραίου, ανατολίτικων χωρών ή ισλαμικού νόμου. Είναι μια προβληματική που συζητείται στα μεγαλύτερα νομικά πανεπιστήμια, μια προβληματική που συζητείται σε ανεπτυγμένες χώρες οι οποίες δεν έχουν κανένα φασιστικό ή ναζιστικό παρελθόν και είναι μια προβληματική που βλέπει το θέμα κατάματα και δεν το αντιμετωπίζει υποκριτικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Πλεύρη.

Εισερχόμαστε στην κατάλογο των ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Καράογλου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής έχει ιδιαίτερη σημασία, γιατί η ευθύνη μας είναι ακόμη μεγαλύτερη όταν σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα καλούμαστε να συζητήσουμε για τα παιδιά, για τις ζωές των δικών μας παιδιών, για τις ζωές των παιδιών των φίλων μας, των γειτόνων μας, για τις ζωές των παιδιών της πατρίδας μας, των παιδιών όλου του κόσμου. Γιατί πριν ακόμη μιλήσουμε για το μέλλον των παιδιών μας, οφείλουμε να μιλήσουμε για το παρόν τους, για το σήμερα, για την παιδική τους ηλικία και τα δικαιώματά τους. Αυτό το κρίσιμο στάδιο στον κύκλο της ζωής κάθε ανθρώπινης ύπαρξης, έχουμε χρέος να το προστατεύσουμε. Έχουμε χρέος να διασφαλίσουμε το δικαίωμα του κάθε παιδιού στην παιδική του ηλικία.

Αν και ακούγεται οξύμωρο, με ιδιαίτερη αισιοδοξία χαιρετίζουμε σήμερα την ψήφιση ενός τόσο σημαντικού νομοσχεδίου που δυστυχώς το επιβάλλουν οι καιροί, το επιβάλλει η ωμή πραγματικότητα. Ένα νομοσχέδιο, το οποίο ξεπερνά τις πολιτικές και κομματικές σκοπιμότητες και μπροστά στη σκληρή πραγματικότητα που αναδεικνύει και υπογραμμίζει, είμαστε όλοι εκτεθειμένοι και υπεύθυνοι.

Συνηθίζουμε να λέμε ότι η καλύτερη θεραπεία είναι η πρόληψη και στο βαθμό που μπορούμε, καλούμαστε όλοι να είμαστε αρωγοί και προστάτες της παιδικής αθωότητας, της παιδικής ηλικίας, των δικαιωμάτων του παιδιού. Πάνω απ' όλα, όμως, οφείλουμε να είμαστε ξεκάθαροι, κατηγορηματικοί και αποτελεσματικοί όταν πλέον έχουμε να αντιμετωπίσουμε φαινόμενα εκμετάλλευσης της παιδικής αθωότητας, εγκλήματα παιδικής πορνείας και πορνογραφίας, αξιόποινες πράξεις κατά της γενετήσιας ελευθερίας και κατά της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής.

Στις μέρες μας, η τεχνολογική ανάπτυξη και η χρήση του διαδικτύου, δίνει μια ακόμη διάσταση στο φαινόμενο της διακίνησης παιδοφιλικού υλικού, μετατρέποντάς το σε φαινόμενο οικουμενικό και καθιστώντας το όλο κύκλωμα της παιδικής εκμετάλλευσης μια προσοδοφόρα βιομηχανία.

Η καταγραφή του φαινομένου της παιδικής πορνείας και της διακίνησης υλικού παιδικής πορνογραφίας, τόσο σε παγκόσμιο όσο και σε εθνικό επίπεδο και η αποτίμησή του με αριθμούς, παίρνει ιδιαίτερα ανησυχητικές διαστάσεις καθώς η πορεία των αριθμών είναι σταθερά και καλπάζουσα ανοδική. Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες, δεν θα αναφερθώ σε αριθμούς, γιατί δυστυχώς η πραγματικότητα είναι ακόμη χειρότερη απ' αυτή που είναι δυνατό να καταγραφεί τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Είμαστε αντιμέτωποι μ' ένα φαινόμενο που μπορεί μόνο κατά προσέγγιση να εκτιμηθεί.

Η προβολή και διακίνηση παιδικού πορνογραφικού υλικού μέσω διαδικτύου, ξεπερνάει το 60% της παράνομης δραστηριότητας που σημειώνεται σήμερα μέσω του internet. Οι διαστάσεις που έχει πάρει η μάστιγα αυτή και στη χώρα μας, δεν αφήνει πολλά περιθώρια επιλογών. Το Σώμα Δίωξης Ηλεκτρονι-

κού Εγκλήματος καλείται καθημερινά να εξιχνιάσει όλο και περισσότερες υποθέσεις, ενώ συχνά καλείται σε συνεργασία με αρμόδιες υπηρεσίες χωρών του εξωτερικού για αντιστοιχες υποθέσεις που ξεπερνούν τα κρατικά σύνορα.

Το προς ψήφιση νομοσχέδιο, έρχεται να υπογραμμίσει την ανάγκη σύστασης ειδικής μονάδας μέριμνας νέων και λειτουργίας ενός δικτύου συνεργασίας για την αντιμετώπιση της δράσης κυκλωμάτων παιδικής πορνείας και πορνογραφίας, που ξεπερνούν τα εθνικά μας σύνορα και δρουν εντός και εκτός ελληνικής επικράτειας, αλλά και να καλύψει νομικά κενά στη μέχρι τώρα ισχύουσα εθνική νομοθεσία. Νομικά κενά που ουσιαστικά λειτουργούσαν ανασταλτικά, τόσο ως προς το κομμάτι της διερεύνησης υποθέσεων παιδοφιλίας, όσο και ως προς το ποινικό κομμάτι της επιβολής κυρώσεων στους εμπλεκόμενους.

Μείζονος σημασίας η παράμετρος του εν λόγω νομοσχεδίου, σύμφωνα με την οποία, αίρεται το απόρρητο των προσωπικών δεδομένων στις περιπτώσεις εμπλοκής ατόμων σε υποθέσεις εμπορίας παιδιών, παιδικής πορνείας και πορνογραφίας. Η άρση του τηλεφωνικού και ηλεκτρονικού απορρήτου όσων εμπλέκονται και κατηγορούνται για αδικήματα παιδικής πορνογραφίας, αποτελεί ένα μέτρο που θα συμβάλει ουσιαστικά στη διαλεύκανση υποθέσεων που ερευνούνται.

Με αυτόν τον τρόπο, δίνεται πλέον η δυνατότητα στις δικτικές αρχές, μέσω της δημοσιοποίησης προσωπικών δεδομένων, να συνεχιστεί η έρευνα, να εντοπιστεί ο δράστης και να αναγνωριστεί. Επιπλέον σε κάποιες περιπτώσεις η δημοσιοποίηση των προσωπικών στοιχείων του δράστη, δίνει τη δυνατότητα αναγνώρισης και καταγγελίας του και από προηγούμενα θύματά του.

Έχουμε χρέος, αγαπητοί συνάδελφοι, απέναντι στα αθώα θύματα επιτηδείων, να δημιουργήσουμε ένα θωρακισμένο θεσμικό πλαίσιο που θα λειτουργεί υπέρ των θυμάτων και θα διασφαλίζει τον εντοπισμό και την επιβολή κυρώσεων σε όσους εγκληματούν σε βάρος αθώων παιδιών.

Μια ακόμη πολύ σημαντική παράμετρος του νομοσχεδίου αυτού, είναι το γεγονός ότι αποδεδειγμένα το παράνομο της διακίνησης παιδοφιλικού υλικού από τον κερδοσκοπικό ή μη χαρακτήρα της. Η τροπολογία αυτή, έρχεται ουσιαστικά να λύσει τα χέρια των δικτικών αρχών στις περιπτώσεις όπου η εμπορία διακίνησης παιδικού πορνογραφικού υλικού στη χώρα μας δεν υφίστατο ή δεν μπορούσε να αποδειχθεί. Όσο αδιανόητο και αν ακούγεται, είναι γεγονός ότι σε αρκετές περιπτώσεις εντοπισμού διακίνησης παιδικού πορνογραφικού υλικού στη χώρα μας, οι περιπτώσεις αυτές δεν έφθασαν ποτέ στην ελληνική δικαιοσύνη λόγω νομικών κενών, που δυστυχώς λειτουργούσαν υπέρ των δραστών. Σε θέματα τόσο κρίσιμα, όπως η παιδική εμπορία, η παιδική πορνεία και η πορνογραφία γινόμαστε ιδιαίτερα ευαίσθητοι και κατηγορηματικοί. Πεποίθηση της Κυβέρνησης και φαντάζομαι κάθε συναδέλφου που βρίσκεται σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα είναι η λειτουργία ενός αυστηρού θεσμικού πλαισίου, ικανού να λειτουργήσει ουσιαστικά και αποτελεσματικά στη διερεύνηση και πάταξη τέτοιου είδους φαινομένων. Αυτό ακριβώς επιχειρεί να κάνει και το παρόν νομοσχέδιο. Να δώσει απαντήσεις σε κρίσιμα ερωτήματα που θέτει η σύγχρονη πραγματικότητα και να καλύψει τα νομικά κενά που υπήρχαν μέχρι σήμερα και καθιστούσαν δύσκολη την πάταξη των εγκλημάτων παιδικής εμπορίας, πορνείας και πορνογραφίας.

Κύριε Υπουργέ, σας τιμώ ιδιαίτερα το γεγονός ότι φεράτε στη Βουλή προς ψήφιση το συγκεκριμένο νομοσχέδιο για τα δικαιώματα του παιδιού και σ' αυτήν σας την απόφαση, σ' αυτήν την πρόταση νομοσχεδίου, σας στηρίζουμε απόλυτα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Καράογλου.

Η κ. Τσουρή έχει το λόγο.

ΕΛΠΙΔΑ ΤΣΟΥΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τη φυσική μας παρουσία στην Αίθουσα Ολομέλειας του Κοινοβουλίου σήμερα για τη συζήτηση ενός σχεδίου νόμου που αφορά την εμπορία παιδιών και την παιδική πορνεία,

προσωπικά αισθάνομαι την υποχρέωση να καταθέσω τη συμπαράστασή μου σε όσους και όσες διαδηλώνουν στους δρόμους της Αθήνας και ολόκληρης της Ελλάδας και δηλώνουν ταυτόχρονα την απόφασή τους να είναι φραγμός οριστικός και καθοριστικός σε όσους απεργάζονται κατάργηση κεκτημένων δικαιωμάτων τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παράνομη διακίνηση και εμπορία ανθρώπων με σκοπό την οικονομική και σεξουαλική εκμετάλλευση αποτελεί ένα από τα πιο ανησυχητικά και σύνθετα προβλήματα σε κοινωνικό, πολιτικό και νομικό επίπεδο. Σύμφωνα με την παγκόσμια οργάνωση εργασίας πάνω από ένα εκατομμύριο παιδιά πέφτουν θύματα εμπορίας κάθε χρόνο, ενώ οι συνολικές εκτιμήσεις δείχνουν πως παγκοσμίως σχεδόν 1,8 εκατομμύριο παιδιά, τα περισσότερα κορίτσια, είναι θύματα εκμετάλλευσης στην πολλών δισεκατομμυρίων δολαρίων βιομηχανία της εμπορικής σεξουαλικής εκμετάλλευσης.

Οι απαγωγές και η παράνομη διακίνηση προς τα ανεπτυγμένα κράτη έχει μετατραπεί σε ένα άλλο κερδοφόρο παρακλάδι του διεθνούς δικτύου διακίνησης ανθρώπων. Η πλήρης ένδειξη και ο ευτελισμός της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας στις ανατολικές χώρες με την κατάρρευση των καθεστώτων τους, μαζί με την ανάπτυξη της σκοτεινής πλευράς του διαδικτύου, όπου δρουν παιδοφίλοι και δουλέμποροι, έχουν δημιουργήσει μια εφιαλτική και ταυτόχρονα χρυσόφορα αγορά ανθρώπων. Η διασυννοριακή φύση του προβλήματος καθιστά σχεδόν αδύνατη την καταπολέμηση του φαινομένου σε εθνικό και μόνο επίπεδο. Χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλο τόσο μέσα στα όρια της χώρας μας, του κράτους μας όσο και διεθνώς για την εξάλειψη της σύγχρονης αυτής δουλείας.

Η αντιμετώπιση της σημερινής πραγματικότητας των διεθνών κυκλωμάτων παιδικής πορνείας και πορνογραφίας του διεθνούς παιδικού πορνοτουρισμού και της διεθνούς αγοράς πορνείας παιδιών, αγοριών και κοριτσιών, για να μη μιλήσουμε για το δουλεμπόριο των παιδιών που γίνεται ακριβώς για το σκοπό αυτό, απαιτούν πολιτική βούληση, αποτελεσματικά μέτρα δίωξης των δραστών και προστασία των θυμάτων, λήψη σοβαρών και στοχευμένων μέτρων για τη δημιουργία δομών και φορέων που θα αναφέρονται και θα αφορούν στην περίθαλψη, στήριξη και επανένταξή τους.

Η κύρωση του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, σχετικά με την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία και η εναρμόισή της με την ελληνική νομοθεσία προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτήν, με ρυθμίσεις και αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, αφορούν κυρίως στον τομέα της καταστολής και της δίωξης και αυτό είναι μια πρώτη παρατήρηση.

Βεβαίως, είναι γεγονός ότι μ' αυτόν τον τρόπο το νομικό μας οπλοστάσιο εκσυγχρονίζεται με μία σειρά από θετικές ρυθμίσεις και παρεμβάσεις, οι οποίες κινούνται αφ' ενός, προς τη σωστή κατεύθυνση, δηλαδή, στην αυστηροποίηση του τρόπου αντιμετώπισης των δραστών τέτοιου είδους ποινικών πράξεων και αφ' ετέρου, στην προστασία των θυμάτων.

Ενδεικτικά θα αναφέρω τον αυτεπάγγελτο διορισμό συνηγόρου για τα θύματα παιδικής πορνείας και πορνογραφίας. Τη σύμπραξη παιδοψυχολόγου ή παιδοψυχιάτρου κατά την ανάκριση. Την αναστολή της παραγραφής καθ' όλη τη διάρκεια της ανηλικότητας του θύματος. Την ψυχοδιαγνωστική εξέταση και θεραπεία τόσο του θύματος, όσο και του δράστη. Τη δυνατότητα χρήσης οπτικοακουστικών μέσων, ώστε να αποφεύγεται η παρουσία του ανηλικού κατά την ακροαματική διαδικασία. Την απαγόρευση δημοσιοποίησης περιστατικών, τα οποία μπορεί να αποκαλύπτουν την ταυτότητα του ανηλικού θύματος. Την ποινικοποίηση κατοχής πορνογραφικού υλικού και την υιοθέτηση αυστηρότερων ποινών.

Παρά το ότι, όμως, έχουν ληφθεί και λαμβάνονται μια σειρά από μέτρα για την καταπολέμηση της εμπορίας παιδιών στην Ελλάδα, με σημαντική, ασφαλώς, συνεισφορά και των μη κυβερνητικών οργανώσεων, κρίνεται επιτακτική η συνεχής επαγρύπνηση όλων των αρμόδιων φορέων για την παρακολούθηση των τάσεων και των ροών της εμπορίας και εκμετάλλευσης των

ανηλικών και η αναπροσαρμογή των μηχανισμών και των διαδικασιών για την αποτελεσματική εφαρμογή του νομοθετικού πλαισίου και των λοιπών μέτρων.

Δυστυχώς, υπάρχουν ακόμα πολλά στοιχεία αδυναμίας και έλλειψης αποτελεσματικότητας για την αντιμετώπιση του προβλήματος. Ενδεικτικά αναφέρω: Θεσμοί που προβλέπονται σε νόμους, αλλά ουδέποτε έχουν λειτουργήσει, όπως η σύσταση κοινωνικής υπηρεσίας σε κάθε πρωτοδικείο, στελεχωμένη με κοινωνικούς λειτουργούς και ψυχολόγους, για να συνδράμουν το έργο των εισαγγελικών λειτουργιών. Υποστελέχωση υπηρεσιών από τους κατ' εξοχήν ειδικούς επιμελητές ανηλικών και εισαγγελείς ανηλικών, ακόμη και σε μεγάλα πρωτοδικεία της χώρας. Ανυπαρξία υποστηρικτικών δομών αρωγής, υποστήριξης και κοινωνικής μέριμνας για τα θύματα, με στόχο την κοινωνική επανένταξη και την πλήρη σωματική και ψυχολογική αποκατάστασή τους που θεσμικά προβλέπονται. Και, όμως, η προστασία των παιδιών θα έπρεπε να αποτελεί προτεραιότητα της κυβερνητικής πολιτικής.

Υπάρχουν πολλά που πρέπει να γίνουν, ώστε να μπορούμε να ισχυριστούμε ως χώρα ότι παρέχουμε ένα ικανοποιητικό και ασφαλές πλαίσιο για την προστασία των παιδιών, γιατί έχει αποδειχθεί ότι η εμπορία και η εκμετάλλευσή τους απαιτεί μια ολοκληρωμένη απάντηση.

Κατ' αρχάς, απαιτείται η δημιουργία κατάλληλων και αποτελεσματικών μηχανισμών υποδοχής των παιδιών και κυρίως των ασυνόδευτων ανηλικών που έρχονται στην Ελλάδα με τα μεταναστευτικά προσφυγικά ρεύματα. Η ύπαρξη κέντρων υποδοχής προσφύγων, όπου δεν υπάρχει καν ο διαχωρισμός αντιμετώπισης μεταξύ ανηλικών και ενηλικών, δεν αρμόζει σε μια πολιτισμένη χώρα.

Απαιτούνται μέτρα και πολιτικές που στοχεύουν άμεσα στην κοινωνική ένταξη και στην εισαγωγή στο εκπαιδευτικό σύστημα των παιδιών των μεταναστών, αλλά και των ευάλωτων ομάδων πληθυσμού που βιώνουν τον κοινωνικό αποκλεισμό, όπως οι Ρομά.

Ένα από τα προβλήματα που παρατηρείται είναι ότι εξαιτίας του καθεστώτος των παιδιών ως παράνομων αλλοδαπών, συχνά αντιμετωπίζονται μόνο ως αλλοδαποί και δεν λαμβάνονται υπ' όψιν οι ανάγκες και τα δικαιώματά τους ως παιδιά.

Η πολιτεία θα πρέπει επίσης να παρέχει υλική και ηθική υποστήριξη στις αντίστοιχες μη κυβερνητικές οργανώσεις και τους ενδοκυβερνητικούς φορείς, ώστε να παρέχεται κατάλληλη στέγαση, νομική αρωγή και πληροφόρηση σχετικά με τα νομικά δικαιώματα, ιατρική, ψυχολογική και υλική βοήθεια, εργασία, εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση σε όλα τα θύματα και όχι μόνο αυτά.

Σημαντικός, αν όχι σημαντικότερος, είναι ο τομέας της πρόληψης των εγκλημάτων που αναφέρονται στο πρωτόκολλο με κοινωνικές πολιτικές και προγράμματα που θα περιλαμβάνουν - μεταξύ άλλων - τη βελτίωση των συνθηκών ζωής των κοινοτήτων και την προώθηση της σχολικής ένταξης των παιδιών, την εκπαίδευση και την ευαισθητοποίηση σχετικά με τα δικαιώματα των παιδιών, αλλά και την ευθύνη της οικογένειας και της κοινότητας για τη διασφάλισή τους κι αυτό το θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό. Επειδή ο ρόλος της κοινότητας είναι σημαντικός, κρίνεται σκόπιμη η μεταφορά αρμοδιοτήτων στην πρωτοβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση σχετικών με την οργάνωση και παροχή κοινωνικών υπηρεσιών για την προστασία του παιδιού.

Βεβαίως στη χώρα μας θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι έχουν γίνει σημαντικά βήματα, θα πρέπει όμως να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στην ενδυνάμωση και διατήρηση ενός πλέγματος ασφαλείας για την προστασία του παιδιού με την ανάπτυξη αποτελεσματικών θεσμών του κράτους και των τοπικών κοινωνιών και με την κινητοποίηση της κοινότητας μέσω μιας ολοκληρωμένης και προοδευτικής πολιτικής, το οποίο θα είναι ικανό να προλάβει και να καταστείλει το φαινόμενο της εμπορίας, κακοποίησης και εκμετάλλευσης των παιδιών.

Θεωρούμε ότι όλα θα κριθούν εκ του αποτελέσματος. Εμείς ψηφίζουμε το υπό συζήτηση νομοσχέδιο με την ελπίδα ότι δεν ψηφίζουμε έναν ακόμα νόμο ο οποίος στην πράξη θα παραμείνει ανενεργός, γιατί γνωρίζουμε όλοι, κυρίες και κύριοι συνά-

δελφοί, ότι ένας ανενεργός νόμος στην ουσία σημαίνει ανενεργό κράτος και ανενεργή κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε την κ. Τσουρή.

Το λόγο έχει η κ. Καφαντάρη.

ΕΥΘΑΛΙΑ (ΛΙΛΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς με οποιαδήποτε μορφή προστασίας του παιδιού ασφαλώς συμφωνούμε, πόσο μάλλον όταν αφορά κάτι τόσο σοβαρό όπως την παιδική πορνεία ή την παιδική πορνογραφία, αυτήν τη φρίκη. Υπάρχουν κάποια σημεία στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, τα οποία κατά τη γνώμη μας δημιουργούν σοβαρά ερωτηματικά, όπως το να αναφέρεται η σεξουαλική εκμετάλλευση και κακοποίηση των παιδιών ως μορφή παιδικής εργασίας. Κατά τη γνώμη μας, είναι σωστός ένας απόλυτος διαχωρισμός των εννοιών αυτών. Έχει άλλη σημασία η νομοθεσία να είναι απόλυτη στο να μην επιτρέπει οποιαδήποτε μορφή παιδικής εργασίας και άλλη σημασία να αντιμετωπίζει την εμπορία της παιδεραστίας έμμεσα ως επιβολή επικίνδυνης παιδικής εργασίας.

Αυτό που επίσης μου έχει κάνει πολύ μεγάλη εντύπωση είναι ότι η παράνομη υιοθεσία, δηλαδή η εμπορία των παιδιών από τους ίδιους τους γονείς, διώκεται ως πλημμέλημα και όχι ως κακούργημα. Δηλαδή, μ' ένα χρόνο φυλάκη και 1500 ευρώ ο εγκληματίας γονιός έχει ξεμπλέξει με τη δικαιοσύνη. Πιστεύω ότι είναι πάρα πολύ σοβαρό και θα πρέπει να το λάβετε υπ' όψιν σας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Όμως, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, την τοποθέτησή μας και επί της αρχής ήδη την ανέλυσε η συνάδελφος, η κ. Βέρα Νικολαΐδου, και στη συνέχεια θα τοποθετηθεί και στα άρθρα, όπως και αύριο στην τροπολογία. Αυτό που εγώ θα ήθελα να πω είναι ότι και η καλύτερη διαχείριση ενός τέτοιου ζητήματος δεν είναι δυνατόν να λύσει το πρόβλημα στη ρίζα του, γιατί η ρίζα του είναι στην όλη φιλοσοφία και δομή της κοινωνίας μας. Καταλαβαίνω ότι σε ανθρώπινο επίπεδο όλοι σας όπως όλοι μας θέλουμε να αντιμετωπίσουμε αυτήν τη φρίκη που ευαισθητοποιεί κάθε άνθρωπο, πόσο μάλλον αυτούς που έχουν εκλεγεί και είναι εδώ μέσα, που εκπροσωπούν όλη την κοινωνία. Όμως, πολιτικά θεωρώ ότι είναι υποκριτική αυτή η στάση. Όταν η απαξίωση της ανθρωπίνης υπόστασης είναι συνέπεια του καπιταλισμού που αποθεώνει το κέρδος, ερχόμαστε να προβληματιστούμε πώς θα προστατέψουμε τα έμβρυα ράκη που αφήνει πίσω του, όταν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που δεν είναι τίποτε άλλο έτσι όπως λειτουργούν από μέσα πυρπόλησης των εγκεφάλων στα καταναλωτικά πρότυπα, του εύκολου κέρδους, αντί για τη δημιουργία, του σεξ αντί για τον έρωτα, της πορνείας αντί για την εξυπνάδα, της παραπληροφόρησης αντί για την ενημέρωση, του μιμητισμού αντί για την κριτική σκέψη και μ' ένα σύστημα που κάνει τον πολίτη αντί για συνεργάτη συνένοχο, πιεζόντάς τον να δίνει φακελάκι για να εγχειριστεί, να λαδώσει την εφορία για να μην τιμωρηθεί -συχνά με άδικα πρόστιμα εκδίκησης- και έτσι να διαμορφώνει ελαστική συνείδηση.

Αυτό κακά τα ψέματα βολεύει, γιατί ένας εργαζόμενος πουιώθει συνένοχος δεν αντιδρά, δεν διεκδικεί. Έχει ήδη συνείδηση φοβισμένου και ο φόβος, όπως πολύ καλά ξέρουν οι ψυχίατροι και οι ψυχολόγοι, οδηγεί στην αδράνεια ή στη βία.

Αυτοί οι άνθρωποι επιστρέφουν στο σπίτι τους κουρέλια από την κούραση, από εξαντλητική πολύωρη δουλειά που ονομάστηκε απασχόληση, όπως το Υπουργείο, με αγωνία για τα παιδιά τους, για τα γεράματά τους, που δεν έχουν να πληρώσουν το νοίκι τους, τα φροντιστήρια στην υποτιθέμενη ως τώρα δωρεάν παιδεία.

Πού να βρουν το κουράγιο να ξεκουραστούν απολαμβάνοντας ένα καλό βιβλίο, θα καθίσουν στην τηλεόραση και θα γίνουν ένα ακόμη θύμα της, θα γίνει ο καθένας ένα ακόμη θύμα της. Όταν ένα τέτοιο θύμα θα πρέπει να διαλέξει ανάμεσα στο καλό και το κακό, θα έχει πάψει ίσως να είναι σε θέση και να το

ξεχωρίζει. Όταν δεν σε σέβονται, δεν μαθαίνεις να σέβεσαι. Ο ψυχισμός νοσεί και εκεί ξεκινάει και η διαστροφή. Εκεί ανοίγει ο δρόμος για τη διαστροφή.

Από την άλλη, τα παιδιά είναι έρμαιο αυτού του κόσμου που τα βοηθάει να εξοικειώνονται από νωρίς με τα πορνοπεριοδικά, με το ανεξέλεγκτο διαδίκτυο, που οι γονείς δεν έχουν τον χρόνο και την ηρεμία να μείνουν κοντά τους να τα ελέγξουν και να τα βοηθήσουν, με τις κάμερες που πιθανόν σε λίγο να υπάρχουν ακόμη και στις παιδικές χαρές, κάνοντας τα παιδιά να εξοικειώνονται από νωρίς με την έννοια της παρακολούθησης της προσωπικής τους ζωής.

Παρακολουθούν ότι η κοινωνία αναγνωρίζει ως αξία τον νέο, πλούσιο, πετυχημένο, υγιή, γιατί όλοι οι άλλοι δεν έχουν θέση στη συγκεκριμένη κοινωνία, όσο το σεξ καταξιώνεται και όχι η αγάπη. Περιμένουμε αυτό το παιδί να είναι οχυρωμένο απέναντι στη βαρβαρότητα που ζει, φροντίζοντας με τέτοια νομοσχέδια την περιφρούρηση της ζωής του.

Κανείς δεν ισχυρίζεται, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν πρέπει να υπάρχει ισχυρή νομοθεσία που να προστατεύει όπως μπορεί τα δικαιώματα όλων μας, πόσο μάλλον των παιδιών, γι' αυτό και επί της αρχής συμφωνούμε. Όμως, δεν είναι δυνατόν να μη βλέπτε πόσο υποκριτικό είναι όλο αυτό, εάν δεν αντιμετωπιστούν οι αιτίες που διαμορφώνουν αυτές τις συνθήκες.

Οι αιτίες είναι ο σκληρός καπιταλισμός και η ελεύθερη αγορά, ότι μετατρέπει τον άνθρωπο σε προϊόν. Εμείς, του Κ.Κ.Ε., αυτό πολεμάμε και θα πολεμάμε μέχρι τέλους, μαζί με όλους αυτούς που είναι σήμερα στους δρόμους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Άδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε σήμερα ασφαλώς είναι εξαιρετικά σημαντικό και επειδή εμείς έχουμε δεσμευτεί από την πρώτη στιγμή, ότι τα θετικά θα τα υποστηρίζουμε και τα αρνητικά θα τα πολεμούμε όσο μπορούμε περισσότερο, είναι προφανές ότι το νομοσχέδιο αυτό κινείται προς την σωστή κατεύθυνση και φυσικά θα το υποστηρίξουμε.

Διότι η κοινωνία μας πρέπει να σταθεί απέναντι στο φαινόμενο της παιδικής πορνογραφίας, στο φαινόμενο της παιδοφιλίας, στο φαινόμενο της εκμεταλλεύσεως της παιδικής ψυχής, με όσο περισσότερο αυστηρό τρόπο γίνεται, διότι είναι ένα φαινόμενο όχι απλώς ιδιαζόντως ειδηχθές, αλλά είναι ένα φρικιαστικό φαινόμενο που πολλές φορές μας κάνει να αναρωτιόμαστε για το πόσο μεγάλη ασχήμια μπορεί να κρύβει η ανθρώπινη ψυχή.

Στα πλαίσια της δημοσίας συζητήσεως γι' αυτό το θέμα, προέκυψε όπως σίγουρα πολλοί γνωρίζετε, μια δημόσια αντιπαράθεση η οποία προκλήθηκε από τον προβληματισμό που έθεσε ο συνάδελφός μου, ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης, σε σχέση με τη δυνατότητα να εξετάσουμε τη φαρμακευτική αντιμετώπιση των ανθρώπων αυτών ως ασθενών, δίνοντάς τους δηλαδή τη δυνατότητα οι ίδιοι να απαλλαγούν από αυτό το φοβερό σύνδρομο που έχουν, αλλά και στην κοινωνία τη δυνατότητα να προστατευθεί μ' έναν απόλυτο τρόπο, διότι σήμερα πάρα πολλοί γονείς αισθανόμαστε ότι τα παιδιά μας κινδυνεύουν.

Και βεβαίως πρέπει να πω εδώ μιλώντας προς τους συναδέλφους του Κομμουνιστικού Κόμματος ότι ο ιμπεριαλισμός φταίει για πάρα πολλά πράγματα, αλλά δεν είναι η αιτία αυτού του φαινομένου. Είναι προφανές ότι και ο καπιταλισμός και ο ιμπεριαλισμός έχουν πολλές αρνητικές πλευρές, αλλά δυστυχώς αυτή η ανθρώπινη συμπεριφορά, η παραγωγή ανθρώπων που έχουν αυτήν την φρικώδη τάση, πράγματι υπήρχε και υπάρχει σε όλες τις κοινωνίες. Άρα λοιπόν, ασχέτως πολιτικών ή οικονομικών συστημάτων, ασχέτως φιλοσοφικών θεωριών, είναι ένα φαινόμενο το οποίο δυστυχώς υπάρχει μέσα στην ανθρώπινη κοινωνία κι εμείς ως πολιτισμένοι άνθρωποι πρέπει να βρούμε τον τρόπο να αντιμετωπίσουμε αυτό το φαινόμενο με τον κατά το δυνατόν πλέον απόλυτο τρόπο.

Επειδή, ξέρετε, εγώ έχω και μια ιδιαίτερη ευαισθησία στην αρχαία ελληνική ιστορία, όταν άκουγα στα δελτία ειδήσεων διάφορους πολιτικούς αλλά και δημοσιογράφους ν' αντιδρούν στις αυστηρές ποινές κατά των παιδεραστών λέγοντας ότι ακόμη κι αυτοί έχουν ανθρώπινα δικαιώματα, σκεπτόμουν ότι πρόκειται για ένα θέμα που θα μου επιτρέψετε να πω ότι είναι πολύ διφορούμενο. Εγώ δεν πιστεύω ότι μια πολιτισμένη κοινωνία μπορεί να αναγνωρίσει στους ανθρώπους αυτού του είδους οιοδήποτε δικαίωμα. Το πρώτιστο είναι να προστατεύσει η κοινωνία τα μέλη της, τα παιδιά πρωτίστως αλλά και τις οικογένειές τους. Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, εδώ να θέσω ένα ιστορικό δεδομένο του τι συνέβαινε στην Αρχαία Ελλάδα ως προς τους νόμους που είχαν θεσπιστεί στην αρχαία Αθηναϊκή Δημοκρατία. Ξέρετε, προχθές είδαμε στις ειδήσεις την Καρυάτιδα που κατέβηκε στο νέο Μουσείο Ακροπόλεως και θαυμάσαμε όλοι ένα από τα αριστουργήματα της αρχαίας ελληνικής τέχνης. Συχνά αναφερόμαστε στην αρχαία Ελλάδα και στην αρχαία Αθηναϊκή Δημοκρατία ως την πηγή του ανθρωπισμού και του κλασικού ιδεώδους, αλλά δυστυχώς δεν τη μελετούμε απ' ό,τι φαίνεται όσο πρέπει.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, έστω για λίγα δευτερόλεπτα να διαβάσω από το έργο του Αισχίνου «Κατά Τιμάρχου» τους νόμους που ίσχυαν στην αρχαία Αθηναϊκή Δημοκρατία. «Οι δε των παιδων διδάσκαλοι ανοιγέτωσαν μεν τα διδασκαλεία μη πρότερον ηλίου ανιόντος, κλειέτωσαν δε προ ηλίου δύοντος. Και μη εξέστω τοις υπέρ των παιδων ηλικίαν ούσιν εισιέναι των παιδων ένδον όντων, εάν μη υιός διδασκάλου ή αδελφός ή θυγατρός ανήρ. Εάν δε τις παρά ταυτ' εισή, θανάτω ζημιούσθω». Αυτός είναι ο νόμος που ίσχυε στην αρχαία Αθηναϊκή Δημοκρατία. Υπάρχει μέσα στο έργο του Αισχίνου «Κατά Τιμάρχου». Ψηφίστηκε τον 5ο προ Χριστού αιώνα από μια συνέλευση της Εκκλησίας του Δήμου, παρουσία ανθρώπων όπως ο Σωκράτης, ο Αισχύλος, ο Σοφοκλής, ο Ευριπίδης, ο Περικλής.

Όταν, λοιπόν, σε μια τέτοια κοινωνία βλέπουμε ότι το φαινόμενο αυτό αντιμετωπίζεται με τόσο μεγάλη αυστηρότητα είναι δυνατόν εμείς σήμερα να ερχόμαστε και να συζητούμε για το πώς θα αντιμετωπίσουμε αυτό το φαινόμενο; Είναι προφανές ότι είμαστε υποχρεωμένοι να θέσουμε ως πρώτο κριτήριο την προστασία της παιδικής ψυχής από αυτό το φαινόμενο, διότι αν δεν το κάνουμε θα είμαστε κατ' οποιονδήποτε έμμεσο ή άμεσο τρόπο συνυπεύθυνοι.

Πρέπει, λοιπόν, να πω για άλλη μια φορά ότι ο προβληματισμός, ο οποίος ετέθη από το κόμμα μου και από τον ειδικό μας αγορητή κ. Πλεύρη, είναι ένας προβληματισμός που στέκεται και κοιτάζει το πρόβλημα αυτό εξαιρετικά από την ανθρωπιστική πλευρά του πράγματος. Είναι ιδιαίτερα ανθρωπιστικός προβληματισμός, ο οποίος τι λέει; Λέει ότι ο άνθρωπος που έχει αυτήν την τάση είναι στην ουσία κι αυτός ασθενής κι αυτό το ξέρουμε όσοι ασχολούμαστε λίγο με την ψυχολογία. Σε όλη τη διεθνή βιβλιογραφία πρέπει να ξέρετε πως αναφέρεται ότι οι άνθρωποι που πάσχουν από την παιδοφιλία δεν μπορούν να θεραπευθούν σε ποσοστό μεγαλύτερο του 6%, με οποιονδήποτε τρόπο. Δεν μπορούν να θεραπευθούν! Είναι συνήθως δε οι άνθρωποι αυτοί, για όσους παρακολουθούν και τη συμπεριφορά τους εντός της φυλακής, οι πιο υποδειγματικοί κρατούμενοι. Είναι πάντοτε στο ωράριό τους σωστοί, εργάζονται, δεν δημιουργούν φασαρίες, δεν μπαίνουν σε συμμορίες, είναι υποδειγματικοί κρατούμενοι. Μόλις όμως απελευθερώνονται, μέσα σχεδόν στο πρώτο δεκαήμερο ή δεκαπενήμερο της απελευθέρωσής τους έχουν ξαναδιαπράξει το ίδιο ακριβώς έγκλημα, διότι είναι άνθρωποι άρρωστοι. Είναι άνθρωποι οι οποίοι πάσχουν.

Εάν, λοιπόν, δεν βρει έναν τρόπο η κοινωνία μας να αντιμετωπίσει αυτό τους το πρόβλημα, επί της ουσίας, όπως σωστά ελέγχθη από το συνάδελφό μου, το μόνο το οποίο θα κάνουμε θα είναι, όταν βγαίνουν από τη φυλακή, να κάνουμε το σταυρό μας μην τυχόν και συναντήσουν το δικό μας παιδί, γιατί αυτό επί της ουσίας γίνεται. Και πρέπει φυσικά να πω ότι καλό είναι να λείπει η υποκρισία στο δημόσιο διάλογο. Όλοι όσοι είμαστε γονείς ανησυχούμε και όλοι όσοι είμαστε γονείς σκεφτόμαστε ότι αν το δικό μας το παιδί είχε πέσει θύμα ενός παιδοφίλου, όπως το

κοριτσάκι πριν από λίγες μέρες ή τα άλλα τα αγοράκια στην Έδεσσα πέρυσι, όλοι αντιλαμβανόμαστε ως γονείς ποια θα ήταν η αντίδρασή μας!

Άρα, λοιπόν, πρέπει να δούμε αυτό το φαινόμενο και πρέπει να το αντιμετωπίσουμε με τη δέουσα υπευθυνότητα και τη δέουσα προσοχή και χωρίς υποκρισία. Βεβαίως, να πω εδώ κλείνοντας ότι ασφαλώς είμαστε υπέρ της τροπολογίας η οποία λέει ότι πρέπει να ανακοινώνονται τα προσωπικά δεδομένα αυτών των ανθρώπων, εφόσον έχουν καταδικαστεί γι' αυτό το έγκλημα, διότι δεν μπορεί η κοινωνία να μην προστατεύεται από αυτούς τους ανθρώπους.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Νικόλαος Καντερές.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου γίνεται η μεγαλύτερη δυνατή προσπάθεια διεύρυνσης και επέκτασης των απαιτούμενων μέτρων που πρέπει να λάβουν τα κράτη-μέλη σε εθνικό και διεθνές επίπεδο για την αντιμετώπιση της συνεχώς αυξανόμενης εγκληματικότητας στον τομέα της εμπορίας των παιδιών, της παιδικής πορνείας και της παιδικής πορνογραφίας, διότι τα εγκλήματα αυτά θεωρούνται από τα σοβαρότερα, αφού αφορούν εκατομμύρια παιδιά σε ολόκληρο τον κόσμο, απειλούν την εσωτερική ασφάλεια που δικαιούται και πρέπει να έχει κάθε άνθρωπος, πολύ περισσότερο τα παιδιά τα οποία πρέπει να έχουν εξασφαλισμένη και αν είναι δυνατόν την πλήρη προστασία, γιατί αυτά είναι που αποτελούν το μέλλον της ανθρωπότητας.

Αν αυτά δεν καλύπτονται, κύριοι συνάδελφοι, απειλείται η ειρήνη, η ασφάλεια, η σταθερότητα και η ευημερία όλων των ανθρώπων, αφού τα εγκλήματα αυτά υπονομεύουν τη σταθερότητα των χωρών, πληγώνουν βαθιά τη συνείδηση της ανθρωπότητας, η οποία δεν είναι δυνατόν να δεχθεί τέτοια μεσαιωνική βαρβαρότητα σε βάρος των παιδιών σήμερα που είμαστε στην αρχή του 21ου αιώνα.

Για την αντιμετώπιση, λοιπόν, των προαναφερομένων εγκλημάτων το σχέδιο νόμου περιέχει ένα πλήρες και λεπτομερές νομοθετικό πλαίσιο διατάξεων για όλες σχεδόν τις περιπτώσεις που ενδέχεται να υπάρξουν με αρκετά αυστηρές ποινές, χωρίς όμως ποτέ να είμαστε σίγουροι ότι όλοι αυτοί οι εγκληματίες δεν θα βρουν άλλους απίθανους τρόπους να διαπράξουν τα ενοχλήματα τους για την ικανοποίηση των διεισδυτικών γενετήσιων ορέξεών τους ή την απόκτηση μεγάλου οικονομικού οφέλους.

Για την εξασφάλιση, όμως, της προστασίας των παιδιών από τα παραπάνω εγκλήματα δεν αρκεί μόνο λήψη μέτρων σε εθνικό επίπεδο, αλλά απαιτείται άμεση η ενίσχυση της διεθνούς συνεργασίας, γιατί τα σύνορα είναι πλέον ανοικτά ή σχεδόν ανοικτά και η διακίνηση των ανθρώπων είναι ελεύθερη και δεν είναι δυνατόν να ελέγχονται τα πάντα. Όλα, βέβαια, τα μέτρα είναι κατασταλτικά και θα έχουν θετικά αποτελέσματα, νομίζω όμως ότι θα μπορούσαμε να πάρουμε και προληπτικά μέτρα, όπως η ενημέρωση των παιδιών στα σχολεία για τους κινδύνους που διατρέχουν από τέτοιους εγκληματίες, ή μέσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ή την ενημέρωση των γονιών, τη συμμετοχή της κοινωνίας κ.λπ.. Ακόμη, θα μπορούσαμε να πάρουμε κατασταλτικά μέτρα, κύριε Υπουργέ, μετά την τέλεση του εγκλήματος, γιατί όλοι αυτοί και όταν συλληφθούν και καταδικαστούν σε βαριές ποινές, πάλι μετά από κάποιο χρονικό διάστημα βγαίνουν από τις φυλακές και συνεχίζουν την εγκληματική τους δραστηριότητα.

Μήπως, συνεπώς, θα πρέπει να παρακολουθούνται από ειδικούς επιστήμονες, ψυχολόγους κ.λπ. ή να δίνουν παρουσίες σε διάφορες δημόσιες αρχές, αστυνομικά τμήματα κ.λπ., ώστε να υπάρχει κάποιος παραπέρα έλεγχος;

Συμπερασματικά, νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τέτοια νομοσχέδια πρέπει να έχουν την καθολική στήριξη απ' όλα τα κόμματα, κάτι το οποίο διαφαίνεται. Και βέβαια εγώ ψηφίζω το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Καντερέ, ο οποίος, μάλιστα, σε ελάχιστο χρόνο έχει τη δυνατότητα να διατυπώσει τα επιχειρήματά του. Δεν εξάντλησε ούτε τον μισό του χρόνο.

Τώρα, το λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Μαρία Σκραφνάκη.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα πολύ επίκαιρο και ευαίσθητο θέμα που απασχολεί τη διεθνή κοινή γνώμη και την ελληνική κοινωνία. Το πρόβλημα της εμπορίας των παιδιών, της παιδικής πορνείας και πορνογραφίας δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο. Είναι διεθνές. Αυξάνεται διαρκώς και μάλιστα, αναπτύσσεται με νέους τρόπους εγκληματικότητας σε βάρος των παιδιών.

Δυστυχώς και στη χώρα μας τα φαινόμενα αυτά έχουν αρχίσει τελευταία να παίρνουν τρομερά ανησυχητικές διαστάσεις, παρουσιάζοντας μια αύξηση άνω του 600%. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού, τουλάχιστον το 15% των αγοριών και το 11% των κοριτσιών έχει δεχθεί σεξουαλική παρενόχληση ή ακόμα και σεξουαλική κακοποίηση σε παιδική ηλικία. Αν λάβουμε υπ' όψιν ότι το 75% των δραστών είναι άτομα συγγενικά με το παιδί, μπορείτε να φανταστείτε πόσα ακόμα τέτοια νοσήρια περιστατικά, που σημαδεύουν τα παιδιά στην πιο τρυφερή τους ηλικία, δεν είναι καταγεγραμμένα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ευθύνη της πολιτείας να σκύψει πάνω στο πρόβλημα και να το αντιμετωπίσει, όχι ερασιτεχνικά και αποσπασματικά, αλλά συντονισμένα. Το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα, οφείλω να επισημάνω ότι, παρά τις όποιες ελλείψεις του, κινείται σε θετική κατεύθυνση. Υπάρχουν θετικές διατάξεις στο σχέδιο νόμου για την προστασία των παιδιών από εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας.

Η μεγαλύτερη αυστηρότητα, όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι δράστες τέτοιων ποινικά κολάσιμων πράξεων, η αναστολή της παραγραφής καθ' όλη τη διάρκεια της ανηλικότητας, ο αυτεπάγγελτος διορισμός συνηγόρου για τα ανήλικα θύματα, η σύντομη εκδίκαση των υποθέσεων, η ποινικοποίηση της κατοχής πορνογραφικού υλικού είναι ομολογουμένως από τα θετικά σημεία του σχεδίου νόμου.

Ωστόσο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνωρίζουμε όλοι μας πολύ καλά πως ένας νόμος δεν αρκεί από μόνος του να αντιμετωπίσει το φαινόμενο της παιδεραστίας και της παιδικής εκμετάλλευσης. Γι' αυτό και θεωρώ ότι η προσπάθεια αυτή δεν είναι ολοκληρωμένη. Το σχέδιο νόμου επικεντρώνεται σε αλλαγές που γίνονται στον Ποινικό Κώδικα και στην Ποινική Δικονομία, ευπρόσδεκτες και μάλιστα, μη ικανές δε να αντιμετωπίσουν το φαινόμενο. Τα μέτρα αφορούν κυρίως στην καταστολή, όχι την πρόληψη, την προστασία, την ευαισθητοποίηση του κοινού ούτε την αρωγή των θυμάτων.

Πριν από λίγες μέρες έκλεισαν δεκαοχτώ χρόνια από τότε που υιοθετήθηκε η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού από τον Ο.Η.Ε.. Δυστυχώς, η Ελλάδα βρίσκεται ακόμα σε νηπιακό στάδιο, όσον αφορά την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού. Η χώρα μας έχει στείλει μόνο μια έκθεση προς τον Ο.Η.Ε. -αυτή του 2001- σχετικά με την υλοποίηση της Διεθνούς Σύμβασης, αντί για μία ανά πενταετία, όπως είναι υποχρεωμένη να κάνει.

Το εθνικό σχέδιο δράσης για τα δικαιώματα του παιδιού, που βρίσκεται σε διαβούλευση, δυστυχώς, είναι ένα ευχολόγιο που δεν προβλέπει ούτε δράσεις ούτε πόρους για την υλοποίησή του. Με μεγάλη μου λύπη, διάβασα στην «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» ότι ο Συνήγορος του Παιδιού, η ανεξάρτητη αρχή που θέσπισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την προάσπιση των δικαιωμάτων του παιδιού, δεν έχει καν κληθεί από την Κυβέρνηση για την προετοιμασία αυτού του σχεδίου νόμου που αφορά τα παιδιά.

Δυστυχώς στην ατζέντα σας -και πρέπει να το ομολογήσετε, κύριοι της Κυβέρνησης- δεν περιλαμβάνεται ως προτεραιότητα η προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού, κάτι που επανειλημμένα έχει τονίσει και ο Συνήγορος του Παιδιού.

Δεν υπάρχει εθνική πολιτική για την προστασία του παιδιού και αυτή η απουσία αυξάνει τους κινδύνους και εκθέτει τα παιδιά σε διάφορες μορφές εκμετάλλευσης.

Η πρόνοια στερεί δραματικά στη χώρα μας και δεν επιτυγχάνει να καλύψει τις ολοένα αυξανόμενες ανάγκες. Οι αποκλεισμένοι ψυχοκοινωνικές υπηρεσίες, όπου αυτές υπάρχουν, δεν είναι κατάλληλα στελεχωμένες ούτε ειδικευμένες για την αντιμετώπιση σοβαρών οικογενειακών προβλημάτων. Οι υπηρεσίες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης δεν μπορούν ν' ανταποκριθούν γιατί είναι επιφορτισμένες με ποικίλες αρμοδιότητες και δεν επαρκούν για προληπτικούς ελέγχους, επισταμένες κοινωνικές έρευνες και ενέργειες υποστήριξης των παιδιών και των οικογενειών τους.

Η Κυβέρνηση πρέπει να λάβει άμεσα μέτρα, αν θέλει να πείσει ότι έχει ευαισθησία και ενδιαφέρεται πραγματικά για την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού. Προτείνω, λοιπόν, να μεταβιβάσει τη δέσmia αρμοδιότητα για τις κοινωνικές υπηρεσίες στον Α' βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης, μεταφέροντας παράλληλα και τους κατάλληλους πόρους για να μπορέσουν οι δήμοι να εκτελέσουν αυτές τις αρμοδιότητες. Να στηρίξει το κεντρικό κράτος, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, προκειμένου να στηθούν στους δήμους αποκεντρωμένες ψυχοκοινωνικές δομές στήριξης της οικογένειας.

Σήμερα, δυστυχώς, τα πάντα είναι εγκαταλελειμμένα στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Το κράτος απουσιάζει παντελώς. Ευτυχώς που υπάρχουν οι πρωτοβουλίες μη κυβερνητικών οργανισμών, όπως το Χαμόγελο του Παιδιού που όμως δεν επαρκούν για να καλύψουν τις ανάγκες και φθάνουν στο σημείο να απορρίψουν τις μισές αιτήσεις για τη στέγαση κακοποιημένων παιδιών, εξαιτίας της έλλειψης υποδομών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες ήταν η Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιού. Ας ελπίσουμε ότι τα παιδιά θα αποτελέσουν προτεραιότητα και δεν θα τα θυμόμαστε μόνο σε κάτι τέτοιες παγκόσμιες ημέρες ή αν προκύψει κάτι δραματικό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Σωτήρης Χατζηγάκης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθ' αρχάς θέλω να εκφράσω την ικανοποίησή μου προς σ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής οι οποίες στηρίζουν ένα τέτοιο νομοσχέδιο -τουλάχιστον στην αρχή- αλλά και σ' όλες τις κυρίες και όλους τους κύριους συναδέλφους οι οποίοι με τις τοποθετήσεις τους και εδώ, σήμερα, αλλά και στην Επιτροπή που συζητήσαμε διεξοδικά το νομοσχέδιο, έδειξαν μία ιδιαίτερη υπευθυνότητα, μία νομική εγκράτεια, ένα πνεύμα συνεργασίας.

Πραγματικά, μ' αυτό το νομοσχέδιο φάνηκε ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο, οι Έλληνες και οι Ελληνίδες Βουλευτές, στέκονται σ' ένα υψηλό επίπεδο και ξέρουν να υποστηρίξουν τις θέσεις που πρέπει, όταν πρέπει και όπως πρέπει, έτσι ώστε αυτό να αποτελεί και μία ηχηρή απάντηση σ' όλους εκείνους οι οποίοι αφοριστικά καταφέρνουν εναντίον της πολιτικής και των πολιτικών και, μάλιστα, σε δύσκολες ημέρες, σε δύσκολους καιρούς, όπως είναι οι σημερινοί.

Θέλω, επίσης, να υπογραμμίσω τη σοβαρότητα και την υπευθυνότητα κάτω από την οποία κατατέθηκαν οι διάφορες απόψεις. Είναι ένα γεγονός το οποίο και αυτό βοηθάει. Ακόμα και όταν υπήρχαν αντίθετες απόψεις, αντιρρήσεις, επικριτικές θέσεις και στάσεις, ακόμα και τότε οι τοποθετήσεις που έγιναν, έγιναν με τη δέουσα και προσήκουσα σοβαρότητα και υπευθυνότητα, πράγμα το οποίο θα πρέπει να υπογραμμίσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα και στην επιτροπή, το παρόν σχέδιο νόμου δεν είναι ένα νομοθέτημα το οποίο λύνει όλα τα προβλήματα ηθών και σεξουαλικών κακοποιήσεων, τα οποία αντιμετωπίζει η σημερινή κοινωνία, μία κοινωνία η οποία βρίσκεται κάτω από την πίεση της παγκοσμιοποίησης, των ανοικτών κοινωνιών, όπου οι κίνδυνοι καθημερινά είναι πολλαπλασιαστικοί και πολλαπλασιαζόμενοι, όπου υπάρχει αυθαιρέσια,

όπου υπάρχουν μεγάλα κέντρα τα οποία εξουσιάζουν τον κόσμο και έχουν συμφέροντα οικονομικά από την πορνογραφία, την πορνοφιλία και από τη διακίνηση τέτοιων υλικών και, γενικά, από το έγκλημα αυτής της κατευθύνσεως.

Βεβαίως, θα ήταν περιττό να πω ότι αυτό το σχέδιο νόμου φιλοδοξεί να λύσει όλα αυτά τα προβλήματα. Ωστόσο, βάζει ένα λιθαράκι. Βάζει ένα λιθαράκι σ' ένα γενικότερο οικοδόμημα το οποίο συγκλίνει και έχει σαν στόχο την στήριξη αυτής της ιδέας, αυτών των γεγονότων, αυτών των πραγμάτων στα οποία αναφέρεται το σχέδιο νόμου.

Θα πρέπει να σας πω ότι, όπως πολύ καλά γνωρίζουν οι συνάδελφοι της επιτροπής -και θέλω να το επαναλάβω- το Υπουργείο Δικαιοσύνης έχει βάλει στο πρόγραμμά του μία σειρά τέτοιων νομοσχεδίων. Ξεκινήσαμε, λοιπόν, να κάνουμε αυτά τα νομοσχεδία με το παρόν σχέδιο νόμου, την κύρωση αυτού του Πρωτοκόλλου. Επίσης, πρέπει να σας πω ότι η χώρα μας, η Ελλάδα, είναι η πρώτη απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία κυρώνει αυτή τη Σύμβαση. Αυτό σημαίνει ότι και ευαισθησίες διαθέτουμε και προτεραιότητα σ' αυτά τα ζητήματα βάζουμε, αλλά και έχουμε ένα γενικότερο στόχο, ένα στόχο, όπως θα πω και παρακάτω, παιδευτικό.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, εκτός από το θεσμικό και κοινωνικό ρόλο που έχει να παίξει, πρέπει να παίξει και έναν παιδευτικό ρόλο. Πρέπει να δώσει ένα παράδειγμα με τη νομοθεσία του, τη νομοθεσία του και τις τοποθετήσεις του σε ολόκληρη την κοινωνία, ώστε να διαμορφώσει ένα καινούργιο πνεύμα, ένα καινούργιο κλίμα πάνω στο οποίο θα στηριχθεί και θα προχωρήσει η κοινωνία μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα συμφωνήσω -για να πω και ορισμένα δυσάρεστα πράγματα και όχι μόνο πράγματα στα οποία κατ' ανάγκη συμφωνούμε όλοι- με την άποψη η οποία αναπτύχθηκε σε σχέση με τον «εγκληματία άνθρωπο».

Θεωρώ ότι δεν ισχύουν σήμερα οι θεωρίες του Λομπρόσο περί «εγκληματία ανθρώπου» που υπήρξαν της μόδας εδώ και πολλές δεκαετίες. Σήμερα τα ποινικά και σωφρονιστικά δίκαια όλων των σύγχρονων χωρών διακατέχονται, διαχέονται και διασταυρώνονται από δύο βασικές αρχές, από δύο βασικούς άξονες. Τον άξονα της γενικής και τον άξονα της ειδικής πρόληψης. Πάνω σ' αυτές τις δύο αρχές, τις δύο φιλοσοφίες προσπαθούμε να οικοδομήσουμε και εμείς στην Ελλάδα, αλλά και γενικότερα όλες οι αποκαλούμενες πολιτισμένες χώρες, ένα δικαϊκό σύστημα, έτσι ώστε και η κοινωνία να προστατεύεται, αλλά και τα ατομικά δικαιώματα να παραμένουν αλώβητα και σεβαστά απέναντι στον ανθρώπινο παράγοντα.

Και επ' ευκαιρία μόνο, θέλω να πω ότι η λογική της τροπολογίας που θα συζητήσουμε αύριο στηρίζεται ακριβώς σ' αυτήν τη λογική, στη διασταύρωση αυτών των δύο πραγμάτων. Στην υποστήριξη και θωράκιση της κοινωνίας από τη μια μεριά, του κοινωνικού δικαιώματος, όπως θα έλεγε η Αριστερά κάποτε, και του ατομικού δικαιώματος, από την άλλη όπως θα έλεγε και λέει σήμερα κυρίως -και όχι μόνο- ο νεοφιλελευθερισμός.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Στάθμιση δικαιωμάτων.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Συνεπώς, εμείς -όπως πολύ σωστά λέει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας- θα πρέπει να σταθμίσουμε τα πράγματα. Θα πρέπει να ζυγίσουμε τα πράγματα, θα πρέπει να διασταυρώσουμε και να αγκαλιάσουμε τις δύο αυτές αρχές, και το κοινωνικό και το προσωπικό δεδομένο. Ε, αυτό το πράγμα κάνουμε με την τροπολογία μας, ώστε και να θωρακιστεί η κοινωνία από τον κοινό εγκληματία, να αντιμετωπίσει η κοινωνία το κοινό έγκλημα, αλλά συγχρόνως και να θωρακιστεί το ατομικό, το προσωπικό δικαίωμα το οποίο είναι ένα αναφαίρετο δικαίωμα, είναι ένα κρίσιμο ζήτημα το οποίο σήμερα στις ανοιχτές κοινωνίες, στην παγκόσμια αγορά αντιμετωπίζει μεγάλο κίνδυνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου ενσωματώνεται, όπως ελέχθη σχεδόν απ' όλους τους συναδέλφους, στο εσωτερικό δίκαιο αυτό το Προαιρετικό Πρωτόκολλο, το οποίο αντιμετωπίζει την εμπορία των παιδιών, την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία.

Θα πρέπει να σας πω ότι σ' αυτήν την κατεύθυνση πριν από ένα μήνα στο Λανζάρτε, σε μία πόλη των Καναρίων

Νήσων, όπου έγινε το εξαμηνιαίο Συμβούλιο της Ευρώπης, η Ελλάδα ψήφισε -εγώ ως Υπουργός υπέγραψα- ένα παρόμοιο νομοσχέδιο, μία παρόμοια σύμβαση, η οποία αφορά την προστασία των παιδιών απέναντι στη σεξουαλική εκμετάλλευση και κακοποίηση.

Το λέω αυτό, διότι και αυτό μαζί με μια σειρά νομοθετημάτων που προετοιμάζουμε και οσονούπω θα τα φέρουμε για ψήφιση στο Κοινοβούλιο ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Στο Συμβούλιο της Ευρώπης, κύριε Υπουργέ;

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ναι, στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Γύρω στα εικοσιπέντε κράτη το υπογράψαμε. Γι' αυτό μαζί με μια σειρά άλλων νομοθετημάτων, που αφορούν τις τηλεφωνικές επικοινωνίες και τη Μονάδα Σύστασης Μέρμενας Νέων, ήδη οι νομοπαρασκευαστικές επιτροπές αυτήν τη στιγμή είναι σε εγρήγορση και κίνηση. Ήδη πολύ σύντομα θα περαιώσουν το έργο τους και θα φέρουμε όλα αυτά τα νομοσχεδία, ώστε να υπάρξει ένα ενιαίο όλον και πράγματι όλοι μας να αποδείξουμε στην κοινωνία ότι η πολιτική ενδιαφέρεται γι' αυτά τα ζητήματα. Δεν ενδιαφέρεται μόνο για τα τρέχοντα και καθημερινά. Ενδιαφέρεται και για ουσιαστικότερα ζητήματα, όπως είναι αυτά που αφορούν και προστατεύουν ιδίως τις πιο ασθενείς κοινωνικές ομάδες, όπως οι γυναίκες και τα παιδιά.

Στο σημερινό, λοιπόν, κείμενο προσαρτάται η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού στο πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Στόχος του νομοσχεδίου είναι η θωράκιση της ελληνικής κοινωνίας και κυρίως η θωράκιση της νέας γενιάς απέναντι σε ορισμένα απειλητικά φαινόμενα, όπως είπα προηγουμένως, σήμερα χτυπούν επιτακτικά και επικίνδυνα την πόρτα των κοινωνιών όλων των χωρών. Αυτά τα φαινόμενα είναι η εκμετάλλευση της εργασίας και η εμπορία των ανθρωπίνων οργάνων. Πολλές φορές αυτή η εμπορία οργάνων έχει θύματά της τα παιδιά. Πρέπει αυτό να το τονίσουμε. Είναι, επίσης, η σεξουαλική κακοποίηση, η εκμετάλλευση παιδιών και η πορνογραφία με πρωταγωνιστές πάλι παιδιά.

Αυτά τα φαινόμενα, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα τείνουν να προσλάβουν διαστάσεις μιας διεθνούς σύγχρονης μάστιγας. Θα έλεγα, όπως θα λέγατε λίγοι, ότι εμφανίζουν χαρακτηριστικά ενός οργανωμένου εγκλήματος. Δεν είναι απλώς συμπτώματα που συναντούμε μεμονωμένα. Τα βλέπουμε και τα αντιμετωπίζουμε ως μία κατάσταση που έχει ένα γενικευμένο και οργανωμένο χαρακτήρα. Γι' αυτό ακριβώς όλοι θα πρέπει να είμαστε ευαίσθητοι, όπως είμαστε, για να αντιμετωπίσουμε αυτά τα φαινόμενα.

Με το παρόν σχέδιο νόμου, λοιπόν, επιχειρείται η εναρμόνιση των διατάξεων της ελληνικής νομοθεσίας προς το περιεχόμενο του Πρωτοκόλλου, το οποίο συζητάμε, με ρυθμίσεις νομοθετικές, με ρυθμίσεις που συμπορεύονται με τη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Συμπορεύονται, επίσης, με την ευρωπαϊκή Σύμβαση για την άσκηση των Δικαιωμάτων του Παιδιού, καθώς και με την απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας.

Θα μου επιτρέψετε εδώ να κάνω μία παρένθεση, γιατί πολλές ιδεολογικές ή νομοτικές συζητήσεις στο παρελθόν δεν γίνονταν από τη Βουλή. Όπως είπα προηγουμένως, σκοπός της δικαιοσύνης είναι και ο παιδευτικός της ρόλος. Πιστεύω ότι αυτός ο σκοπός της δικαιοσύνης υλοποιείται σε πολύ μεγάλο βαθμό με το σχέδιο νόμου που σήμερα σας παρουσιάζουμε.

Επιχειρούμε δηλαδή, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, πρώτοι απ' όλα τα ευρωπαϊκά κράτη με την κύρωση του Πρωτοκόλλου να παρουσιάσουμε στην κοινή γνώμη τον παιδευτικό ρόλο που οφείλει να αναλάβει το κάθε Υπουργείο Δικαιοσύνης. Συγκεκριμένα, επιχειρούμε να διαμορφώσουμε μια στρατηγική αντίληψη, με σκοπό την παρέμβαση του Υπουργείου Δικαιοσύνης σε περιπτώσεις ευρύτερου ενδιαφέροντος που θα έχουν μια τριπλή διάσταση: Διάσταση ηθική, θεσμική και πολιτικοκοινωνική.

Αυτή η στρατηγική πρέπει να στηρίζεται στην αντίληψη ότι η δικαιοσύνη αποτελεί τη σύνθεση δύο αυτοτελών παραγόντων:

Του ιδεαλιστικού παράγοντα –και δεν πρέπει να το ξεχνάμε– και του πραγματιστικού παράγοντα.

Η σύνθεση, λοιπόν, και η εναρμόνιση των δύο αυτών στοιχείων, αλλά και των επιμέρους παραγόντων μας οδηγεί στη σύγχρονη αντίληψη ότι η δικαιοσύνη, εκτός από αρετή –είναι η μεγαλύτερη αρετή κάθε πολιτείας, κάθε λαού και κάθε πολιτισμού– έχει μέσα της το σπέρμα της κοινωνικής λειτουργίας. Δηλαδή είναι και κοινωνική υπόθεση.

Θα ήθελα να χρησιμοποιήσω έναν αγαπημένο μου συγγραφέα, που πολλές φορές εδώ τον έχω αναφέρει, τον Ρολς. Ο Ρολς μιλάει για ακριβοδικία. Αυτή η λέξη εμπεριέχει οπωσδήποτε το στοιχείο της κοινωνικής διάστασης που πρέπει να έχει η δικαιοσύνη.

Η δικαιοσύνη, λοιπόν, ήταν και παραμένει σε όλες τις εποχές μία αυθύπαρκτη αξία και ήταν μια αυτοτελής, αυτοδύναμη και αυθύπαρκτη λειτουργία. Ήταν μια αυτοτελής, θα την έλεγα, αποστολή. Μία αποστολή που στηρίζονταν και στηρίζε τον άνθρωπο και στηρίζει πάντοτε στοιχεία ανθρώπινα.

Η δικαιοσύνη, επίσης, είναι μια λειτουργία απόλυτα πνευματική και είναι μια λειτουργία ηθική. Και ακριβώς επειδή οι κανόνες δικαίου ρυθμίζουν ανθρώπινες σχέσεις και βιοτικά φαινόμενα, λύνουν γεγονότα της καθημερινής πρακτικής ζωής, τα ιδεολογικά πρότυπα που ενυπάρχουν σ' αυτούς τους κανόνες, οι αρχές και οι θεσμοί του δικαίου συστήματος, οφείλουν να έχουν τον αναγκαίο παιδευτικό και παραδειγματικό χαρακτήρα καθώς και την αναγκαία κοινωνική ανταπόκριση και την αναγκαία κοινωνική προσαρμογή.

Σ' αυτήν, λοιπόν, τη βάση πρέπει να αντιμετωπίσουμε τη φιλοσοφία και την παιδευτική αξία της δικαιοσύνης. Πιο ειδικά, κάθε δικαϊκό σύστημα που είναι προορισμένο να ρυθμίζει ανθρώπινες σχέσεις, είναι υποχρεωμένο να έχει ως θεμελιακή αρχή έναν ανθρωποκεντρικό κόσμο. Το επόμενο βήμα είναι ο μετασχηματισμός συγκεκριμένων ιδεών, αρχών και θέσεων σε νομικές ρυθμίσεις, σε κανόνες δικαίου. Οι ρυθμίσεις αυτές, όμως, οφείλουν να έχουν πάντοτε και ανθρώπινο χαρακτήρα και κοινωνικό χαρακτήρα. Έτσι διαμορφώνεται και η στενή διαλεκτική σχέση μεταξύ του ανθρώπου και της κοινωνίας, μεταξύ δικαιοσύνης και κοινωνίας. Η σχέση αυτή χρονολογείται από παλιά. Εγώ θα έλεγα ότι είναι ίσως βασισμένη στην περίφημη ηθική του Καντ, αλλά είναι επίσης βασισμένη στο πνεύμα του νόμου, όπως αυτό διατυπώθηκε από τον Μοντεσκιέ.

Αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η οικοδόμηση αρμονικής σχέσης δικαιοσύνης και κοινωνίας αποτελεί τον πυρήνα της παιδευτικής λειτουργίας της δικαιοσύνης. Μια τέτοια δικαιοσύνη, με παιδευτικό και κοινωνικό χαρακτήρα, έχουμε την υποχρέωση όλοι μας να υπηρετήσουμε. Έχουμε υποχρέωση όλοι μας να στηρίξουμε και να προωθήσουμε, για να εξασφαλίσουμε έναν αρμονικό συνδυασμό μεταξύ ηθικών αρχών απέναντι στη ρευστότητα του τόπου, του χρόνου, της παγκοσμιοποίησης μέσα στην οποία ζουν οι σημερινές κοινωνίες. Συγχρόνως για να χτίσουμε αυτούς τους θεσμούς δικαίου που θα πρέπει να βρίσκονται σε μια κοινωνική ευταξία, θα πρέπει να ακολουθήσουμε τους κανόνες τους οποίους προηγούμενώς σας ανέφερα.

Κυρίες και κύριοι, η παιδευτική αξία της δικαιοσύνης έχει σκοπό όχι μόνο στη διαπαιδαγώγηση, τον διδασκισμό, την ηθιολογική και γενικά την πατερναλιστική προσέγγιση. Ούτε βασίζεται απλά σε μια θεωρητική φιλοσοφία με ενδιαιτούμενες αλλά απόμακρες απόψεις από την κοινωνία. Και βέβαια η παιδευτική αξία της δικαιοσύνης δεν θα πρέπει να έχει το χαρακτήρα του κολάζ ή του τιμωρώ για να υπερασπιστεί κατεστημένες απόψεις και να υπερασπιστεί την παλιά έννομη τάξη. Ο παιδευτικός ρόλος της δικαιοσύνης θα πρέπει να συμβάλει στο σύγχρονο προβληματισμό, στο διάλογο και στην ευρύτερη διαπλαστική επιδίωξη της πολιτείας και της κοινωνίας. Όχι μόνο δεν θα διαιρέσει, αλλά θα μπορεί να οδηγήσει στην ενδυνάμωση της κοινωνικής αλληλεγγύης και θα μπορεί να οδηγήσει σ' ένα καινούργιο δημόσιο ήθος.

Θα λέγαμε κοντολογίς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως η παιδευτική αξία της δικαιοσύνης είναι αυτόνομη ως ιδέα, αλλά και ταυτισμένη με την ύψιστη κοινωνική αρετή. Σήμερα δε, επι-

φέρει μια ισορροπία σε μια δύσκολη εποχή σε μια εποχή που είναι αναγκαία η διασφάλιση και η προστασία και των ατομικών και των συλλογικών δικαιωμάτων.

Ο παιδευτικός, λοιπόν, ρόλος του Υπουργείου Δικαιοσύνης πρέπει να θέτει προς συζήτηση ηθικά διλήμματα μείζονος σημασίας. Πρέπει επίσης να οδηγήσει στην αλληλεγγύη των πολιτών και στην ενδυνάμωση των κοινωνικών δεσμών αλλά και των κοινωνικών αξιών, στο ακριβώς αντίθετο δηλαδή αποτέλεσμα των αντιλήψεων της αυθαιρεσίας του δικαίου του ισχυρότερου και του νόμου των θηρίων της ζούγκλας.

Το σημερινό νομοσχέδιο, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κινείται σε αυτήν τη λογική, στη λογική που χαράξαμε στο Υπουργείο Παιδείας, στη λογική του παιδευτικού του ρόλου.

Θα σας παραθέσω τώρα ορισμένες ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, που υπογραμμίζουν ακριβώς το ρόλο. Βασικά σημεία των ρυθμίσεων του σχεδίου νόμου μεταξύ των άλλων αποτελούν τα εξής:

Πρώτον, η αναμόρφωση του αδικήματος της παιδικής πορνογραφίας. Με το νομοσχέδιο κολάζεται ο δράστης και όταν ο σκοπός του δεν είναι η αποκόμιση του κέρδους. Ο σκοπός βέβαια αυτός παραμένει και ως ιδιαίτερα επιβαρυντική περίπτωση.

Συγχρόνως με το παρόν σχέδιο νόμου προσδιορίζεται ως τιμωρητέο υλικό παιδικής πορνογραφίας η αναπαράσταση, η πραγματική ή εικονική αποτύπωση ηλεκτρονικού ή άλλου φορέα και κατ' αρχάς του σώματος ή μέρος του σώματος του ανήλικου με τρόπο που προδήλως προκαλεί γενετήσια διεγερση, αλλά και κατά δεύτερον πραγματικής ή εικονικής σεαλγούς πράξης.

Δεύτερον, με το νομοσχέδιο προβλέπεται ο αυτεπάγγελτος διορισμός συνηγόρου σε ανήλικα θύματα. Και είναι σημαντικό αυτό, ιδίως για τις πιο αδύναμες κοινωνικές ομάδες, όπου συνήθως τα ανήλικα θύματα είναι αδύναμα οικονομικά. Έρχεται λοιπόν η πολιτεία σήμερα κυρώνοντας αυτό το πρωτόκολλο να στηρίξει κοινωνικά αυτές τις αδύναμες κοινωνικές ομάδες, όπως είναι τα κακοποιημένα παιδιά.

Τρίτον, λαμβάνεται πρόνοια για τη σύμπραξη κατά την ανάκριση παιδοψυχολόγου ή παιδοψυχιάτρου. Η αυτή ιατρική στήριξη έχει και κοινωνική σημασία, όπως άλλωστε έχει όλο το νομοσχέδιο.

Τέταρτον, καταχωρείται η κατάθεση του ανήλικου θύματος σε ηλεκτρονικό μέσο.

Πέμπτον, λαμβάνεται μέριμνα ώστε να υπάρξει αποφυγή εμφάνισης του ανήλικου θύματος στα ακροατήρια. Και αυτή η αρχή, η γραμμή είναι εύλογη, για να μην υφίστανται όλη την ταλαιπωρία και τη δεύτερη κακοποίηση το ανήλικο κακοποιημένο παιδί.

Έκτον, προβλέπεται η ψυχοδιαγνωστική εξέταση και θεραπεία ανήλικου θύματος και του δράστη των συγκεκριμένων εγκλημάτων.

Έβδομον, απαγορεύεται η δημοσίευση περιστατικών που μπορεί να οδηγήσουν στην εξακρίβωση της ταυτότητας του ανήλικου θύματος.

Όγδοο, εισάγεται η αναστολή της παραγραφής όχι μόνο καθ' όλη τη διάρκεια της ανηλικότητας, αλλά και μετά την ενηλικίωση του θύματος επί τρία έτη για τα κακοουργήματα και επί ένα έτος για τα πλημμελήματα.

Ένατον, γίνεται υποχρεωτική η εφαρμογή των ελληνικών ποινικών νόμων για τα εγκλήματα παιδικής πορνογραφίας και της διενέργειας ταξιδιών και τέλεσης συνουσίας ή άλλων σεαλγών πράξεων σε βάρος του ανήλικου που διαπράττονται από ημεδαπούς αλλά και από αλλοδαπούς. Το φαινόμενο αυτό είναι γνωστό και διαδεδομένο ευρύτατα με τις λέξεις «σεξουαλικός τουρισμός».

Δέκατον, καθιερώνεται πεδίο ευθύνης νομικών προσώπων με βαρύτατες κυρώσεις.

Ενδέκατον, προβλέπεται η σύντομη εκδίκαση υποθέσεων σε όλους τους βαθμούς δικαιοδοσίας για τις συγκεκριμένες πράξεις. Ο χρόνος αυτός δεν μπορεί να υπερβεί τη διετία από την τέλεση της διαπιστώσεώς τους. Η τελευταία διαπίστωση είναι

και μία υπογράμμιση πάνω στη βραδύτητα που αντιμετωπίζονται οι δίκες, μία υπογράμμιση ότι για αυτά τα ιδιαίτερα αδικήματα, κατ' εξαίρεση τουλάχιστον για ένα χρονικό διάστημα, δεν θα υπάρχει αυτός ο περιορισμός και γρήγορα θα μπορεί να δικαστεί έτσι ώστε να βρει το δίκαιο και να ηρεμήσουν τα πράγματα.

Αγαπητές κυρίες, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, ανέφερα ορισμένες ρυθμίσεις τις οποίες προβλέπει το νομοσχέδιο. Για να γίνουν όμως αυτές οι τροποποιήσεις, γίνονται σοβαρές και σημαντικές παρεμβάσεις και στον Κώδικα Ποινικού Δικαίου και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Επίσης είναι σημαντικό, γιατί καθιερώνεται και διοικητική ευθύνη πέραν της ευθύνης των φυσικών προσώπων ή εκπροσώπων των αρμοδίων οργάνων. Γίνονται επίσης παρεμβάσεις και τροποποιήσεις των νόμων για παροχή νομικής βοήθειας στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Όλα αυτά τα αναφέρω, διότι παρ' όλο που είναι μία απλή κύρωση ενός απλού πρωτοκόλλου, ωστόσο έχουμε μία ευρύτερη παρέμβαση, μία σημαντική παρέμβαση σε πολλά ζητήματα τα οποία αφορούν ένα αντικείμενο ιδιαίτερα ευαίσθητο και ιδιαίτερα κρίσιμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου αποτελεί αυτό καθ' αυτό ένα ισχυρό μήνυμα προς την κοινωνία. Έχουμε χρέος να στέλνουμε τέτοια μηνύματα απέναντι στην κοινωνία και απέναντι σ' όλους εκείνους οι οποίοι πάνε από θέση ισχύος να εκμεταλλευθούν ορισμένες αδύναμες κοινωνικές ομάδες. Έχουμε ένα χρέος απέναντι στα παιδιά και απέναντι σ' αυτές τις ομάδες. Πρέπει να τους πούμε ότι η ελληνική Βουλή, η ελληνική πολιτική εξουσία είναι εδώ και ότι τέτοια περιστατικά και περιπτώσεις θα τα αντιμετωπίσει με τη δέουσα σοβαρότητα, με τη δέουσα αποτελεσματικότητα και με την αυστηρότητα εκεί που χρειάζεται έτσι ώστε ο κάθε εγκληματίας να καταλάβει ότι η ελληνική πολιτεία δεν παίζει μ' αυτά τα ζητήματα. Θα εφαρμόσει το νόμο, όσο σκληρός, όσο δυσάρεστος και αν είναι διότι πράγματι θέλουμε να επιβάλλουμε μία καινούργια δικαιοσύνη και να έχουμε μία καινούργια κοινωνία, μία κοινωνία η οποία θα διαχέεται και από το κοινωνικό και από το παιδευτικό της στοιχείο.

Ευχαριστώ πολύ που μ' ακούσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε σήμερα την Κύρωση του Προαιρετικού πρωτοκόλλου της Διεθνούς Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Η συγκυρία είναι πράγματι λυπηρή, γιατί έδω έχουμε την προσπάθεια του κόσμου να καταστήσει σαφές ότι τα ασφαλιστικά του δικαιώματα πρέπει να προστατευθούν. Ο κόσμος είναι στους δρόμους. Θα ήταν πολύ καλύτερο να γινόταν η συζήτηση με γεμάτα έδρανα για ένα τόσο σοβαρό ζήτημα που έχει να κάνει με την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία και με την τερατώδη συμπεριφορά κάποιων ανθρώπων οι οποίοι είναι πάσχοντες και οι οποίοι δημιουργούν τόσα προβλήματα και τόσο άγχος στην κοινωνία.

Είναι απίστευτο –κι εδώ θα ήθελα να επικεντρωθώ– αυτό που γίνεται στο internet. Ο κάθε νεαρός μπορεί άνετα να ανοίξει την κάθε ιστοσελίδα και να δει δωρεάν σκηνές και αποσπάσματα ταινιών ακόμα και βασανισμού νεαρών γυναικών. Εκτός δηλαδή από την ιστορία με την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία, υπάρχει ένα ευρύτερο ζήτημα. Έχουν γίνει και σχετικές ερωτήσεις στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο Πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. έχει υποβάλει ήδη πέντε ερωτήσεις στην Ευρωβουλή και είναι πολύ λυπηρό το ότι η απάντηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνίσταται σε ευχολόγια. Υπάρχουν εκτενέστερες απαντήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις ερωτήσεις του Γιώργου Καρατζαφέρη, οι οποίες επικεντρώνονται μόνο στη διατύπωση ευχών. Διακρίνει κανείς μία ατολμία στο να προχωρήσει μία οντότητα όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, που εκπροσωπεί είκοσι επτά κράτη-μέλη, ώστε να δώσει επιτέλους μία λύση σ'

ένα ζήτημα που ταλαιπωρεί την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση και μάλιστα χώρες που δεν είναι ιδιαίτερα αναπτυγμένες.

Εγώ απλώς διερωτώμαι γιατί η Ελλάδα δεν μπαίνει στην πρωτοπορία αυτών των ποινικών κυρώσεων κατά όλων εκείνων που διακινούν εικόνες και αποσπάσματα ταινιών εξευτελισμού ανθρώπων στο internet. Πραγματικά, θα μπορούσε να αποδειχθεί μία μεγάλη και ιστορική πρωτοβουλία, κύριε Υπουργέ, να μπει η Ελλάδα στην πρωτοπορία για μία παραδειγματική και εξοντωτική τιμωρία των πορνογράφων –επαναλαμβάνω– μέσω του διαδικτύου. Είναι ένα ζωντανό «φροντιστήριο» για ανθρώπους οι οποίοι μπορούν να το ανοίξουν χωρίς τον έλεγχο των γονιών τους. Μιλάμε για μικρά παιδιά τα οποία μπορούν ανά πάσα στιγμή να μπουν στο internet και να δουν απίστευτα πράγματα μέσω των λεγόμενων free galleries, των δωρεάν σκηνών και αποσπασμάτων ταινιών.

Νομίζω ότι υπάρχουν τέσσερα βασικά ζητήματα: πώς θα υπάρχουν αυστηρές και άμεσες ποινές, πώς θα προστατευθεί η ψυχική ισορροπία των παιδιών που καθίστανται θύματα μιας κτηνώδους συμπεριφοράς, πώς δεν θα επαναληφθούν αυτά τα εγκλήματα από τους ήδη καταδικασθέντες και πώς θα εξαλειφθεί η παιδική πορνογραφία και τα αίτια της.

Εγώ διερωτώμαι: Αλήθεια, δεν ξέρουμε ποιοι είναι όλοι αυτοί που πλουτίζουν και προωθούν την παιδική πορνογραφία; Δεν μπορούμε να τους εντοπίσουμε και να τους τιμωρήσουμε παραδειγματικά, με αυστηροποίηση των ποινών, με ακόμα πιο αυστηρές ποινές; Μιλάμε συνολικά για πάνω από ένα εκατομμύριο παιδιά κάθε χρόνο, που παγκοσμίως κατευθύνονται στην πορνεία. Ξέρουμε ότι είναι η τρίτη μεγαλύτερη παράνομη «βιομηχανία» στον κόσμο, μετά τη βιομηχανία των ναρκωτικών και εκείνη της εμπορίας των όπλων.

Διερωτάται κανείς –νομίζω ότι είναι εύλογο– γιατί δεν υπάρχουν αυστηρές κυρώσεις ακόμα και για εκείνες τις χώρες που αποκομίζουν τεράστια οικονομικά οφέλη από το σεξουαλικό τουρισμό. Νομίζω ότι γενικά οι νομικές πτυχές καλύφθηκαν υπερεπαρκώς από όλους τους ομιλητές. Πέρα, όμως, από τις νομικές λεπτομέρειες, ο κόσμος και ιδίως οι γονείς νομίζω ότι ζητούν να μάθουν εάν η αστυνόμευση είναι επαρκής. Εγώ ως γονιός αναρωτιέμαι: Μετά από αυτή την ψήφιση του σχεδίου νόμου και την κύρωση αυτού του προαιρετικού πρωτοκόλλου θα νιώθω πιο ασφαλής, όταν τα παιδιά μου θα εκτός του σπιτιού; Εάν επισυμβεί, ο μη γένοιτο, το αδικήμα, θα υπάρξει άμεση απόδοση δικαιοσύνης και παραδειγματική τιμωρία, ώστε να πάρουν οι επίδοξοι πορνογράφοι και βιαστές το μήνυμα ότι τέτοιου είδους πραγματικά εμετικά εγκλήματα τιμωρούνται αμέσως; Γίνεται με το σχέδιο νόμου και την κύρωση αυτού του προαιρετικού πρωτοκόλλου πιο ευέλικτη η απονομή της δικαιοσύνης και ακαριαία η τιμωρία; Αυτό νομίζω ότι περιμένει να ακούσει ο κόσμος. Έτσι, πριν σπεύσουμε να κάνουμε πράξη όλη αυτή την –και οργουελιανή στην κυριολεξία– τοποθέτηση καμερών παντού, κάτι που φυσικά υλοποιεί αυτόν τον εφιάλτη του Μεγάλου Αδελφού, είναι απαραίτητο, νομίζω, να διασφαλίσουμε την επαρκή αστυνόμευση. Έχω ακούσει συνδικαλιστές της Αστυνομίας να λένε δημοσίως ότι στο τρίγωνο Κολωνάκι-Ομόνοια-Σύνταγμα υπάρχουν περισσότεροι αστυνομικοί απ' ό,τι υπάρχουν σε όλη την Πελοπόννησο. Είναι απίστευτο αυτό που συμβαίνει. Όταν λέμε ότι θα μπουν κάμερες στις παιδικές χαρές, έχουμε σκεφθεί ότι θα ήταν απείρως προσφορότερο να υπάρξει πρόσληψη επιστατών, οι οποίοι να παρακολουθούν το τι συμβαίνει, παρά να μπουν κάμερες, οι οποίες θα καταγράφουν τα πάντα; Είναι μια αντιδημοκρατική, είναι μια αυταρχική τακτική η τοποθέτηση καμερών και φέρνει τον εφιάλτη τον οποίο περιέγραψε ο Όργουελ πιο κοντά.

Χρειάζεται, νομίζω, αναδιάρθρωση στην αστυνόμευση, αξιοπρεπείς αμοιβές για τους αστυνομικούς –είναι συναφές αυτό το θέμα. Έχουμε πει πολλές φορές ότι αστυνομικός δεν γίνεται ο γιος του μεγαλοεφοπλιστή, δεν γίνεται ο γιος του μεγαλοβιομηχάνου. Γίνονται απλά παιδιά του λαού.

Χρειάζεται, όμως, και εμπέδωση του αισθήματος ασφάλειας στον κόσμο. Είναι θετικό ότι το πρωτόκολλο προστατεύει τα άτομα ως τα δεκαοκτώ τους χρόνια. Η κ. Νικολαΐδου από το Κ.Κ.Ε. είπε: «Μετά τα δεκαοκτώ χρόνια τι γίνεται;». Μέχρι τα

δεκαοκτώ χρόνια, εντάξει. Γενικώς υπάρχει ατιμωρησία, άτολμα μέτρα και δεν ξεριζώνονται τα αίτια της παιδικής πορνείας.

Και μόνο το γεγονός, κύριε Υπουργέ, ότι μιλάμε για προαιρετικό πρωτόκολλο, σημαίνει ότι κάποια κράτη, κάποιοι ίσως επιλέξουν να το υιοθετήσουν, άρα κάποιες χώρες θα μείνουν εκτός του πεδίου εφαρμογής αυτού του προαιρετικού πρωτοκόλλου, κάτι που ασφαλώς νομίζω ότι θα χαροποιήσει ιδιαίτερα τους πορνογράφους, τους βιαστές των παιδιών και όσους εκμεταλλεύονται αυτό το χυδαίο κύκλωμα.

Διερωτάται κανείς κατόπιν όλων αυτών, αφού μιλάμε για προαιρετικό πρωτόκολλο, τι νόημα έχει το άρθρο 6 περί διακρατικής συνεργασίας. Εάν κάποια χώρα επιλέξει να μην το κυρώσει: Υπάγεται σε αυτήν τη διακρατική συνεργασία; Ο σεξουαλικός τουρισμός παραμένει ατιμώρητος. Δυστυχώς, όμως, αυτό που είναι το χειρότερο, είναι πως εμπεδώνεται στον κόσμο το αίσθημα της ατιμωρησίας για όλα αυτά τα ανθρωπόμορφα κτήνη, που πλουτίζουν στην πλάτη των παιδιών και ικανοποιούν τις διεστραμμένες ορέξεις τους. Εάν δεν μπορούν οργανωμένες και δημοκρατικές κοινωνίες, όπως η δική μας, και οντότητες, όπως η Ευρωπαϊκή Ένωση, να προστατεύσουν τα παιδιά του πολίτη, νομίζω ότι η απογοήτευση του κόσμου γίνεται ακόμη μεγαλύτερη και το αίσθημα της ανημπόριας και της κρατικής ανικανότητας δηλητηριάζει την κοινωνία. Είναι αποδοχή ήττας και χρεοκοπίας απέναντι σε οργανωμένα συμφέροντα, που αισθάνονται τόσο ισχυρά, ώστε να ζουν και να δρουν ανενόχλητα, να κάνουν ό,τι θέλουν και όποτε θέλουν, απλώς παρακολουθώντας όλους εμάς να συζητάμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παναγιώτοπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, μια και ημέρα συζήτησης ενός τόσο σημαντικού νομοσχεδίου συμπίπτει με τη γενική απεργία που έχει κηρυχθεί και έγινε σχετική νύξη από προλαλήσαντες συναδέλφους, θέλω να διευκρινίσω με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο ότι η Νέα Δημοκρατία δεν είναι απέναντι στον κόσμο της εργασίας. Η Νέα Δημοκρατία είναι ένα κόμμα το οποίο ψηφίζεται και προέρχεται από τον κόσμο της εργασίας. Η πολιτική μας δεν σχεδιάζεται και δεν εφαρμόζεται ερήμην των εργαζομένων. Απλώς ισχύει το αυτονόητο: έχουμε αναλάβει ένα βαρύ φορτίο είκοσι ετών για πράγματα που δεν έγιναν επί των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Έχουμε αναλάβει το φορτίο και τη σοβαρή αποστολή να θωρακίσουμε το ασφαλιστικό μέλλον και τα κοινωνικά δικαιώματα των επομένων και μεθεπομένων γενεών. Παρακολουθούμε, λοιπόν, με προσοχή και τις κινητοποιήσεις, λαμβάνουμε το μήνυμα και των κινητοποιήσεων. Τους ακούμε όλους, αλλά η χώρα πρέπει να κυβερνηθεί. Δεν επιζητούμε την αντιπαλότητα, επιζητούμε το διάλογο. Δεν επιζητούμε αντιπάλους, επιζητούμε συνδιαμορφωτές της πολιτικής μας. Απορρίπτουμε το μηδενισμό και απορρίπτουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτούς που τοποθετούνται απέναντι στις προκλήσεις του μέλλοντος εντελώς αρνητικά.

Η Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να προχωρήσει. Όπως σας είπα, αναζητεί συνδιαμορφωτές της πολιτικής, επιζητεί διάλογο με όλες τις πλευρές, αλλά οπωσδήποτε απορρίπτει το μηδενισμό, τις πολιτικές και τις προτάσεις πολιτικής ρήξης.

Το σημερινό νομοσχέδιο είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο. Και επιτρέψτε μου να πω ότι δείχνει και την πολιτική φιλοσοφία της Κυβέρνησης αλλά και την πολιτική πρόθεση και βούληση της σημερινής πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, την οποία θέλω να συγχαρώ για την εν γένει πολιτική φιλοσοφία με την οποία αντιμετωπίζει το καθήκον και το έργο της.

Θέλω να σημειώσω ότι ο σημερινός Υπουργός Δικαιοσύνης είναι από τους λίγους εκείνους στην πολιτική -και οφείλουμε να του το αναγνωρίσουμε- που μαζί με το διαχειριστικό λόγο τον οποίο είμαστε όλοι υποχρεωμένοι να εκφέρουμε και να διατυπώνουμε, αντιμετωπίζοντας τα καθημερινά προβλήματα, προ-

ντίζει πάντοτε να δίνει ιδεολογικό και πολιτικό περιεχόμενο στο λόγο και τον αντίλογο που διατυπώνει. Κάνει πάντα την αναγωγή από το ειδικό στο γενικό, αναφερόμενος σε συστήματα ιδεών, αξιών και σε χώρους πολιτικών απόψεων και αυτό είναι σημαντικό. Ελπίζω τα επόμενα χρόνια να μην είναι είδος ουσιώδεις εν ανεπαρκεία στο χώρο του Κοινοβουλίου και της πολιτικής.

Έχουμε, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο που έχει δύο σκέλη πολύ σημαντικά. Και επιτρέψτε μου να σας εκφράσω και τον καημό μου τον προσωπικό μετά από σχεδόν δυόμισι δεκαετίες υπηρεσίας στη μαχόμενη δημοσιογραφία και στην ποινική δικηγορία: θεωρώ ότι είναι ένα νομοσχέδιο-σταθμός. Θα μπορούσε να σταματήσει το νομοσχέδιο αυτό στο πρώτο μέρος του, δηλαδή θα μπορούσε να σταματήσει στην εναρμόνιση της νομοθεσίας της Ελλάδος, της ελληνικής εννόμου τάξεως προς τις διατάξεις του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και να πει, φτάνει, το κάνω, τελείωσα. Υπάρχει όμως ένα δεύτερο μέρος το οποίο είναι, θα έλεγα, ακόμη σημαντικότερο, με το οποίο τροποποιούνται άμεσα οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ώστε στην καθημερινή διαδικασία εφαρμογής της εννόμου τάξεως να έχει άμεση ανταπόκριση η εναρμόνιση της Ελλάδος με το Προαιρετικό Πρωτόκολλο της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Να μη μένει ένα κενό γράμμα, να μη μένει μια διακηρυκτική πρόθεση, αλλά να ενσωματώνεται στην καθημερινή διαδικασία εφαρμογής του δικαίου.

Αυτό το οποίο νομίζω ότι ξεφεύγει λίγο της προσοχής μας είναι η έκταση που έχει πάρει σήμερα το φαινόμενο όχι μόνον στο σύγχρονο κόσμο. Αυτό το ξεροχάει. Άκουσα με πολλή προσοχή τους συναδέλφους είτε παρακολουθώντας τη διαδικασία εντός της Αιθούσης είτε από το κλειστό κύκλωμα στο γραφείο μου δίπλα, να αναφέρονται σε χώρες οι οποίες έχουν γίνει κέντρα σεξουαλικού τουρισμού. Δεν είναι μόνον η Ταϊλάνδη, είναι και αρκετές χώρες του πρώην υπαρκτού σοσιαλισμού και του νυν υπαρκτού σοσιαλισμού.

Δεν θέλω να κάνω συγκεκριμένες αναφορές, αλλά το γνωρίζετε όλοι. Είναι χώρες και της Λατινικής Αμερικής, αλλά και χώρες που βρίσκονται και εγγύτερα ημών.

Πέραν αυτού, όμως, αυτό που έχει σημασία είναι να κατανοήσουμε τις πραγματικές διαστάσεις του προβλήματος. Σας διαβεβαιώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και το απέδειξαν και τα όσα είπα στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής κατά την ακρόαση των εκπροσώπων των φορέων ο εκπρόσωπος του «Χαμόγελου του Παιδιού» κ. Γιαννόπουλος, αλλά και άλλοι από άλλους κοινωνικούς φορείς και μη κυβερνητικές οργανώσεις- το φαινόμενο δεν είναι περιορισμένο ούτε στην ελληνική κοινωνία. Δυστυχώς μιλάμε για ένα φαινόμενο αρκετά γνώριμο στην ελληνική κοινωνία, το οποίο δεν ομολογείται συνήθως, δεν καταγγέλλεται συνήθως, διότι δυστυχώς -και το δείχνουν οι έρευνες- σε πολύ μεγάλο ποσοστό γίνεται μέσα στα όρια της ελληνικής οικογένειας.

Το φαινόμενο αυτό είναι απάνθρωπο, είναι φαινόμενο το οποίο μπορεί σε πρώτη φάση να μην εκτελεί, να μην αφαιρεί τη ζωή, να μη σκοτώνει το ανθρώπινο σώμα, αλλά στην ουσία το σκοτώνει και του αφαιρεί την πνοή στο διηνεκές. Όλες οι ιατρικές έρευνες δείχνουν ότι τα ανήλικα παιδιά, τα οποία έχουν υποστεί είτε έντονη σεξουαλική παρενόχληση είτε βιασμό είτε θύματα παιδεραστίας και παιδοφιλίας είτε έχουν πέσει θύματα διακίνησης παιδικού πορνογραφικού υλικού, οι πληγές, που δέχονται στο σώμα και την ψυχή τους, είναι πληγές ανεξίτηλες.

Επιπλέον -και σωστά ειπώθηκε από τους αγορητές συναδέλφους όλων των πλευρών του ελληνικού Κοινοβουλίου- φαίνεται ότι όλες οι πονές, που επιβάλλονται από την έννομη τάξη στα πλαίσια του δικαίου μας πολιτισμού στους δράστες, δεν έχουν αποτέλεσμα. Διότι όντως άκουσα συναδέλφους, προερχόμενους από τη δικηγορία, να λένε ότι κατά τη διάρκεια της έκτισης της ποινής η εικόνα που έχουμε, είναι ότι οι καταδικασμένοι για παιδοφιλία και παιδεραστία είναι από τους πλέον υποδειγματικούς κρατούμενους στο σωφρονιστικό σύστημα. Αυτό δείχνουν οι στατιστικές. Μόλις, όμως, βγουν, με οποιαδή-

ποτε διαδικασία προβλέπεται από το Σωφρονιστικό Κώδικα και από τις κείμενες διατάξεις στην Ελλάδα, επιδίδονται αμέσως, στη συντριπτική τους πλειονότητα, σε επανάληψη του αδικήματος που τους οδήγησε στον εγκλεισμό.

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αυτήν την πραγματικότητα πρέπει να αντιμετωπίσουμε χωρίς προκαταλήψεις και χωρίς ψευδοπροοδευτικές αγκυλώσεις. Η πραγματικά προοδευτική πολιτική είναι αυτή που προστατεύει τα ατομικά δικαιώματα και μάλιστα τα ατομικά δικαιώματα του αδυνάτου και εν προκειμένω του πλέον αδυνάτου, που είναι το ανήλικο παιδί. Σε αυτό πρέπει να είμαστε αμείλικτοι, πρέπει να έχουμε συγκροτημένη πολιτική και να είμαστε και αποτελεσματικοί. Αυτό επιχειρεί το νομοσχέδιο και το επιχειρεί, κινούμενο προς τη σωστή κατεύθυνση. Αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό.

Αυτό που θέλω να τονίσω για μια ακόμα φορά είναι ότι φαίνεται πως και εμείς σε αυτήν την Αίθουσα δεν έχουμε πραγματικά εικόνα της μεγάλης έκτασης του φαινομένου. Αυτή η έκταση γίνεται ακόμα μεγαλύτερη με την τεράστια δυνατότητα που προσφέρει ο κυβερνοχώρος, το διαδίκτυο, στη διακίνηση τέτοιου υλικού, αλλά κυρίως στη διακίνηση μηνυμάτων και πάσης μορφής ερεθισμάτων και προτάσεων, που αποτελούν – επιτρέψτε μου να πω – τις προπαρασκευαστικές πράξεις, για να φθάσουμε στην εκτέλεση του εγκλήματος.

Εδώ θεωρώ ότι υπάρχει ένα μεγάλο κενό, ότι πρέπει να προσέξουμε και να οδηγηθούμε και στην ποινικοποίηση της χρήσης του διαδικτύου για την προετοιμασία συναντήσεων με παιδιά. Είναι κάτι που σωστά το επισημαίνει η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, είναι μια διαδικασία προπαρασκευής, η οποία εμπεριέχει την εκδήλωση της πρόθεσης από την πλευρά του υποψηφίου δράστη και πρέπει να την προσέξουμε εξαιρετικά, διότι, όταν εξελιχθεί και φθάσει στο πέρας της, τότε βρισκόμαστε πολύ κοντά στην εκτέλεση της αδικοπραξίας και τις περισσότερες φορές δεν μπορεί κανείς να την αποφύγει. Το διαδίκτυο είναι ένας χώρος, ο οποίος αναδεικνύεται προνομιακός για τέτοιου είδους διαδικασίες.

Θα πούμε και άλλα πράγματα, συζητώντας επί μέρους επί των άρθρων. Αυτό που έχει σημασία νομίζω, κύριε Υπουργέ, είναι να σας ενθαρρύνουμε απ' αυτό το Βήμα, να προχωρήσετε σε μια διαδικασία στην οποία θα αποδειχθεί ότι η κοινωνία μας διαθέτει τα απαραίτητα ανακλαστικά για να μπορεί να προστατευθεί, να προστατευθούν δημόσια αγαθά και δημόσιες αξίες, τα οποία τα τελευταία χρόνια, απέναντι σε αυτήν τη λαίλαπα, την καταιγίδα του νεοφιλελευθερισμού που μας έχει πλήξει, την έχουν κάποιον να ξεχάσουν. Θα πρέπει να αναζητήσουμε τα νέα σημεία ισορροπίας, σταθμίζοντας τις αξίες του ιδιωτικού και του ατομικού με τις αξίες του δημόσιου και του κοινωνικού.

Χαίρομαι ιδιαίτερα, διότι στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης βρίσκεται ένας Υπουργός, ο οποίος και με το συγγραφικό του έργο και με το κοινοβουλευτικό του έργο, αλλά και με τον πολιτικό του λόγο έχει αποδείξει ότι αναζητεί με μεγάλη ευαισθησία τέτοιου είδους νέα σημεία ισορροπίας σεβόμενος απόλυτα τις αξίες των κοινωνικών δομών που στην Ελλάδα, από ορισμένες πλευρές του πολιτικού φάσματος, κάποιοι τείνουν να ξεχάσουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Καρατζαφέρης.

Κύριε Πρόεδρε, σας ακούν τα δέκα λεπτά;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ίσως και λιγότερα κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Μερικοί μέσα στην Αίθουσα έχω την αίσθηση ότι είναι ΛΑ.Ο.Σ. και δεν το έχουν καταλάβει ακόμη!

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, μέσα στην Αίθουσα προστατεύουμε τα παιδιά από την ασέλγεια. Έξω από την Αίθουσα κάποιοι αγωνίζονται να προστατευθούν από την ασέλγεια των γερόντων, με τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα.

Είναι μεγάλο το θέμα το οποίο άνοιξε αυτές τις ημέρες και με το γεγονός που είχαμε πριν από δυο, τρεις εβδομάδες, αλλά και με το νομοσχέδιο και έχει να κάνει με αυτό που λέμε γενικά ιδιαιτερότητες στην επιλογή συντρόφου. Είναι ένα θέμα που έρχεται από πάρα πολύ μακριά και είναι σίγουρο ότι θα προχωρήσει όσο υπάρχει ανθρωπότητα.

Υπήρχαν πράγματα που πριν από εκατό χρόνια ήταν εντελώς απαγορευτικά στην κοινωνία μας, πράγματα που σήμερα έχουν γίνει όχι μόνο αποδεκτά, αλλά θα έλεγα και σε πάρα πολλές περιπτώσεις και ιδιαίτερα και ίσως έχουν γίνει και διαβατήριο επιτυχίας. Ποιος τολμούσε πριν από εκατό χρόνια να βγει ξεκάθαρα και να δηλώσει την ομοφυλοφιλία του και δεν θα είχε έναν κοινωνικό αποκλεισμό; Σήμερα δεν υφίσταται. Βεβαίως όλοι αναγνωρίζουμε και κανείς δεν ενοχλείται και υπάρχει μια ενιαία δημοκρατική, ανθρώπινη αντιμετώπιση προς εκείνους τους ανθρώπους που έχουν ιδιαιτερότητα στην επιλογή του συντρόφου. Πολύ φοβόμαι όμως ότι προϊόντος του χρόνου, αυτά που σήμερα καταδικάζουμε, αύριο όχι μόνο θα τα ανεχόμαστε, αλλά θα βρεθούμε και στη θέση εκείνη της αναγνωρίσεώς τους.

Κύριε Υπουργέ, ήσασταν προχθές στην Ευρώπη, εγώ είμαι αρκετά χρόνια εκεί, όπως και ο κ. Αϊβαλιώτης, ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, και ήδη σε χώρες της Ευρώπης υπάρχουν νόμιμα λειτουργούντα κόμματα παιδοφιλίας και κτηνοβατών. Κόμμα με σοβαρά ποσοστά στην Ολλανδία, επίσημο κόμμα που έχει αναγνωριστεί από τις αρχές της χώρας, κόμμα που συνδιαλέγεται με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν το έχει αποδεχθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά έχει δεχθεί αλληλογραφία. Όταν γράφουν και δέχονται απάντηση, αυτό σημαίνει τουλάχιστον ένα πρώτο βήμα, αν όχι αναγνώριση, αντιμετώπισης.

Αυτό καταδεικνύει ότι θα πάμε προς αυτήν την κατεύθυνση. Τι μπορούμε να κάνουμε; Να αργοπορήσουμε, να έρθουν αυτά τα πράγματα στη ζωή μας. Και είναι υποχρέωση όλων μας, είναι πράγματα με τα οποία δεν μπορεί να συμφωνεί κανένας νουνεχής, κανένας εχέφρων άνθρωπος. Κι όμως, συρρέουν δίπλα μας. Και, κύριε Υπουργέ, συρρέουν και πολύ κοντά μας. Όχι μόνο δίπλα μας. Ιδιαίτερα κοντά μας. Και ή το προσπερνάμε, για να μην εμπλακούμε σε συζητήσεις και αρνητικές κρίσεις, ή κάνουμε πως δεν το βλέπουμε.

Όταν έγινε το τσουνάμι σε μια χώρα στην οποία πράγματι είναι ανεπτυγμένη η παιδοφιλία, βρέθηκαν πάρα πολλοί ταξιδιώτες αυτού, όπως ακούστηκε στην Αίθουσα, του σεξουαλικού τουρισμού. Και αν ψάχναμε καλύτερα, θα βρίσκαμε και γνωστούς μας που συνέπεσε εκείνη την εποχή να είχαν πάει σ' αυτό το ταξίδι. Και μένω μέχρι εδώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Να προχωρήσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Γείτονα, είναι διαστροφή το να θέλετε να μάθετε περισσότερα επί του θέματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Διαστροφή είναι να μη λέγονται. Στη Βουλή τα λέμε όλα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Όσον αφορά αυτό το οποίο είπε ο προλαλήσας, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να πω και εγώ τα ίδια, σκοντάφτοντας στη μετριοφροσύνη σας. Θεωρούμε ότι είσατε ευπατρίδης της πολιτικής. Εγώ έχω κάθε λόγο να το λέω, γιατί προερχόμθα από τη σχολή του ιδίου ανθρώπου, ο οποίος δίδαξε ήθος, ευπρέπεια, ευνομία, ευταξία και σοβαρότητα εντός και εκτός Αιθούσης και κράτατε, πράγματι, ψηλά τον πήχη της σοβαρότητας και της καλής εργασίας.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευάγγελος Αβέρωφ. Να το λέμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Βεβαίως, κύριε Παναγιωτόπουλε. Είναι τιμή κάποιων εξ ημών που υπήρξαμε μαθητές του Ευάγγελου Αβέρωφ.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, και τα ποσοστά που είδα προχθές στην «ΑΝΑΤΡΟΠΗ», πρώτη φορά καταδεικνύουν Υπουργό Δικαιοσύνης να έχει τέτοια δημοφιλία. Και νομίζω ότι θα πάτε ακόμη ψηλότερα.

Συμφωνούμε με τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Θέλουμε,

όμως, μια περισσότερη αυστηρότητα, κύριε Υπουργέ. Δεν μπορεί να καταδικάζεται ένα χρόνο ο παραγωγός πορνογραφίας, εάν δεν το χρησιμοποιεί για επάγγελμα και για κέρδος. Τι πάει να πει; Από τη στιγμή που έχει χρησιμοποιήσει ένα παιδί ως πρωταγωνιστή μιας τέτοιας ταινίας, έχει ήδη κάνει το έγκλημα. Και το έγκλημα ποιο είναι; Ο τραυματισμός της ψυχής αυτού του παιδιού.

Οι περισσότεροι εξ ημών υπήρξαμε στα νεότερά μας χρόνια ιδιαίτερα ενεργητικοί προς το σκορ αυτό!

Γελάτε, κύριε Παναγιωτόπουλε, γιατί αναγνωρίζετε -πράγματι και εγώ γνωρίζω- ότι υπήρξατε πρωταθλητής κάποτε. Ου γαρ έρχεται μόνο του.

Και γνωρίζουμε ότι τα τραύματα που επιδέχεται μια γυναίκα και βεβαίως ένα παιδί που έχει πέσει θύμα ασέλγειας σε μικρότερη ηλικία είναι τεράστια. Πολύ δύσκολα αυτή η γυναίκα απολαμβάνει ίσως το ωραιότερο αγαθό της ζωής, τον έρωτα. Επομένως μιλάμε για ένα έγκλημα διαρκείας. Δεν είναι έγκλημα στιγμιαίο, κύριε Υπουργέ, ότι έκανε την πράξη επτά με εννιά το βράδυ ο ανάληπτος, ο βάρβαρος, επί μιας κοπέλας ενόρα ετών και τελείωσε εκεί. Είναι διαρκείας το έγκλημα. Η γυναίκα αυτή περπατάει όλη της τη ζωή χωρίς να έχει τη δυνατότητα να απολαύσει αυτό που η φύση έχει δώσει. Άρα, λοιπόν, πρέπει να αντιμετωπίσουμε το δράστη ως έναν εγκληματία με έγκλημα διαρκείας. Δεν είναι στιγμιαίο.

Έχει «πέσει» πολλή σκέψη, έχει «πέσει» πάρα πολύ μελάνι και έχει «πέσει» και πάρα πολύς λόγος στις τηλεοράσεις τις τελευταίες μέρες. Αυστηρή ποινή. Αποκλείεται -ισόβια να φάει, που δεν τρώει- ο παιδερσάκης να μη βγει έξω στα δεκαέξι χρόνια.

Το λέει ο νόμος. Μετά τι θα κάνει; Ομολογήθηκε απ' όλες τις πτέρυγες ότι θα πάει να βρει το πρώτο παιδί που θα συναντήσει μπροστά του. Πώς θα απολογηθούμε εμείς στο γονέα εκείνον που θα πέσει θύμα το δικό του παιδί;

Εάν δεν προλάβουμε, κύριε Υπουργέ, και δεν βρούμε τη σωστή λύση -που υποχρεούμεθα ομονοούντες να βρούμε τη σωστή λύση- η κοινωνία θα προχωρήσει σε αυτοδικία και είναι ό,τι χειρότερο για μία δημοκρατία. Είναι ό,τι χειρότερο να επιτρέψουμε να υπάρξει σπέρμα αυτοδικίας, αλλά ποιος δεν θα δικαιολογήσει έναν πατέρα που έχει μεγαλώσει το παιδί του, όπως μεγαλώσαμε όλοι τα παιδιά μας, με τα ξενύχτια μας, με τις αρρώστιες μας, με τα προβλήματά τους, με την αγάπη, με τον πόνο, με τη στέρηση, με όλα αυτά που συνοδεύουν το μέγα λωμά ενός παιδιού, να έρθει ο πρώτος αλήτης να το τραυματίσει μ' αυτόν τον τρόπο; Πώς, λοιπόν, δεν θα δικαιολογήσουμε εκείνον που θα πάρει την καραμπίνα; Εγώ βεβαίως δεν μπορώ να το συζητήσω, δεν θέλω να το σκεφθώ, δεν επιτρέπεται στη δημοκρατία να επιτρέψουμε να φθάσει κάποιος στην αυτοδικία. Πρέπει, λοιπόν, να προστατεύσουμε τον πατέρα και το παιδί. Πρέπει να βρούμε, λοιπόν, τι κάνει την επόμενη ημέρα.

Εμείς τι σας είπαμε; Να του δώσουμε την ευκαιρία σε κάποια χρόνια να μπορεί να βγει έξω, γιατί όπως είπα και ο αγορητής μας, ο κ. Γεωργιάδης, αλλά και ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, είναι άψογοι κατά τα άλλα. Μήπως, λοιπόν, πρέπει να του δώσουμε τη δυνατότητα να επιλέξει για το υπόλοιπο της ποινής να είναι έξω, λαμβάνοντας όμως μία θεραπευτική αγωγή και να του πούμε: «Η παραμένεις είκοσι πέντε χρόνια μέσα γι' αυτό που έκανες ή βγαίνεις στα πέντε χρόνια, αλλά με μία απαραίτητη φαρμακευτική αγωγή». Την αγωγή θα τη βρουν οι επιστήμονες, δεν είναι δουλειά σας ούτε δουλειά μου. Υπάρχουν επιστήμονες ειδικοί που θα μας πουν ότι «αυτό το πρόγραμμα μπορεί να εξασφαλίσει την αποχή του από την επανάληψη του εγκλήματος». Αλλά, εν πάση περιπτώσει, πρέπει να δούμε τι κάνει την επόμενη ημέρα.

Το έγκλημα της κλοπής, της ληστείας, ακόμα και του φόνου, είναι κάτι το οποίο μπορείς να το αντιμετωπίσεις και να πεις ότι συμβαίνει στις κοινωνίες, συνέβαινε και θα συμβαίνει. Αυτό το έγκλημα, όμως, κατά των παιδιών δεν μπορούμε παρά να το δούμε κατ'άματα. Υπάρχει θέμα και πρέπει να το λύσουμε άπαξ και διά παντός. Τώρα προχωράμε ένα βήμα. Δεν έχουμε ακολουθήσει όλη την πορεία. Θέλω να πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι η Κυβέρνησή σας θα βρει το θάρρος να αντιμετωπίσει το θέμα διεξοδικότερα και όχι με αυτά τα ημίμετρα που, εν πάση περι-

πτώσει, είναι προς αυτήν την κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τις διατυπώσεις ήδη των αγορητών μέχρι στιγμής μπορεί να αντιληφθεί κανείς μία δυσκολία και μία αμηχανία στον τρόπο αντιμετώπισης αυτού του τεράστιου θέματος και θα ακούσατε ότι άλλοι τους περιγράφουν ως τέρατα, άλλοι τους περιγράφουν ως ασθενείς, άλλοι τους περιγράφουν ως διεστραμμένους, άρα λοιπόν ήδη εδώ υπάρχει μία προφανής αμηχανία ως προς τι πρέπει να γίνει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ**.)

Νομίζω ότι ο κύριος Υπουργός στην τοποθέτησή του με αρκετή ενόργεια προσπάθησε να θέσει, επίσης, ορισμένα θεωρητικά διλήμματα στον κόσμο της φιλοσοφίας του δικαίου για την αντιμετώπιση εν γένει όχι μόνο αυτών των περιπτώσεων, αλλά και των σταθμίσεων που πρέπει να γίνονται κάθε φορά, όταν έχουμε να αντιμετωπίσουμε το έγκλημα και όταν πρέπει να χαράξουμε αντιστοίχες πολιτικές.

Εγώ δεν είμαι σε θεωρητικό επίπεδο οπαδός του Ρόουλς, αλλά του Κέλσεν. Εν πάση περιπτώσει, αυτό είναι μια φιλοσοφική διαφωνία. Δεν νομίζω ότι έχει τόσο μεγάλη σημασία. Το μεγάλο πρόβλημα κάθε φορά, όταν έχουμε να αντιμετωπίσουμε τέτοια θέματα, είναι όχι τόσο να συζητήσουμε, κατά την άποψή μου, ποια είναι η φύση του εγκλήματος, αλλά αντίθετα -και εκεί υπάρχει, αν θέλετε, μια θεωρητική διαφωνία πάλι, κύριε Υπουργέ- να προσπαθήσουμε να αντιληφθούμε εάν μπροστά μας έχουμε έναν εγκληματία άνθρωπο.

Δεν ξέρω αν θα υιοθετήσει κανείς τις απόψεις του Λομπρόζο ή του Φέρρι, αλλά πάντως μια θέση κοινωνικής άμυνας, έστω με τη μεταγενέστερη προσέγγιση κοινωνικής αμύνης που υπήρξε, πρέπει να υιοθετηθεί.

Πάλι δεν ξέρω αν έχει μεγάλη σημασία να κάνουμε μια θεωρητική τοποθέτηση πάνω στο ζήτημα των σκοπών της ποινής, αν θα δεχτούμε την ανταπόδοση, αν θα δεχθούμε την άμυνα, αν θα δεχθούμε τη γενική και την ειδική πρόληψη, πάντως το σίγουρο είναι ότι πέρα απ' αυτές τις θεωρητικές προσεγγίσεις, που εγώ δεν υποτιμώ καθόλου την αξία τους, έχει πολύ μεγάλη σημασία η πολιτεία να πάρει μια σαφή και ξεκάθαρη θέση απέναντι σ' ένα σαφές, οξύ και έντονο πρόβλημα.

Το έντονο πρόβλημα είναι ότι πρέπει να προστατεύσουμε την ανηλικότητα, αν θέλετε και με ψυχρό τρόπο, πέρα από μια ρητορεία για την παιδική αθωότητα ή πέρα από τα ανθρωπιά δικαιώματα που ακούστηκαν εδώ μέσα, που κατά τη γνώμη μου δεν έχουν και καμμία ιδιαίτερη σημασία σ' αυτόν το διάλογο εδώ, υπό την έννοια ότι δεν χρειαζόμαστε να προσφύγουμε σε μια θεωρία ανθρωπίνων δικαιωμάτων για να προστατεύσουμε την ανηλικότητα. Δεν μας είναι κάτι τέτοιο αναγκαίο. Και εκτός της θεωρίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η ανηλικότητα προστατεύεται.

Θα έλεγα όμως ότι το μείζον, εν προκειμένω, είναι η αποτελεσματική προστασία. Από εκεί πρέπει να ξεκινήσουμε. Εδώ υπάρχουν δύο ζητήματα, αυτό που θα ονομάζαμε «η ατομική προσέγγιση των προβλημάτων», δηλαδή ο παιδόφιλος, ο σεξουαλικά διεστραμμένος. Αυτό, λοιπόν, είναι ένα ζήτημα.

Το δεύτερο μείζον ζήτημα είναι η δημιουργία μιας αγοράς, η οποία πλέον εκμεταλλεύεται τον συγκεκριμένο ατομικά διεστραμμένο και πουλάει, εμπορεύεται και επομένως ενισχύει, αναπτύσσει και διαφημίζει αυτό το αποτρόπαιο προϊόν.

Στο πρώτο κομμάτι, θα μου επιτρέψετε να πω, πως υποχρεωτικά θεωρώ ότι πρέπει να πάρετε μια θέση, την οποία το νομοσχέδιό σας παίρνει και που είναι η αυστηροποίηση, αν θέλετε, της ποινικής αντιμετώπισης των παιδοφίλων. Εγώ συμφωνώ στην κατεύθυνση αυτή, θεωρώ, όμως, ότι δεν είναι επαρκής, για λόγους που λίγο έως πολύ εξετέθησαν.

Δεν είδα μέσα σ' αυτό το νομοσχέδιο για την αντιμετώπιση

των παιδοφίλων καμμία επαύξηση –εκτός από την επαύξηση του αξιοποιούν- καμμία αυστηροποίηση του τρόπου εκτίσεως των ποινών. Αυτό πια είναι κοινό μυστικό. Είναι κοινό μυστικό στο σύστημα ποινικής δικαιοσύνης.

Τα ισόβια είναι δεκαοκτώ χρόνια, τα δεκαπέντε χρόνια είναι ουσιαστικά πέντε, γιατί έχουμε τα 3/5, γιατί έχουμε τις ημέρες εργασίας, γιατί έχουμε τις άδειες, γιατί έχουμε όλα αυτά στο επίπεδο της εκτίσεως των ποινών. Δεν είδα εδώ ούτε καν τις ρυθμίσεις που ήδη εφαρμόζονται για το θέμα των εμπόρων ναρκωτικών, δηλαδή αυστηροποίηση στο επίπεδο της έκτισης.

Το ζήτημα αυτό, όμως, δεν λύνεται μόνο με το θέμα της αυστηροποίησης έκτισης των ποινών, για τους λόγους, επαναλαμβάνω, που εξετάθησαν. Διότι είτε έτσι είτε αλλιώς, ακόμη και με την αυστηροποίηση, κάποια στιγμή αυτοί οι άνθρωποι θα βγουν έξω.

Οι παιδόφιλοι έχουν το εξής χαρακτηριστικό. Είναι άνθρωποι κανονικοί κατά τα άλλα. Δεν έχουν σχέση με τον υπόκοσμο ή, αν θέλετε, με το εγκληματογενές περιβάλλον, αυτό που ξέρουμε στον παραδοσιακό, το σκληρό πυρήνα του ποινικού δικαίου. Μπορεί να είναι κανονικότατοι σ' όλες τις εκφάνσεις της υπόλοιπης ζωής τους, να εργάζονται, να είναι παντρεμένοι, να έχουν οι ίδιοι παιδιά. Παρά ταύτα έχουν το συγκεκριμένο ζήτημα. Αυτό δημιουργεί ένα τεράστιο θέμα.

Εκεί, λοιπόν, είναι τα απομεινάρια της Ιταλικής Θετικιστικής Σχολής, έτσι όπως αυτή βρίσκει έκφραση μέσα στον Ποινικό μας Κώδικα, κυρίως με τις διατάξεις των ασφαλιστικών μέτρων. Αυτές, λοιπόν, οι διατάξεις που ουσιαστικά οδηγούν σε αόριστους εγκλεισμούς, ίσως πρέπει να ενεργοποιηθούν. Αόριστους εγκλεισμούς είνω δεν θέλουμε, τότε πάλι ή πρέπει να προσχωρήσετε στην άποψη που σας καταθέσαμε, δηλαδή μια άποψη φαρμακευτικής αντιμετώπισης και επιλύσεως του προβλήματος ή άλλως θα πρέπει να βρεθεί ένας τρόπος, ώστε αυτοί οι άνθρωποι να μη βγαίνουν έξω και να ξανακάνουν τα ίδια, διότι η πραγματικότητα είναι ότι βγαίνουν έξω και ξανακάνουν τα ίδια.

Γράφει μέσα το σχέδιο νόμου το οποίο φέρνεται στη Βουλή διάφορα για μια ψυχοθεραπευτική, ας το πω, αντιμετώπιση. Θα μου επιτρέψετε να σας πω, επειδή αυτό είναι το κακό του επαγγελματία του δικού μας, δηλαδή ότι έχουμε ασχοληθεί δυστυχώς με την παθολογία του ανθρώπου, ότι μέχρι στιγμής δεν υπάρχουν ασφαλείς λύσεις ως προς το θέμα αυτό, δεν υπάρχουν ασφαλείς θεραπείες ως προς το θέμα αυτό. Επομένως εδώ η κοινωνία πρέπει να κάνει μια επιλογή. Θα αναλάβει τον κίνδυνο, μετά την έκταση, με τον οποιονδήποτε τρόπο, της ποιότητάς, αυτοί οι άνθρωποι να αφήνονται ελεύθεροι και να επαναλαμβάνουν τα ίδια; Και τότε, πώς εμείς ως κοινωνία θα απολογηθούμε στους ανθρώπους, που ενώ θα έχει συλληφθεί, ενώ θα είναι σεσημασμένος παιδόφιλος, ενώ θα ξέρουμε ότι έχει αυτήν τη διαστροφή, θα τον αφήσουμε ελεύθερο για να πράξει τα ίδια; Πώς θα κοιτάξουμε τη μάνα, πώς θα κοιτάξουμε τον πατέρα, πώς θα κοιτάξουμε το ίδιο το παιδί σε αυτήν την περίπτωση; Εδώ, λοιπόν, πρέπει θαρραλέα στο μέλλον να αντιμετωπίσουμε το ζήτημα αυτό.

Δεύτερον, κατά τη γνώμη μου, κεφαλαιώδεις θέμα: Πορνογραφία. Αυτό είναι όπως είπα η αγορά η οποία αναπτύσσεται στη βάση των παιδοφίλων αλλά και με την καλλιέργεια. Δύο πράγματα θα πω. Κάποια στιγμή το θέμα της πορνογραφίας πρέπει να αντιμετωπιστεί γενικώς. Δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζεται με έναν νόμο του 1930, διότι αυτός είναι ο νόμος που έχουμε σήμερα –αν είναι του 1930, πάντως είναι ένας παλιός νόμος- ο νόμος περί ασέμων. Πρέπει, λοιπόν, αυτό να επικαιροποιηθεί και να υπάρξει μια σύγχρονη προσέγγιση για το θέμα της πορνογραφίας γενικά. Στην παιδική πορνογραφία δεν είναι δυνατόν να λέμε ότι το βασικό τιμωρητικό πλαίσιο είναι από ένα έως πέντε χρόνια φυλάκιση, δηλαδή πλημμέλημα του τριμελούς. Πλημμέλημα του τριμελούς η παιδική πορνογραφία και γίνεται κακουρηγηματική πράξη μόνο με το κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια; Και, επομένως, επειδή όπως γνωρίζετε το κατ' επάγγελμα και το κατά συνήθεια αποδίδεται συχνά, πλην όμως πέφτει στα δικαστήρια, ή θα πρέπει σε τελευταία ανάλυση να υπάρχουν όλες αυτές οι συντρέχουσες τις οποίες θέτετε, δηλαδή

ή της εκμεταλλεύσεως, της αναπηρίας ή της κωφότητας ή, εν πάση περιπτώσει, όλων αυτών των πρόσθετων πραγμάτων ή να επέρχεται αξιόποινο αποτέλεσμα υπό την έννοια της σωματικής βλάβης ή του θανάτου, για να πάμε σε επαύξηση του αξιοποιούν-; Γιατί; Δεν μας φτάνει η παιδική πορνογραφία αυτή καθ' εαυτή για να την κάνουμε κακουρηγηματική την πράξη; Δηλαδή, ένα πλημμέλημα είναι το γεγονός ότι κάποιος στήνει κάμερα και τραβάει ένα παιδί το οποίο το έχουν βάλει εκείνη τη στιγμή να κάνει τέτοιες πράξεις; Θα το αφήσουμε αυτό σε πλημμεληματικό χαρακτήρα και θα του δώσουμε ενδεχομένως και ελαφρυντικά στο δικαστήριο, γιατί θα είναι πρώτη φορά που το πιάσαμε;

Εδώ θα μου επιτρέψετε να πω ότι αυτή είναι μια εξαιρετικά επεικλής προσέγγιση. Δεν αντιμετωπίζει το ζήτημα της πορνογραφίας.

Το τρίτο για να τελειώνουμε. Η συζήτηση για τα προσωπικά δεδομένα και όλο αυτό. Θα μου επιτρέψετε να πω την ταπεινή μου άποψη. Υπάρχει πλήρης κατάχρηση και διαστρέβλωση της έννοιας των προσωπικών δεδομένων. Βεβαίως να διαφυλάσσονται τα δικαιώματα και οι ελευθερίες όλων μας από τους κινδύνους της καταχρήσεως του κράτους, αλλά το να φτάνουμε στο σημείο να μην τολμάμε να μιλήσουμε δημόσια για το ποιος είναι ένας διεστραμμένος, ένας κίνδυνος ο οποίος απειλεί την οικογένεια και το παιδί μας και να ασχολούμαστε με τα δικαιώματα του συγκεκριμένου –τα συγκεκριμένα εννοώ, δεν αναφέρομαι στα υπερασπιστικά του δικαιώματα, ούτε στα δικονομικά του δικαιώματα αλλά αναφέρομαι στα συγκεκριμένα- επιτρέψτε μου να πω ότι η κοινωνία μας έχει αρχίσει και αναπτύσσει εσφαλμένα αντανάκλαστικά!

Ένα τέταρτο ζήτημα στο οποίο θα συμφωνήσω με πτέρυγες του Κοινοβουλίου. Ακούστηκε αλλά επιτρέψτε μου να αναφερθώ και εγώ στο τελευταίο λεπτό σε αυτό το πολύ σημαντικό για εμένα ζήτημα. Επιτέλους, πρέπει να φύγουμε από την κοινωνία της ηδονοθηρίας. Δεν γίνεται να συνεχίσει αυτό. Δεν γίνεται όλοι να είναι συγκεντρωμένοι στη μεγιστοποίηση των ηδονών σε όλα τα επίπεδα. Οφείλουμε να καταλάβουμε ότι μπορούμε να ζήσουμε καλά αισθανόμενοι ενταγμένοι μέσα σε μια οργανική κοινωνία, μέσα στην οικογένειά μας, μέσα στην κοινότητά μας, μέσα στην εργασιακή μας κοινότητα και ζούμε όμορφα μέσα σε αυτό. Αν όμως, μέσα στα πλαίσια ενός αμιγώς πλουτοκρατικού, υλιστικού, ηδονοθηρικού συστήματος αναπαράγουμε αυτό το πρότυπο, τότε σε τελευταία ανάλυση μια έκφανση του προβλήματος θα είναι και το συγκεκριμένο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο τώρα έχει η Βουλευτής κ. Θάλεια Δραγώνα.

ΘΑΛΕΙΑ ΔΡΑΓΩΝΑ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περιοριστώ στα ζητήματα που τίθενται με την κύρωση και εφαρμογή του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και γενικότερα στις δομές προστασίας των παιδιών θυμάτων στη χώρα. Εφόσον η συζήτηση επί της αρχής προφανώς δεν αφορά την τροπολογία που θα συζητήσουμε αύριο, δεν θα αναφερθώ σ' αυτήν, αλλά δεν μπορώ και να παραβλέψω ότι σ' ένα νομοσχέδιο, που καλύπτει υφιστάμενα κενά στο πεδίο της κατοχύρωσης των δικαιωμάτων των παιδιών και που τυγχάνει κοινής αποδοχής, προστίθεται μια τροπολογία που αφορά το σημαντικό θέμα της προστασίας των προσωπικών δεδομένων, άπτεται του συνταγματικού δικαιώματος του συνέρχεσθαι, έχει απασχολήσει εντόνως την κοινή γνώμη και κάθε άλλο παρά απολαμβάνει κοινής συναίνεσης.

Όσον αφορά το προαιρετικό πρωτόκολλο σχετικά με την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία, αποτελεί πολύ θετικό βήμα ως προς την κατεύθυνση της ενδυνάμωσης των δικαιωμάτων του παιδιού.

Θα σταθώ σε ορισμένα μόνο σημεία.

Σημαντική είναι η πρόβλεψη πραγματογνώμονα παιδοψυχολόγου ή παιδοψυχιάτρου για τη στήριξη του ανήλικου θύματος

που καλείται να εξεταστεί ως μάρτυρας, αν και θα ήταν χρήσιμο να διευκρινίζεται από ποιες συγκεκριμένες υπηρεσίες και φορείς θα προέρχονται οι πραγματοποιώμενες που θα πληρούν προϋποθέσεις και θα έχουν τη δυνατότητα να διεξάγουν τέτοια πραγματοποιήσιμα.

Επίσης η πρόβλεψη για βιντεοσκόπηση των καταθέσεων του ανήλικου θύματος, που αντικαθιστά τη φυσική του παρουσία στα επόμενα στάδια της ποινικής διαδικασίας, συμβάλλει στην ψυχική προστασία και το προφύλασσει από τη δημοσιότητα που, εκτός των άλλων, συνήθως αποδεικνύεται ο πιο ανασταλτικός παράγοντας στην αποκάλυψη των εγκλημάτων. Ακριβώς γι' αυτόν το λόγο η ρύθμιση αυτή θα πρέπει να μην περιοριστεί στο έγκλημα της παιδικής εμπορίας και στα εγκλήματα κατά της σεξουαλικής ελευθερίας και της οικονομικής εκμετάλλευσης της σεξουαλικής ζωής και να επεκταθεί και σε άλλες μορφές κακοποίησης των παιδιών.

Είναι πολύ θετική η πρόβλεψη ποινικών κυρώσεων για τη δημοσιοποίηση περιστατικών που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην αποκάλυψη της ταυτότητας του ανήλικου θύματος. Θα πρέπει και πάλι να προβλεφθεί η εφαρμογή αυτής της διάταξης και σε άλλες μορφές εγκληματικών πράξεων κατά των ανηλίκων.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να τονίσω ότι πέρα από την πρόβλεψη ποινικών κυρώσεων για δημοσιοποίηση από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης στοιχείων από φακέλους υποθέσεων με θύματα ανήλικους, απαιτείται μια διαφορετική αντίληψη του ρόλου τους. Η αποστολή τους να ενημερώνουν το κοινό δεν τα απαλλάσσει από την υποχρέωση σεβασμού της ιδιωτικής ζωής και της αξιοπρέπειας των ανηλίκων. Μιας μορφής αυτοδέσμευσης των υπεύθυνων των καναλιών για τήρηση των δεοντολογικών κανόνων σε υποθέσεις όπου εμπλέκονται ανήλικα θύματα και η κατάλληλη προετοιμασία των δημοσιογράφων, είτε στο πλαίσιο των αρχικών τους σπουδών είτε αργότερα, στο πλαίσιο επιμόρφωσης, μπορεί να αποδειχθεί πιο αποτελεσματικό ακόμη κι από τα κατασταλτικά μέτρα.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, που συζητάμε σήμερα αναμφισβήτητα αποτελεί ένα θετικό βήμα προς την κατεύθυνση της συμμόρφωσης με τις διεθνείς μας υποχρεώσεις στο πεδίο της παιδικής προστασίας. Όμως με τη συζήτηση του αντικειμένου που επεξεργάζεται το πρωτόκολλο, τίθενται δύο θέματα. Το πρώτο -ήδη ακούσαμε να γίνεται αναφορά- αφορά τις αιτίες που μας φέρνουν αντιμέτωπους με το θέμα που συζητάμε και άρα αφορά την πρόληψη. Είναι μεγάλο θέμα το θέμα της πρόληψης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Δεν θα σταθώ στην αντικατάσταση του καπιταλιστικού συστήματος που ακούστηκε, γιατί θεωρώ ότι οι σημερινές μετανεωτερικές κοινωνίες μας, με τους βαθμούς ελευθερίας που μας προσφέρουν, μας προκαλούν για το χειρότερο και για το καλύτερο. Από μας, σε συλλογικό θεσμικό επίπεδο αλλά και σε ατομικό επίπεδο, εξαρτάται πώς θα χειριστούμε την πρόκληση. Η εκπαίδευση ίσως είναι το ισχυρότερο όχημα, μέσα από το οποίο περνάει η πρόληψη. Δεν είναι μόνο γνωστικός ο σκοπός της εκπαίδευσης, είναι και ψυχοκοινωνικός. Είναι η καλλιέργεια αξιών που προάγουν την αυθεντικότητα των ανθρώπινων σχέσεων, την αίσθηση της ευθύνης, του καθορισμού των ορίων και του σεβασμού αυτών των ορίων, τη συλλογικότητα, την κριτική σκέψη, τη δυνατότητα αναστοχασμού. Ίσως αυτός να είναι ο δρόμος που οδηγεί στο ζητούμενο μιας κοινωνίας που προωθείται η γνησιότητα της ευχαρίστησης όπως υποστήριξε ο προηγούμενος αγορητής.

Άρα, λοιπόν, είναι η έμφαση στην πρόληψη και λιγότερο στην καταστολή. Ίσως, αντίστοιχη ήταν και η βάση της συζήτησης που κάναμε για τα ναρκωτικά πριν από λίγες μέρες σ' αυτήν την Αίθουσα.

Το δεύτερο θέμα είναι η εφαρμογή του πρωτοκόλλου. Η Ελλάδα έχει ήδη καθυστερήσει να στείλει, όπως υποχρεούται, δύο εκθέσεις προς τον Ο.Η.Ε., σχετικά με την εφαρμογή της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού και γεγρόντα ερωτήματα κατά πόσο θα τηρήσει την αντίστοιχη υποχρέωση που καθιερώνει και το προαιρετικό πρωτόκολλο. Αγαπητοί συνάδελφοι, η διαδικασία υποβολής εκθέσεων δεν είναι μία

μηχανιστική διαδικασία άνευ ουσίας, αλλά σκοπεύει στην ενεργοποίηση των μηχανισμών προστασίας των δικαιωμάτων του παιδιού στη χώρα και στη δυνατότητα ελέγχου και διατύπωσης παρατηρήσεων από την αρμόδια επιτροπή για την καλύτερη εκπλήρωση των διεθνών μας δεσμεύσεων.

Παράλληλα, δεν έχουν ακόμα ενεργοποιηθεί οι θεσμοί που προβλέπονται από την ήδη υπάρχουσα νομοθεσία και θα μπορούσαν να συμβάλουν καθοριστικά στην προστασία των παιδιών. Για παράδειγμα, αναφέρω τα οικογενειακά δικαστήρια ή την ίδρυση κοινωνικών υπηρεσιών στα πρωτοδικεία της χώρας, που θα μπορούσαν να συνδράμουν αποτελεσματικά στο έργο των εισαγγελέων κατά τη διερεύνηση και λήψη μέτρων προστασίας των ανηλίκων που είναι θύματα παραβιάσεων.

Μόνο η υιοθέτηση μέτρων σε επίπεδο νόμου δεν είναι αρκετή, αν δεν συνοδεύεται από μελετημένο σχεδιασμό υλοποίησης και στήριξής τους. Αυτό γίνεται σαφές και από το πρόσφατο παράδειγμα του νομοθετήματος για την ενδοοικογενειακή βία που, αν και επιβάλλει στους εκπαιδευτικούς να αναφέρουν περιστατικά βίας, για τα οποία λαμβάνουν γνώση κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, συχνά δεν έχουν την κατάλληλη κατάρτιση και στήριξη για να χειριστούν τέτοια θέματα. Απουσιάζει ένα σύστημα υποστήριξης όλων των εκπαιδευτικών μονάδων από ειδικούς επαγγελματίες ψυχικής υγείας και πρόνοιας, ώστε να διευκολύνεται το έργο των εκπαιδευτικών.

Το προαιρετικό πρωτόκολλο προβλέπει ρητά την πλήρη ενσωμάτωση και ψυχολογική ανάρρωση των θυμάτων. Το νομοσχέδιο δίνει στον εισαγγελέα, τον ανακριτή ή το δικαστήριο την αρμοδιότητα να διατάσσουν την απομάκρυνση του θύματος και την προσωρινή διαμονή του σε προστατευμένο περιβάλλον, καθώς και την απαγόρευση της επικοινωνίας του δράστη με το θύμα.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, στο υπάρχον πλαίσιο υπηρεσιών και ιδρυμάτων παιδικής προστασίας, οι παραπάνω διατάξεις μοιάζουν περισσότερο με ευχολόγιο.

Είναι τεράστια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απουσία δομών φιλοξενίας παιδιών και εφήβων που έχουν υποστεί κακοποίηση και είναι θύματα εμπορίας και εκμετάλλευσης. Δεν υπάρχει ούτε μία μονάδα στελεχωμένη με κατάλληλο προσωπικό που να μπορεί να αντιμετωπίσει τις πολλαπλές ανάγκες των παιδιών που είναι θύματα τέτοιων σοβαρών παραβιάσεων. Δεν υπάρχουν ειδικοί ξενώνες για εφήβους. Τα δημόσια ιδρύματα παιδικής προστασίας είναι ακατάλληλα και υποστελεχωμένα και δεν μπορούν να επιτελέσουν αποτελεσματική υποστηρικτική και θεραπευτική παρέμβαση σε περιπτώσεις ανηλίκων που χρήζουν ιδιαίτερης προστασίας. Μη κυβερνητικές οργανώσεις και η Εκκλησία διαθέτουν κάποιες μονάδες φιλοξενίας, αλλά ωστόσο, δεν υπάρχει καμία πιστοποίηση και έλεγχος από τη μεριά της πολιτείας. Αντίστοιχα, υποστηρίζεται πολύ περιορισμένα και υπολειπόμενος ο θεσμός των ανάδοχων οικογενειών που είναι πολύ καλύτερος από το να μένουν οι ανήλικοι που χρειάζεται να απομακρυνθούν από την οικογένειά τους για μακρύ χρονικό διάστημα, σε ιδρύματα. Σε τριάντα νομούς της χώρας δεν υπάρχει ούτε μία παιδοψυχιατρική υπηρεσία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κυρίες Πρόεδρε.

Οι ελλείψεις που παρατηρούνται στην πράξη στην προστασία των παιδιών-θυμάτων και άλλες σημαντικές ελλείψεις που άφησα ασχολίαστες, όπως για παράδειγμα η έλλειψη ενός εθνικού κέντρου για την αναγνώριση και παρακολούθηση της παιδικής κακοποίησης στην Ελλάδα ή η απουσία μέτρων για την κοινωνική προστασία και φροντίδα ασυνόδευτων ανηλίκων αλλοδαπών, που συχνά είναι θύματα εμπορίας, δεν υπονοούν μειωμένη σημασία του νομοσχεδίου.

Χωρίς, όμως, την καθημερινή υποστήριξη της πολιτείας με στοχευμένα μέτρα και δράσεις και διάθεση γενναίων πόρων, η οποιαδήποτε νομοθετική πρωτοβουλία είναι καταδικασμένη σε αποτυχία.

Ως τελευταίο σχόλιο, θα ήθελα να επισημάνω την καίρια σημασία του Συνηγόρου του Πολίτη, ως θεσμοποιημένου φορέα προάσπισης και προαγωγής των δικαιωμάτων του παιδι-

ού. Η συσσωρευμένη εμπειρία και η εξειδίκευσή του σε θέματα παιδικής προστασίας καθιστά αναντικατάστατη τη συμβολή του σε εργασίες προετοιμασίας νομοσχεδίων που άπτονται του αντικειμένου του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Μέσα σε ένα κλίμα γενικότερης αμφισβήτησης της λειτουργίας των ανεξάρτητων αρχών, που δεν προάγει ούτε το δημοκρατικό πολίτευμα ούτε το δικαίωμα του πολίτη, η έγκαιρη πρόσκληση του Συνηγόρου του Πολίτη, προκειμένου να μπορέσει να συμμετάσχει εποικοδομητικά σε συζητήσεις νομοσχεδίων που αφορούν τα παιδιά, μόνο θετικά αποτελέσματα μπορεί να έχει για την προστασία και προώθηση των δικαιωμάτων τους.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Χρήστος Χάιδος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΪΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το σχέδιο νόμου που περιλαμβάνει την κύρωση, εφαρμογή του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου σχετικά με την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία, την παιδική πορνογραφία και άλλες διατάξεις.

Συζητούμε αυτό το τεράστιο κοινωνικό ζήτημα που αφορά τα δικαιώματα και την προστασία της ευαίσθητης κατηγορίας του παιδικού πληθυσμού μια ημέρα μετά την Παγκόσμια Ημέρα του Παιδιού. Αυτό, εκτός των καθιερωμένων μηνυμάτων που περιλαμβάνουν γενικόλογες διαπιστώσεις, αόριστες διακηρύξεις και ειλικρινείς, αλλά ανεκπλήρωτες ευχές για τα παιδιά, μας υπενθυμίζει και τις δικές μας συγκεκριμένες υποχρεώσεις και ευθύνες απέναντί τους, γιατί τα παιδιά αποτελούν το μέλλον του κόσμου.

Είναι ένα σχέδιο νόμου το οποίο κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση, γι' αυτό το ψηφίζω επί της αρχής. Όμως, αυτό το θέμα είναι πολύπλοκο, σύνθετο, μεταβαλλόμενο, ενώ στη διαμόρφωσή του και την αντιμετώπισή του συμμετέχουν και περιπλέκονται και πάρα πολλά άλλα θέματα, όπως οι νοοτροπίες, η παιδεία, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, τα προβλεπόμενα πρότυπα, η εργασία ή η ανεργία και τα γενικότερα μέτρα στήριξης από την πολιτεία για την οικογένεια και για τους οικονομικά αδύναμους συμπατριώτες μας.

Αναφέρω χαρακτηριστικά κάποια από τα ανωτέρω. Ένα-δυο από αυτά τα έλυσα και τα αντιμετώπισα ως γιατρός παιδοχειρουργός τα είκοσι χρόνια που υπηρέτησα τον παιδικό πληθυσμό από τη θέση του νοσοκομειακού γιατρού σε τριτοβάθμιο ίδρυμα. Είδα τον τρόπο και την αγωνία στα μάτια των σωματικά και σεξουαλικά κακοποιημένων παιδιών και αγανάκτηση και ρίγισα από την τάση και την απόφαση κάποιων γονέων ή κηδεμόνων να αποκρύψουν ή να κουκουλώσουν το γεγονός.

Όμως, επειδή, «όποιος το κρύβει το κακό, μαζί μ' αυτό πεθαίνει», όπως λέει η λαϊκή ρήση, πρέπει, με τη θέσπιση του ανάλογου πλαισίου αλλά και την κατάλληλη ενημέρωση, να επαναφέρουμε τη λογική στη ζωή μας και να τους πείσουμε για τις δικές τους υποχρεώσεις απέναντι στα παιδιά τους, γιατί ο ύπνος της λογικής γεννάει τέρατα. Και το θέμα που συζητούμε σήμερα εμπεριέχει πολλά τέρατα. Τέρατα είναι αυτοί που βασανίζουν απάνθρωπα και τραυματίζουν ανεπανόρθωτα τις παιδικές ψυχές δημιουργώντας αξεπέραστα ψυχολογικά προβλήματα για όλη τους τη ζωή.

Όμως, είναι και η εξαθλίωση των οικογενειών από την ανέχεια που αυξάνει την παιδική εργασία, καθώς εβδομήντα πέντε χιλιάδες παιδιά κάτω των δεκατεσσάρων χρόνων εργάζονται σήμερα παράνομα στην πατρίδα μας. Και είναι και αυτό μια μορφή εκμετάλλευσης που οδηγεί το 7% των παιδιών στην πατρίδα μας στο σημείο να διακόπτει το σχολείο πριν από την ολοκλήρωση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, που αυξάνει την εγκατάλειψη των παιδιών και που τα οδηγεί κάποιες φορές να γίνουν βαποράκια ναρκωτικών.

Γενικότερα, τα καθιστά έρμαια των παιδόφιλων και των δουλμπόρων, οι οποίοι τα εκμεταλλεύονται για να ικανοποιήσουν

τις ανώμαλες ορέξεις τους ή για να πλουτίσουν. Είναι τα κυρίαρχα πρότυπα που προβάλλονται καθημερινά στις οθόνες δημιουργώντας μια εικονική πραγματικότητα όπου όλα αυτά επιτρέπονται για τους ανθρώπους που είναι επηρεασμένοι από τη μέθη της τοξίνης του ευδαιμονισμού.

Είναι η νέα βαρβαρότητα που επελαύνει παγκόσμια και δημιουργεί, όπως είπε ο Αλμπέρ Καμύ, μια ταραγμένη εποχή που δικαιολογεί τόσο εύκολα τη βία και το έγκλημα, καθώς τα περιβάλλει με τη λεοντή της αθωότητας «όλοι έχουν δικαιώματα, ακόμα και οι παιδόφιλοι». Και αυτό το λέω εντός εισαγωγικών. Είναι η λειτουργία και η κατάχρηση του διαδικτύου και των βιντεοπαιχνιδιών που εισάγουν και συμφιλώνουν τις παιδικές ψυχές με τέτοιες συμπεριφορές, λογικές και πράξεις.

Είναι, λοιπόν, το ζήτημα που συζητούμε σήμερα πολύπλοκο, σύνθετο και ευαίσθητο και δεν αντιμετωπίζεται μόνο με κατασταλτικούς νόμους, όσο δρακόντειοι και αν είναι. Χρειάζονται αποτελεσματικές πολιτικές για όλα τα ζητήματα που προανέφερα. Χρειάζονται κονδύλια για τα προβλήματα που ταλανίζουν την κοινωνία και ευνοούν την εκμετάλλευση των παιδιών.

Δυστυχώς, η νεοφιλελεύθερη αντίληψη η οποία παγκόσμια επικρατεί και εφαρμόζεται από τη σημερινή Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, κινείται προς την αντίθετη κατεύθυνση και δημιουργεί σωρεία προβλημάτων που συμβάλλουν στην αύξηση αυτών των φαινομένων, για τα οποία σήμερα διαδηλώνουν μαζικά οι πολίτες.

Δεν χωρούν σ' αυτό το ζήτημα επικοινωνιακά προπαγανδιστικά πυροτεχνήματα σαν αυτό που ζήσαμε πρόσφατα με τον τρόπο που προβλήθηκε η παρέμβαση του Πρωθυπουργού για αυστηροποίηση των ποινών σε περιπτώσεις σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών.

Χρειάζεται σοβαρότητα, συνέπεια, σωστός σχεδιασμός και κυρίως συμμετοχή όλων στη ριζική αντιμετώπιση της σύγχρονης αυτής μάστιγας που ντροπιάζει το λεγόμενο «προηγμένο κόσμο».

Ας συνειδητοποιήσουμε, ο καθένας από εμάς, ότι τα παιδιά είναι δικά μας, αλλά δεν είναι ιδιοκτησία μας. Έχουν δικαιώματα και εμείς έχουμε υποχρεώσεις απέναντί τους. Γνωρίζοντας ότι, όπως είπε ο Βίκτωρ Ουγκώ, «η πιο μεγάλη ευτυχία στη ζωή είναι αυτή που μας δίνει η αντίληψη πως μας αγαπούν» ας δείξουμε στα παιδιά έμπρακτα την αγάπη μας, σεβόμενοι τα δικαιώματά τους και εκπληρώνοντας τις υποχρεώσεις μας. Δεν αρκούν μόνο τα χαμόγελα προς τα αναξιοπαθούντα παιδιά όσο λαμπερά κι αν είναι, γιατί αν αυτά δεν συνοδεύονται από συγκεκριμένες πράξεις και πολιτικές, μοιάζουν υποκριτικά.

Κύριοι συνάδελφοι, σε μια εποχή ηθικού και ιστορικού σχετικισμού, πρέπει να υπερασπιζόμαστε σταθερά και αδιαπραγμάτευτα την πραγματική αξία της ανθρωπίνης ζωής και τη σημασία της αληθινής ελευθερίας, γιατί η ελευθερία των παιδιών είναι στην ουσία αυτή που θίγεται από τη δράση των παιδόφιλων και των εκμεταλλευτών των παιδικών ψυχών.

Ας διαμορφώσουμε, λοιπόν, έναν κόσμο αρχών και αξιών, έναν κόσμο ανθρωπιάς και αλληλεγγύης, όπου θα ζούμε μαζί, θα είμαστε ίσοι, αλλά ταυτόχρονα και διαφορετικοί.

Σ' έναν κόσμο φωτεινό, χωρίς κάμερες παρακολούθησης, η μοίρα και η θέση των παιδιών θα είναι καλύτερη. Διαφορετικά, οι μεταγενέστεροι δεν θα καταλάβουν ποτέ πως πέσαμε πάλι σε τέτοια σκοτάδια, αφού γνωρίσαμε το φως. Και σ' αυτό το σκοτάδι όλοι και τα παιδιά, θα είμαστε ευκολότερα θύματα των επιβολών της ελευθερίας και των δικαιωμάτων μας και καμμία κάμερα παρακολούθησης δεν θα μπορεί να μας προστατεύσει. Αντιθέτως, αφαιρεί και αυτή ένα μέρος από την ελευθερία μας και προετοιμάζει ένα χειρότερο αύριο για τα παιδιά μας, για τα δικαιώματά των οποίων συζητούμε και κοπτόμαστε σήμερα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε και εμείς και σας επαινούμε, κύριε συνάδελφε, για το ότι τελειώσατε πριν ακόμα και από το χρόνο που σας επιφυλάσσει ο Κανονισμός.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στο Νομό Ξάνθης και πρώην Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Σγουρίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιπαρέρχομαι τα «κροκοδείλια δάκρυα» τα οποία έριξε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας για το ότι η Κυβέρνηση συμπονά και συμμερίζεται τους εργαζόμενους που σήμερα απεργούν για όλα αυτά τα μέτρα τα οποία κατά καιρούς έχει πάρει με την πολιτική της. Επίσης, αντιπαρέρχομαι αυτό που είπε ότι η Κυβέρνηση λαμβάνει τα μηνύματα. Δυστυχώς, η Κυβέρνηση λαμβάνει μεν τα μηνύματα, αλλά ακολουθεί την πολιτική που λέει «να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι». Η πολιτική παραμένει η ίδια, τα προβλήματα στον κόσμο σωρεύονται και η Νέα Δημοκρατία συνεχίζει την ίδια πολιτική.

Όμως, επίσης λυπάμαι γιατί παρά το ότι πέρασαν σχεδόν τέσσερα χρόνια και περισσότερα, από τότε που η Νέα Δημοκρατία ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας, για όλα τα δεινά αυτού του τόπου ευθύνεται το ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Έρχομαι τώρα στο σχέδιο νόμου. Η αδυναμία των παιδιών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αυτοαμυνθούν κατά της βίας και η έλλειψη αυτογνωσίας των παιδιών για πράξεις τις οποίες οι μεγάλοι θεωρούν ότι είναι πράξεις που δεν συνάδουν με το κοινό αίσθημα, στις περισσότερες των περιπτώσεων οδηγεί τις οργανωμένες κοινωνίες να λαμβάνουν μέτρα για την προστασία των παιδιών. Ότι υπάρχει στην παιδική, τρυφερή ηλικία, θεωρείται ιερό. Αυτό όμως δεν θα πρέπει σε καμμία περίπτωση να εντάσσεται στα επικοινωνιακά παιχνίδια της οποιασδήποτε κυβέρνησης. Θεωρώ ότι τέτοια πολιτικά παιχνίδια δεν τιμούν κανέναν.

Και για να γίνω πιο συγκεκριμένος, θα σας αναφέρω τη δήλωση του Πρωθυπουργού πριν από περίπου δεκαπέντε μέρες για βαρύτερες ποινές κατά των παιδεραστών και αμέσως μετά είχαμε τη σύλληψη ενός παιδεραστή-υπότροπου με έντονη δημοσιότητα και μάλιστα σε τέτοιο βαθμό που να αποπροσανατολίζει, αν θέλετε, την κοινωνία –εκτός του ότι το πρόβλημα αυτό είναι επίσης σοβαρό– από τα κυρίαρχα ζητήματα που εκείνη την ώρα την απασχολούν.

Πετάμε δηλαδή ένα συγκεκριμένο δυνατό χαρτί και δίνουμε δημοσιότητα. Όμως, αυτό δεν βοηθάει, ακόμη και στην περίπτωση αυτού του τόσο σοβαρού προβλήματος που έχει να κάνει με την παιδική σεξουαλική παρενόχληση και με την προστασία των παιδιών από τη βία.

Η Ελλάδα υιοθέτησε το ψήφισμα 54/263 της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών με το ν. 2101/1992. Σίγουρα από τότε πέρασε πολύς καιρός. Το ιντερνέτ, ο σεξουαλικός τουρισμός, ο τουρισμός για εξεύρεση και εμπορία ανθρώπινων οργάνων για μεταμόσχευση έχουν δημιουργήσει έτι περαιτέρω προβλήματα. Και σωστά ερχόμαστε σήμερα και εντάσσουμε στη νομοθεσία μας το προαιρετικό Πρωτόκολλο στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού σχετικά με την εμπορία παιδιών, την παιδική πορνεία και παιδική πορνογραφία και τις λοιπές διατάξεις, που έχει αυτό το νομοσχέδιο.

Κάποιοι είπαν ότι η Ελλάδα δεν είναι Βέλγιο, δεν είναι Ολλανδία, δεν είναι Ταϊλάνδη. Αυτό είναι αλήθεια. Δεν είμαστε ούτε Βέλγιο ούτε Ολλανδία ούτε Ταϊλάνδη. Όμως, ο νόμος της τιμής της ελληνικής οικογένειας και η προστασία από την ντροπή και το στίγμα που θα ακολουθήσει στο μέλλον θύμα και θύτη έχουν επιβάλει πολλές φορές τη σωπή, ένα είδος ομερτά στις ελληνικές οικογένειες. Υπάρχει ένα δράμα που πολλές φορές δεν εμφανίζεται προς τα έξω. Μάνες γνωρίζουν και δεν μιλούν. Παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας γνωρίζουν και δεν ομιλούν.

Για όλους αυτούς τους λόγους, πιστεύω ότι θα πρέπει να εντεινουμε την προς τα έξω προβολή του ότι η ελληνική πολιτεία θα πρέπει να είναι αυστηρή και προσεκτική για αυτό το έγκλημα που συντελείται, κατά κάποιο τρόπο, στις οικογένειες που δεν θέλουν να μαρτυρήσουν.

Όμως, θα ήθελα να προσθέσω και κάτι άλλο, κύριοι συνάδελφοι. Τα προβλήματα που ανακύπτουν από την ισχύουσα νομοθεσία περί υιοθεσίας δημιουργούν απ' ενός μια ιδιότυπη εμπορία παιδιών και απ' ετέρου εκθέτουν παιδιά, που θα μπορούσαν να υιοθετηθούν, στους κινδύνους από τους οποίους με το νομοσχέδιο αυτό προσπαθούμε να τα προστατέψουμε. Γιατί;

Τα περισσότερα άτεκνα ζευγάρια προσφεύγουν στην ιδιωτική

κή υιοθεσία μετά από χρόνια σωματικής και ψυχολογικής ταλαιπωρίας από εξωσωματικές και από την αναμονή σε κάποιο ίδρυμα –παραδείγματος χάριν «ΜΗΤΕΡΑ»– για να υιοθετήσουν ένα παιδί. Έτσι, φθάνουν σε σημείο προχωρημένης ηλικίας που ο νόμος δεν επιτρέπει την υιοθεσία και δεν μπορούν να αποκτήσουν παιδί με άλλο τρόπο. Άρα, προχωρούν σε μια ιδιότυπη ιδιωτική υιοθεσία, την οποία κατά βάση ο νόμος τη λέει «εμπορία».

Από την άλλη μεριά, οι φυσικοί γονείς που θέλουν να δώσουν το παιδί τους είναι χαμηλού έως ανύπαρκτου βιοτικού επιπέδου, αμόρφωτοι και αδύναμοι. Προσπαθούν μέσα απ' αυτόν τον τρόπο να εξασφαλίσουν και το μέλλον των παιδιών, αλλά –αν θέλετε– και κάποιο βιοπορισμό για τους ίδιους.

Η διαιδωδής νομοθεσία που υπάρχει γύρω από την υιοθεσία δημιουργεί αυτό το πρόβλημα. Πιστεύω ότι θα πρέπει να δούμε με ποιον τρόπο, πράγματι, μπορούμε να το λύσουμε. Υπάρχει μια πρόταση, την οποία εγώ καταθέτω, ότι θα μπορεί να υπάρξει μια τριμελής επιτροπή σε κάθε πρωτοδικείο, που θα αποτελείται από τον πρόεδρο πρωτοδικών, τον πρόεδρο του δικηγορικού συλλόγου και κάποιον κοινωνικό λειτουργό που θα ορίζει η πολιτεία, όπου θα μπορούν να προσφεύγουν απ' ενός όσοι θέλουν να υιοθετήσουν, απ' ετέρου όσοι γονείς θέλουν να δώσουν το παιδί τους για τον «άλλα» ή «βήτα» λόγο σε ηλικία μέχρι τριών ή πέντε χρονών. Έτσι, όλα τα υπόλοιπα προβλήματα που δημιουργούνται από την ιδιωτική εμπορία ή την εμπορία που δώκεται από το νόμο θα τα αποφύγουμε.

Κλείνω λέγοντας ότι αυτός ο φαρμακευτικός ευνουχισμός για τους παιδεραστές, που προτείνει το ΛΑ.Ο.Σ., κατά βάση δεν δίνει τα εχέγγυα. Γιατί αυτός ο οποίος θα πρέπει φαρμακευτικά να έχει την καταστολή δεν είναι βέβαιο ότι θα συνεχίσει κάθε μέρα τη φαρμακευτική αγωγή η οποία του επιβάλλεται. Δηλαδή με ποιο τρόπο θα ελέγχεται αυτός ότι πράγματι ακολουθεί τη φαρμακευτική αγωγή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ. Το λόγο έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Σωτήρης Χατζηγάκης.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Για λίγα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Ήθελα να κάνω μια διόρθωση στον εαυτό μου. Εκ παραδρομής είπα ότι η Ελλάδα είναι η πρώτη η οποία κύρωσε αυτό το πρωτόκολλο. Δεν είναι ακριβές. Η Ελλάδα είναι μεταξύ των πρώτων χωρών που επικύρωσαν το Προαιρετικό Πρωτόκολλο και είναι μεταξύ των πρώτων που εναρμόνισαν το εσωτερικό τους δίκαιο σ' αυτό με επέμβαση στους κατ' ιδίαν κώδικες, δηλαδή στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, Ποινικό Κώδικα και Κώδικα Πολιτική Δικονομίας. Αυτό είναι το σωστό και παρακαλώ να το διορθώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η διορθωτική σας δήλωση, κύριε Υπουργέ, κατεγράφη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Μεσσηνίας κ. Δημήτριος Σαμπαζιώτης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΜΠΑΖΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινή γνώμη εδώ και μερικά χρόνια με έκπληξη και οργή φαίνεται να συνειδητοποιεί την έκταση ενός εξαιρετικά νοσηρού φαινομένου, της σεξουαλικής εκμετάλλευσης των παιδιών. Εκατομμύρια παιδιά σε ολόκληρο τον κόσμο εξωθούνται στην πορνεία γίνονται αντικείμενα σεξουαλικού εμπορίου ή χρησιμοποιούνται για την παραγωγή πορνογραφικού υλικού. Την τελευταία δεκαετία το φαινόμενο αυτό έχει προσλάβει τρομακτικές διαστάσεις.

Τα αίτια της παιδικής πορνείας ποικίλουν. Ωστόσο η φτώχεια, η κοινωνική ανισότητα και οι πατριαρχικές δομές αποτελούν αναμφισβήτητα τους πλέον καθοριστικούς παράγοντες. Ένα πέπλο σιωπής καλύπτει τη σεξουαλική εκμετάλλευση των παιδιών. Τα παιδιά υπομένουν τη βία βρίσκονται σε απόγνωση και απελπισία επειδή ντρέπονται και φοβούνται. Μόνο το 15% των κακοποιημένων παιδιών το δηλώνουν και απ' αυτά μόνο το 20% φθάνουν στις αίθουσες των δικαστηρίων, δηλαδή περίπου το 1,5% από τα περιστατικά τα οποία διαμείβονται.

Το ίδιο το παιδί νομίζει ότι φταίει, ότι αυτό προκάλεσε το γεγονός και ταυτόχρονα φοβάται τη δημοσιοποίηση και εκφο-

βίζεται από το δρόστη. Η αποτυχία στην προστασία των παιδιών οφείλεται σ' αυτούς που είναι άμεσα υπεύθυνοι για την ευημερία και την ασφάλειά τους, στην οικογένεια, στο σχολείο και στις κοινότητες όπου ζουν και εργάζονται.

Η παιδική πορνεία, δυστυχώς, είναι εξαιρετικά επικερδής και παραδόξως περικλείει πολύ λιγότερους κινδύνους για τους ανθρώπους που κινούν τα νήματα ακόμη και από το εμπόριο ναρκωτικών. Η παραγωγή δε πορνογραφικού υλικού με πρωταγωνιστές παιδιά, έχει επίσης εξελιχθεί σε μια πολύ κερδοφόρα βιομηχανία, η δε διάδοση της παιδικής πορνογραφίας πραγματοποιείται τόσο με τα παραδοσιακά όσο και με τα σύγχρονα πλέον μέσα ενημέρωσης. Πρωτεύοντα ρόλο σ' αυτό παίζει το διαδίκτυο, το οποίο στην πράξη χρησιμεύει στη διάδοση παράνομων απεικονίσεων παιδιών, προβάλλοντας τα θύλητρα της έντονης νυχτερινής ζωής στην Μπανγκόκ ή στη Μαλίνα.

Οι συνέπειες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της σεξουαλικής εκμετάλλευσης των παιδιών είναι τραγικές. Μία κατεστραμμένη κυριολεκτικά παιδική ηλικία, με σοβαρά σωματικά και ψυχοσωματικά και σεξουαλικά τραύματα. Παραμέληση του σχολείου, κατανάλωση αλκοόλ και ναρκωτικών, σοβαρά και θανατηφόρα νοσήματα, αλλά και αυτοκτονική συμπεριφορά.

Με το σημερινό νομοσχέδιο κυρώνουμε το Προαιρετικό Πρωτόκολλο της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού σχετικά με την εμπόρευσ παιδιών, την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία, που υιοθετήθηκε με το ψήφισμα 54263 της γενικής συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών. Παράλληλα εναρμονίζονται και οι διατάξεις της εθνικής μας νομοθεσίας ως προς το περιεχόμενο του πρωτοκόλλου με σκοπό την επιτυχημένη αντιμετώπιση αυτού του κοινωνικού φαινομένου, του εμπορίου των παιδιών, της παιδικής πορνείας και της παιδικής πορνογραφίας.

Τολμώ να πω ότι είμαστε πρωτοπόροι, γιατί είμαστε από τους πρώτους στην Ευρώπη οι οποίοι προωθούμε αυτό το πρωτόκολλο. Αυτό σημαίνει έμπρακτα, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι δείχνουμε μία ευαισθησία ακόμα μεγαλύτερη σε σχέση με τις άλλες χώρες σε ό,τι αφορά τα θέματα αυτά.

Με το νομοσχέδιο αυτό στοχεύεται η θωράκιση της ελληνικής κοινωνίας και της νέας γενιάς απέναντι στα απειλητικά φαινόμενα της εκμετάλλευσης, της εργασίας και της εμπορίας ανθρώπινων οργάνων με θύματα παιδιά, της σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης παιδιών και της πορνογραφίας με πρωταγωνιστές παιδιά, φαινομένων που τείνουν να προσλάβουν διαστάσεις σύγχρονης μάστιγας και εμφανίζουν χαρακτηριστικά οργανωμένου εγκλήματος.

Εισάγονται πραγματικά καυτοί διατάξεις που, κατά την άποψή μου, βοηθούν στην τιμωρία των κατηγορουμένων που μέχρι τώρα διέφευγαν.

Εισάγεται η έννοια ότι η κατοχή υλικού παιδικής πορνογραφίας αποτελεί αξιόποινη πράξη, ανεξάρτητα με το αν είναι συναρτημένη με το κέρδος ή όχι.

Το άρθρο αυτό έρχεται να λύσει τα χέρια των ελληνικών δικαστικών αρχών στην προσπάθεια αντιμετώπισης της παιδικής πορνογραφίας στο διαδίκτυο, καθώς μέχρι σήμερα, λόγω των κενών στη νομοθεσία, εμποδιζόταν η σύλληψη και πολλές φορές και η καταδίκαση των δραστών, καθώς προβλεπόταν ότι η δίωξη αφορούσε μόνο όσους διακινούσαν παιδοφιλικό υλικό με σκοπό το κέρδος, κάτι το οποίο στις αίθουσες των δικαστηρίων γνωρίζετε πολύ καλά και είναι αντιληπτό ότι δεν μπορούσε εύκολα να αποδειχθεί.

Προβλέπεται δε ο αυτεπάγγελτος δωρεάν διορισμός συνηγόρου σε ανήλικα θύματα και είναι αυτό ένα μέτρο το οποίο βοηθά ιδίως εκείνες τις οικογένειες οι οποίες δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα.

Παράλληλα, το νομοσχέδιο ανοίγει πέπλο προστασίας στα ανήλικα θύματα, τα οποία από την πρώτη στιγμή έχουν ψυχολογική υποστήριξη με την σύμπραξη κατά την ανάκριση παιδοψυχολόγου ή παιδοψυχιάτρου.

Δίνεται η δυνατότητα καταχώρησης βιντεοσκοπημένης κατάθεσης του ανήλικου θύματος. Έτσι αποφεύγεται η εμφάνιση του ανήλικου στο ακροατήριο, με στόχο να μην υποστεί την πίεση και το άγχος μίας τέτοιας κατάθεσης, τον φόβο αλλά και τον εκφοβισμό.

Απαγορεύεται η δημοσίευση πληροφοριών που μπορούν να οδηγήσουν σε εξακρίβωση της ταυτότητας του ανήλικου θύματος.

Αναστέλλεται η παραγραφή καθ' όλη την διάρκεια της ανηλικότητας και μετά την ενηλικίωση του θύματος για τρία έτη για τα κακουρήματα και ένα έτος για τα πλημμελήματα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της UNICEF το 1% του παγκόσμιου τουρισμού αφορά παιδόφιλους τουρίστες, γι' αυτό και επεκτείνεται η αρμοδιότητα των ελληνικών δικαστηρίων λόγω της σοβαρότητας των εγκλημάτων για δίωξη και τιμωρία ακόμα και για εγκλήματα που έχουν εκτελεστεί και εκτός της ελληνικής επικράτειας.

Ακόμα συντομεύεται η εκδίκαση της υποθέσεως σε όλους τους βαθμούς δικαιοδοσίας για τις συγκεκριμένες πράξεις σε χρόνο που δεν μπορεί να υπερβεί τη διετία από την τέλεση ή τη διαπίστωση της.

Κύριε Υπουργέ, πρόσφατα γίναμε κοινωνοί περιστατικού που μετά από τη χορήγηση αδείας, άτομο καταδικασμένο για παιδεραστία, βγαίνοντας έξω, βίασε ανήλικο κορίτσι.

Επειδή και άλλες φορές έχουν γίνει γνωστά τέτοια περιστατικά, θα ήθελα να προτείνω την τροποποίηση του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα προκειμένου να εξαιρούνται από το καθεστώς αδειών του σωφρονιστικού συστήματος όσοι καταδικάζονται για τα αδικήματα σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων στην περίπτωση που δεν συναινούν οι ίδιοι να πραγματοποιηθεί διαγνωστική εξέταση της ψυχογενετικής κατάστασής τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ιδιαίτερα θετικό γεγονός ότι αυτό το νομοσχέδιο ψηφίζεται ομόφωνα, διότι διατυπώνεται έτσι η ευαισθησία όλων των κομμάτων απέναντι σε βασικά ζητήματα για τα οποία η κοινωνία μας σήμερα θεωρεί ότι είναι επιτακτική ανάγκη η ρύθμισή τους.

Είναι βαθιά η πεποίθησή μου ότι η κακοποίηση των παιδιών, με την οποιαδήποτε έκφρασή της, είναι το χειρότερο έγκλημα που υπάρχει. Θεωρώ ότι με το νομοσχέδιο αυτό αποκτούμε ένα σοβαρό και αποφασιστικό όπλο. Εκσυγχρονίζουμε το νομικό μας οπλοστάσιο όχι μόνο για να ανταποκριθεί στις παρούσες συνθήκες αλλά και για να προλαμβάνει τις εξελίξεις. Εκπέμπουμε ως πολιτεία το μήνυμα ότι είμαστε αποφασισμένοι να καταπολεμήσουμε αποτελεσματικά την εκμετάλλευση των παιδιών και να προστατεύσουμε την παιδική ηλικία. Γι' αυτό και το ψηφίζω ανεπιφύλακτα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Σαμπαζιώτη, και για το ότι τηρήσατε το χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διάρκης Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2008».

Ο Βουλευτής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., καθηγητής κ. Παπαδημητρίου, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, η υποβολή και η ψήφισή του νομοσχεδίου που συζητούμε, προκαλεί αίσθημα ικανοποίησης. Προκαλεί, όμως και ορισμένες σκέψεις τις οποίες θα μου επιτρέψετε να θέσω υπόψη σας. Σκέψεις οι οποίες αναδεικνύουν ότι η πολιτική που προωθείτε σε μια πραγματική και ευαίσθητη περιοχή της κοινωνικής ζωής μας, δηλαδή της προστασίας του παιδιού, παρουσιάζει εξαιρετικά μεγάλα κενά και ελλείμματα.

Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς, γιατί αποκαταστήσατε την πραγματικότητα. Καταθέτω στα Πρακτικά το Πρωτόκολλο το οποίο έχει κυρωθεί ήδη από εκατόν είκοσι πέντε και πλέον χώρες μεταξύ των οποίων δεκαεπτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή είναι μια πρώτη, όχι ευχάριστη διαπίστωση. Δεν είμαστε από τις τελευταίες, αλλά καθυστερήσαμε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Παπαδημητρίου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και δεύτερον, σπεύσαμε και αυτή είναι η πραγματικότητα,

μην τη διαψεύδετε, κύριε Υπουργέ- είναι προς τιμήν σας ότι εισάγετε το νομοσχέδιο αυτό για να κυρώσουμε το Πρωτόκολλο με αφορμή ένα επεισόδιο το οποίο προκάλεσε αλγεινή εντύπωση και θλίψη σε όλη την ελληνική κοινωνία. Δεν θα το επαναλάβω.

Το σχέδιο επιτελεί δύο λειτουργίες, κάτι που νομίζω δεν προσέχθηκε. Δύο λειτουργίες, οι οποίες μόνο κατ' οικονομία μπορεί να γίνουν αποδεκτές: πρώτον, κυρώνει μία διεθνή σύμβαση και δεύτερον, καταστρώνει μια σειρά από διατάξεις, προκειμένου να εγγραφεί την εφαρμογή της. Το νομοσχέδιο δηλαδή, αφ' ενός κυρώνει τη σύμβαση και αφ' ετέρου επιτελεί συνήθη και τρέχουσα νομοθετική λειτουργία. Σας θυμίζω ότι στις δύο περιπτώσεις το Σύνταγμα και ο Κανονισμός προβλέπουν, και ευλόγως, άλλους κανόνες. Επομένως, η λογική η οποία επιβάλλει την τήρηση των κανόνων αυτών θα πρέπει να μας οδηγεί να αποφεύγουμε να σωρεύουμε στο ίδιο νομοσχέδιο την κυρωτική με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία. Το δεχόμαστε κατ' εξαίρεση και κατ' οικονομία λόγω του ευαίσθητου του θέματος και λόγω της καθυστέρησης η οποία έχει σημειωθεί στην κύρωση του πρωτοκόλλου.

Κύριοι συνάδελφοι, το πρωτόκολλο προστατεύει ένα εξαιρετικά ευαίσθητο έννομο αγαθό, το παιδί ως ιδιαίτερη οντότητα στις τρεις βασικές διαστάσεις που η πείρα μας δείχνει ότι διακυβεύεται η υπότασή, η ψυχική ισορροπία, αλλά και το μέλλον της τρυφερής ύπαρξής του: την εμπορία την παιδική πορνεία και την πορνογραφία. Το πρωτόκολλο συγκροτεί έτσι τρία βάθρα για την προστασία της παιδικής ηλικίας σε μια πολύ ευαίσθητη, όπως είπα, περιοχή. Το νομοσχέδιο που συζητούμε αντιμετωπίζει όμως μόνο τα δύο βάθρα, την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία. Δεν υπάρχουν ειδικές διατάξεις για την εμπορία παιδών και αυτή είναι μια πολύ βασική έλλειψη του νομοσχεδίου. Σας θυμίζω και ρωτήστε τους συνεργάτες σας ότι στον Ποινικό μας Κώδικα υπάρχει μια διάταξη, η οποία αδιαφοροποιεί τιμωρεί την εμπορία ανθρώπων. Θα συμφωνείτε, ότι το αδίκημα της εμπορίας παιδών έχει εντελώς διαφορετικά και διακριτά γνωρίσματα που επιβάλλουν την αναγωγή του σε ειδικό αδίκημα. Έχουμε χάσει την ευκαιρία, προφανώς. Θα σας παρακαλούσα να το κρατήσετε και σε επόμενη νομοθετική πρωτοβουλία να περιλάβετε ειδική διάταξη στον Ποινικό Κώδικα για την τιμωρία της εμπορίας παιδών.

Το γεγονός ότι συχνά η εμπορία παιδών λειτουργεί ως όχημα για την παιδική πορνεία και την παιδική πορνογραφία δεν μπορεί να συσκοτίσει τον απολύτως διακριτό χαρακτήρα της εμπορίας των παιδών. Άλλωστε, εσχάτως στη χώρα μας γινόμαστε, μάρτυρες πολλών συμπτωμάτων εμπορίας παιδών, χωρίς να διαθέτουμε το βασικό θεσμικό εργαλείο για την άμυνά μας, την αναγωγή δηλαδή του αδικήματος ως ειδικού αδικήματος και την τιμωρία του με αυστηρές προδιαγραφές.

Κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο περιέχει διατάξεις που αποτυπώνουν δύο παράλληλες λογικές. Θα σας παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, να προσέξετε τις επισημάνσεις αυτές γιατί μπορεί να σας είναι χρήσιμες.

Η πρώτη λογική είναι η κατάστρωση μιας σειράς κανόνων για την ποινικοποίηση συμπεριφορών που ανάγονται στο παιδί. Ως προς το σημείο αυτό, με το έλλειμμα που σημείωσα, το νομοσχέδιο παρουσιάζει μία πληρότητα. Αν όμως διατρέξετε το πρωτόκολλο με προσοχή, θα δείτε ότι αποτυπώνει και μία άλλη λογική, όχι κανονιστική, την επιχειρησιακή. Επιβάλλει δηλαδή όχι μόνο την κατάστρωση των κανόνων με τους οποίους ποινικοποιούνται ορισμένες πράξεις αλλά και την επεξεργασία, την προώθηση και τον ευρύτερο και πλήρη σχεδιασμό μέτρων και δράσεων που εγγυώνται πράγματι την εφαρμογή των κανόνων. Κατά την αίσθησή μου και χωρίς να σας αδικώ, αυτό συνηθίζεται. Σε κάθε κύρωση και όχι μόνο διεθνών συμβάσεων, το επιχειρησιακό σκέλος του πρωτοκόλλου υποεκπροσωπείται. Με δύο λόγια, κανονιστικό και επιχειρησιακό σκέλος είναι εξαιρετικά και εμφανώς ανισοβαρή. Η προσπάθεια επικεντρώνεται στο κανονιστικό μέρος, ενώ το επιχειρησιακό αφήνεται έκθετο.

Δεν θα αρνηθώ ότι υπάρχουν διατάξεις που αποτελούν «ψηφίδες» για την αντιμετώπιση επιτόπου των προβλημάτων. Αυτές είναι όμως ανεπαρκείς, διότι οι θεσμοί που διαθέτουμε

και που προφανώς θα ενεργοποιηθούν για την εφαρμογή της πολιτικής μας για την καταπολέμηση της παιδικής πορνείας, της πορνογραφίας και της εμπορίας παιδών είναι ανεπαρκείς. Όλες οι υπηρεσίες που στελεχώνουν τη δικαιοσύνη μας υποστελεχώνονται, τα δε στελέχη της δεν έχουν ούτε την κατάρτιση ούτε την επιμόρφωση που επιβάλλει η αντιμετώπιση τόσο ευαίσθητων και σύνθετων προβλημάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έξι λεπτά έχω, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ήταν οκτώ, αλλά δεν είχα βάλει την έναρξη. Προχωρήστε, ο χρόνος σας είναι ούτως ή άλλως αυτός που χρειάζεστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Θα σας παρακαλούσα, λοιπόν, να εκπονήσετε, μετά την ψήφιση του νόμου, ένα ολοκληρωμένο σχέδιο, να διατρέξετε όλες τις περιοχές που εμπλέκονται στην εφαρμογή μίας πλήρους, σύγχρονης και ώριμης πολιτικής για να διαπιστώσετε τις πολλές ελλείψεις. Θα εκπλαγείτε, ιδίως εάν προσβλέψετε σε μια άλλη, πιο ευαίσθητη αντίληψη για την αντιμετώπιση των προβλημάτων. Θα διαπιστώσετε κάτι απλό, ότι αν δεν οργανώσουμε νέες υπηρεσίες, αν δεν τις στελεχώσουμε με ανθρώπους οι οποίοι να έχουν την επιμόρφωση και την κατάρτιση, εάν δεν εφαρμόσουμε μέτρα και εάν δεν καταστρώσουμε δράσεις οι οποίες είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν αυτό το δύσκολο πρόβλημα, η κύρωση του πρωτοκόλλου θα μείνει εν πολλοίς γράμμα κενό και θα έχει πολύ μικρή σημασία στην πράξη. Θα έχει μικρή σημασία, γιατί το πολύ μεγάλο μέρος του απευθύνεται στην τιμωρία όσων διαπράττουν αυτά τα αδικήματα. Εναπόκειται στην ποινική δικαιοσύνη να διαπιστώσει τη διάπραξη των αδικημάτων και να επιβάλλει ποινές. Θα πρέπει να σας πω ότι η καταπονημένη ποινική δικαιοσύνη που παραλάβατε -το πρόβλημα το γνωρίζετε και προφανώς σας απασχολεί- δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσει τα δύσκολα προβλήματα όσων ενέχονται σε αδικήματα πορνογραφίας και πορνείας και εμπορίας παιδών.

Κύριε Πρόεδρε, σας κάνουμε μία έκκληση υπερψηφίζοντας το νομοσχέδιο.

Οι ποινικές διατάξεις έχουν ένα βαθμό πληρότητας. Επισημάνω ένα κενό, το οποίο ελπίζω θα σας απασχολήσει. Δεν μπορεί, δυστυχώς, τώρα να αντιμετωπισθεί στο πλαίσιο του νομοσχεδίου που συζητούμε και θα ψηφίσουμε.

Το δεύτερο και σημαντικότερο είναι ότι πρέπει, για να μείνουμε πιστοί στο πνεύμα και στις διατάξεις του πρωτοκόλλου, να καταστρώσουμε ένα πλήρες, οργανωμένο, συνεκτικό πρόγραμμα δράσης, το οποίο θα είναι σε θέση να αντιμετωπίσει τα πολύπλοκα και δύσκολα προβλήματα που συνδέονται με την παιδική ηλικία στις δύσκολες εκφάνσεις της εμπορίας, της πορνείας και της πορνογραφίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα κλείσουμε με τον τελευταίο ομιλητή της πρωινής συνεδρίασης, το συνάδελφο κ. Αστέριο Ροντούλη, Βουλευτή του ΛΑ.Ο.Σ. στο Νομό Λαρίσης.

Κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σε λίγες ημέρες θα γιορτάσουμε τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά. Τιμώμενα πρόσωπα των εορτών αυτών είναι τα παιδιά. Εάν διαβάσουμε το μυθιστόρημα του Ντίκενς που αναφέρεται στα εγκαταλελειμμένα παιδιά του Λονδίνου στα τέλη του 19ου αιώνα, τη γνωστή ιστορία του Όλιβερ Τούιστ, και δούμε την κατάσταση σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στη χώρα μας και διερωτηθούμε εάν έχει αλλάξει τίποτα μετά από εκατό χρόνια, θα δούμε ότι δεν έχει αλλάξει τίποτα. Τα ίδια φαινόμενα του Λονδίνου στα τέλη του 19ου αιώνα, αρχές του 20ου αιώνα τα συναντούμε και στην εποχή μας, μετά από εκατό ολόκληρα χρόνια. Δεκάδες χιλιάδες παιδιά, δηλαδή, δεινοπαθούν, μαρτυρούν στα χέρια «επιχειρηματιών», «εμπόρων» σαρκός.

Γιατί το λέω αυτό το πράγμα και αυτό το παράδειγμα; Διότι στην Αίθουσα αυτή υπήρξε μία υφέρπουσα υποκρισία, θα μου επιτρέψετε να πω, κύριε Υπουργέ, που εδράζεται στο εξής

σημείο: Δεν ανεδείχθη όσο θα έπρεπε να αναδειχθεί το ζήτημα της φτώχειας και της ανέχειας των οικογενειών και των παιδιών που βιώνουν τέτοια εγκληματικά φαινόμενα στο πετσί τους.

Το ερώτημα, λοιπόν, το κομβικό είναι γιατί κάποια παιδιά υφίστανται αυτά τα πράγματα, γιατί κάποιες οικογένειες υφίστανται αυτή τη θλιβερή πραγματικότητα. Και βεβαίως την υφίστανται, διότι βιώνουν ένα καθεστώς φτώχειας και ανέχειας. Είναι το κίνητρο που ωθεί κάποια παιδιά, κάποιες οικογένειες, αν θέλετε, πίσω από τα παιδιά αυτά σε τέτοια παραβατική συμπεριφορά. Κάποιοι, λοιπόν, εκμεταλλεύονται τη φτώχεια και την ανέχεια.

Υπάρχουν, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, στη χώρα μας τα λεγόμενα focus groups, target groups, όπως θέλετε ονομάστε τα, που τα βλέπουμε καθημερινά μπροστά μας; Υπάρχουν. Υπάρχουν τα παιδιά των φαναριών, κύριε Υπουργέ, η πλειοψηφία των οποίων προέρχεται από μετανάστες ή από λαθρομετανάστες ή και από οικογένειες που ζουν κάτω από το επίπεδο της φτώχειας.

Εμείς συμφωνούμε με την όλη φιλοσοφία του νομοσχεδίου σας. Θα μου επιτρέψετε, όμως, να θέσω ένα ερώτημα. Υπάρχουν κάποια μέτρα που σκέφτεται το ελληνικό Υπουργείο Δικαιοσύνης, όσον αφορά την πρόληψη τέτοιων φαινομένων;

Με άλλα λόγια, εσείς, κύριε Υπουργέ, που είστε υπεύθυνος αυτού του ευαίσθητου τομέα, είστε ικανοποιημένος με το μέγεθος μόνο σε μέτρα καταστολής; Διότι, όπως είπε και ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού αυτό το έγκλημα που γίνεται, γίνεται εφ' όρου ζωής. Γι' αυτά τα παιδιά των ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων υπάρχει κάποια πρόληψη που θα πρέπει να τη θέσουμε σε ενεργοποίηση, πριν φθάσουμε στο φαινόμενο αυτό, στην τέλεση του εγκλήματος;

Θα μου επιτρέψετε να πω ότι ένα μεγάλο μειονέκτημα του νομοσχεδίου είναι πως δεν υπάρχει αυτός ο μηχανισμός πρόληψης για την αποσοβήση τέτοιων φαινομένων.

Θα παρακαλούσα, επίσης, να έχω την προσοχή σας, κύριε Υπουργέ, επί των εξής δύο σημείων:

Σημείο πρώτο. Στη σύγχρονη νομική επιστήμη...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Πρόεδρε, όταν διεξάγεται διάλογος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακολουθούμε, κύριε συνάδελφε, ευγενικά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: ...καταλαβαίνετε ότι δημιουργούνται προσκόμματα στον ομιλητή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, συνεχίστε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Διότι, κύριε Πρόεδρε, οι Βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού μιλούν άνευ χειρογράφου και έχουν ένα πρόβλημα, όταν υπάρχουν παρεμβολές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Απλώς εσείς τηρείτε τον Κανονισμό.

Κύριε συνάδελφε, χάνετε το χρόνο και μετά θα ζητάτε παρατάσεις. Προχωρήστε, σας παρακαλώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, δημιουργείται ένα εξ αντικειμένου ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ, προχωρήστε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όταν κάποιος σηκώνεται με τα χαρτάκια του, δεν έχει κανένα πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Θα ζητάτε παράταση και δεν θα σας δοθεί. Συνεχίστε. Βλέπετε ότι το Προεδρείο το επεσήμανε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, αυτήν τη στιγμή η παρουσία σας στο Υπουργείο εγγυάται για μία σοβαρή αντιμετώπιση του θέματος. Θέλω, λοιπόν, να σας θέσω δύο ζητήματα.

Ζήτημα πρώτο. Στη σύγχρονη και όχι στην παρωχημένη ή στη

συντηρητική νομική επιστήμη αναπτύσσεται ένας μεγάλος προβληματισμός για ένα ποινικό δίκαιο του εχθρού της κοινωνίας, αναφερόμενος σε ένα ποινικό δίκαιο που θα αναφέρεται σε αυτούς συγκεκριμένα τους εγκληματίες που δεν επιδέχονται βελτιώσεις. Αυτό θα πρέπει να το δούμε. Θα πρέπει να είμαστε στην πρωτοπορία ενός τέτοιου ποινικού συστήματος για τους εχθρούς της κοινωνίας. Διότι καλά είναι τα δικαιώματα, τα ατομικά, τα ανθρώπινα κ.λπ., αλλά υπάρχουν και τα δικαιώματα του θύματος, των οικογενειών των θυμάτων που υφίστανται αυτά που υφίστανται.

Άρα, λοιπόν, μήπως θα πρέπει να είμαστε στην πρωτοπορία ανάπτυξης ενός τέτοιου συστήματος;

Πρώταση δεύτερη, αγαπητέ κύριε Υπουργέ. Οι άνθρωποι αυτοί παίρνουν κάποιες άδειες υπό το κάλυμμα της ανθρωπιστικής αντιμετώπισης και βγαίνουν έξω. Η πρόταση του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, την οποία δεν κατάλαβε η μείζων Αντιπολίτευση, είναι σαφέστατη. Θα πρέπει οι άνθρωποι αυτοί, οικειοθελώς ή μη, να λαμβάνουν ένα χαπάκι –και να κοπούν αυτά τα περι ευνουχισμού, γιατί κανείς δεν μίλησε για τέτοια πράγματα– μία φαρμακευτική αγωγή, πείτε το, που να καταστέλλει τις ορμές αυτών των ανθρώπων, διότι δεν επιδέχονται βελτιώσεις.

Παράλληλα, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να αναπτύξετε ένα σώμα ειδικευμένων ανθρώπων –ονομάστε τους επιμελητές κοινωνικής ένταξης– οι οποίοι θα παρακολουθούν κατά την έξοδο τους αυτούς τους ανθρώπους που εγκληματήσαν. Διότι, εάν δεν κάνουμε ένα τέτοιο πράγμα, αναπτύσσονται στην κοινωνία επικίνδυνες, εάν θέλετε, εστίες πρόκλησης προβλημάτων και εάν το υπεύθυνο κράτος, η υπεύθυνη πολιτεία, δεν ενεργήσει όπως πρέπει να ενεργήσει, με ένα τέτοιο ειδικό σώμα που προτείνουμε, θα υπάρξει πρόβλημα.

Κύριε Υπουργέ, επειδή το νομοσχέδιο είναι πάρα πολύ σοβαρό, θα θέλαμε τις επισημάνσεις που κάναμε να τις λάβετε υπ' όψιν και να σας μεταφέρω και κάτι ακόμα. Επειδή είμαι Βουλευτής επαρχίας, θέλω να σας πω ότι εκεί οι διαπροσωπικές σχέσεις των ανθρώπων είναι ιδιαίτερα έντονες. Γνωρίζουμε στην επαρχία. Σας μεταφέρω, λοιπόν, το εξής κλίμα: Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης της επαρχίας –θα σας πω το παράδειγμα της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», που είναι ένα κόσμημα για τον επαρχιακό Τύπο– με σειρά άρθρων προσπαθούν να ευαισθητοποιήσουν την τοπική κοινωνία για την καταστολή και την πρόληψη τέτοιων εγκληματικών συμπεριφορών. Θεωρούμε ότι η παρουσία σας θα αποτελέσει εχέγγυο, για να προχωρήσει το ποινικό μας σύστημα όχι μόνο στην αυστηροποίησή του, αλλά και στη λήψη μέτρων πρόληψης για ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Ροντούλη.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 14.35' λύεται η πρωινή συνεδρίαση για σήμερα το απόγευμα ημέρα Τετάρτη 12 Δεκεμβρίου 2007 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασίων του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Κύρωση, εφαρμογή του Προαιρετικού Πρωτοκόλλου στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, σχετικά με την εμπορεία παιδιών, την παιδική πορνεία και παιδική πορνογραφία και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.